

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

FACTORS AFFECTING RESEARCH OF LECTURERS IN
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

ช่อลดา วิชัยพาณิชย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ช่อลดา วิชัยพาณิชย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี
Factors Affecting Research of Lecturers in Rajamangala
University of Technology Thanyaburi
ชื่อ – นามสกุล นางช่อลดา วิชัยพาณิชย์
สาขาวิชา เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทลี พรธาดาวิทย์
ปีการศึกษา 2554

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุทธิพร บุญส่ง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทลี พรธาดาวิทย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร แพรวพณิต)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ชื่อ – นามสกุล	นางช่อลดา วิชัยพานิชย์
สาขาวิชา	เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นนทลี พรธาดาวิทย์
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 3) ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 276 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ค่า t -test และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ทักษะเชิงวิจัย ลักษณะงานที่รับผิดชอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เวลาที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนจากหน่วยงานมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการทำวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ลักษณะงานที่รับผิดชอบ การสนับสนุนจากหน่วยงาน และทักษะเชิงวิจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ ร้อยละ 16.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Thesis Title	Factors Affecting Research of Lecturers in Rajamangala University of Technology Thanyaburi
Name – Surname	Mrs. Chorlada Wichaipanitch
Program	Technology in Curriculum Research and Development
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Nonthalee Prontadavit
Academic Year	2011

ABSTRACT

This research aims to find out: 1) factors and their impact levels on research conduct of lecturers at Rajamangala University of Technology Thanyaburi (RMUTT), 2) the relationships of factors with the impacts on research conduct of RMUTT lecturers, and 3) the interactions of the three groups of factors –personal factors, research motivation factors, and institution factors—and their contributions to prediction for research conduct of RMUTT lecturers. The samples were 276 RMUTT lecturers selected by means of stratified randomization. They were asked to answer the designed questionnaire. Statistics used in this study involved a percentage, a mean score, a standard deviation, the Pearson's correlation, and the multiple regression.

The results were as follows: 1) the impact levels of personal factors and research motivation factors were ranked at the high level. However, the impact levels of factors related to the institution were at the medium level, 2) there were several positive and negative relations of factors at the statistically significant levels. Research skills and work responsibilities were positively related and statistically significant at the .01 level. Similarly time and the research conduct were positively and significantly related at .05. On the contrary, institution supports were negatively and statistically significant at .01, 3) work responsibilities, institution supports, and research skills can be corporately used to predict the research conduct of RMUTT lecturers at 16.30 percent with the statistical significance at the .01, and .05 levels.

Key words: Factors Affecting Research, Rajamangala University of Technology

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี พรทาคาวิทย์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพร้วพนิศ กรรมการสาขาวิชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานกรรมการ และ รองศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา หิรัญวงษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในเรื่องสถิติ ที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยรองศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา หิรัญวงษ์ ดร.ราชัญ บุญธิมา และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร เสวกวิ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ ดร.ปาริชาติ คลื่นสุวรรณ และอาจารย์กัญญาวิวี ขจรไชยกุล ที่กรุณา ตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษาอังกฤษจนได้ความสมบูรณ์ของงาน ขอขอบคุณ คุณสันติ เกษมวัฒน์ปัญญา ที่ให้คำปรึกษาในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และ ขอขอบคุณอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี ที่สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามอันเป็นผลให้งานวิจัยมีความชัดเจน ครบถ้วนและ สามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถนำ หลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้ ท้ายที่สุด ขอขอบคุณ ดร.วินัย วิชัยพาณิชย์ ที่ให้ กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชา พระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ช่อลดา วิชัยพาณิชย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษา.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
สถาบันอุดมศึกษากับบทบาทด้านการวิจัย.....	7
บทบาทด้านการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา.....	19
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัย.....	21
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์.....	31
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50
สมมติฐานการวิจัย.....	51
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
การสุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิจัย.....	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	59
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัย ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อ การทำวิจัย.....	71
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	82
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	82
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	88
วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะ.....	103
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	114
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	115
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ.....	125
ภาคผนวก ค ค่า Item-total correlation (r).....	130
ภาคผนวก ง แผนภูมิแสดงผลการวิจัย.....	141
ประวัติผู้เขียน.....	148

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงาน.....	53
2. การแปรผลข้อมูลโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย.....	55
3. ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	60
4. ผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	63
5. ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	64
6. ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (พ.ศ. 2554).....	65
7. เหตุผลการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	66
8. เหตุผลที่ไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	66
9. ข้อมูลแหล่งอุดหนุนการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	67
10. เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	69
11. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยโดยรวม.....	71
12. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	73
13. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยแรงจูงใจในการทำวิจัย.....	76
14. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อ การทำวิจัย.....	79
15. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร.....	83
16. เปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการ ทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ที่ทำวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไปกับอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง ในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553).....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	86

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบวิจัยของประเทศไทยปัจจุบันยังไม่เข้มแข็งทำให้การวิจัยไม่พัฒนาเท่าที่ควร ถึงแม้ขณะนี้ประเทศไทยมีนักวิจัย และงานวิจัยจำนวนมากขึ้น แต่ทุกสาขาวิชาชีพยังขาดแคลนบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนาจำนวนมาก เมื่อเทียบสัดส่วนนักวิจัยไทยกับต่างประเทศ พบว่านักวิจัยต่างประเทศ 50 คน ต่อประชากร 1 หมื่นคน แต่ประเทศไทยมีเพียงนักวิจัย 3 คน ต่อประชากร 1 หมื่นคน นอกจากนี้ ค่าใช้จ่ายการวิจัยและพัฒนาอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 0.26 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดในแผน คือ ร้อยละ 0.40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ แม้ว่า การสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการวิจัย และพัฒนามีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่การนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์อยู่ในระดับต่ำ จำนวนสิทธิบัตรที่จดทะเบียนในประเทศไทยมีร้อยละ 0.00 ของสิทธิบัตรทั่วโลกซึ่งถือว่าน้อยมาก (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554: 22,49) จึงเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 จึงมีเป้าหมาย ในการเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาให้ได้ 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน เพื่อเร่งสร้างนักวิจัยเพิ่มขึ้น ซึ่งนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้กำหนดให้มีนักวิจัย 8 คน ต่อประชากร 10,000 คน เมื่อสิ้นสุดปี 2553 โดยกำหนดวิสัยทัศน์การวิจัยของชาติให้มีงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน ดังนั้น พันธกิจการวิจัยของชาติ คือ การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศไทยให้สูงขึ้น สร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า เพื่อสามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสม รวมทั้งบูรณาการงานวิจัยให้สอดคล้องกับแนวนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และสามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) โดยให้การวิจัยตอบสนองความต้องการของชุมชนและปัญหาที่สำคัญเร่งด่วนเพื่อการพัฒนาประเทศ

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางสังคม ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการสร้างคนที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ เป็นแหล่งวิชาการชั้นสูงของประเทศ เป็นแหล่งรวมผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบต่อการสร้าง หรือจัดเตรียมความรู้ให้แก่สังคม มหาวิทยาลัยนับเป็นแหล่งสร้างทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังด้าน “สติปัญญา” ที่สำคัญมากในการนำพาประเทศเข้าสู่ความเป็นผู้นำด้านต่าง ๆ ดังนั้นการสร้างองค์ความรู้ เป็นกระบวนการที่จะนำมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการได้ และเส้นทางที่สำคัญ คือ การวิจัย มหาวิทยาลัยจึงควรเป็นแหล่งผลิตงานวิจัยครอบคลุมด้านต่าง ๆ ให้มากที่สุด (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2541: 52, 86 - 87) มหาวิทยาลัยสามารถเป็นที่พึ่งพาของสังคม นอกเหนือจากการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพก็คือ การสร้างผลงานวิจัยให้มีคุณภาพที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า (ประเวศ วะสี, 2546: 15) นอกจากนี้ งาน วิจัยยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการผลักดันในห้องจักรไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2536: 14) ได้กล่าวว่า ผลการวิจัยช่วยทำให้การกำหนดนโยบาย หลักปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม เนื่องจากผลการวิจัยช่วยให้ทราบข้อเท็จจริง นำมาเป็นแนวทางในการบริหารงาน การพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้นทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ เกิดทฤษฎีใหม่ ๆ เป็นการเพิ่มพูนและเพิ่มวิทยาการให้มากยิ่งขึ้น ช่วยให้ผู้บริหารหรืออาจารย์ได้ทราบผลงานที่ทำอยู่ เป็นประการใด มีอุปสรรคอะไรบ้าง ที่ควรจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้รับผลสำเร็จ สมดังความมุ่งหมาย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษา มีปรัชญาการจัดการศึกษา ที่มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศไทย โดยมี วิสัยทัศน์ ในการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของประเทศไทย” “Inspiring the Future” นโยบายด้านการวิจัย ได้กำหนดพันธกิจ ในการ สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม ผู้การผลิตเชิงพาณิชย์ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จาก แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี พ.ศ. 2552 – 2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำหนดประเด็น ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาศักยภาพการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมบนพื้นฐานวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีเป้าประสงค์ให้ม้งานวิจัยพื้นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2552)

จากข้อมูลรายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2551 พบว่า อาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย 349 คน

จากอาจารย์ประจำ 812 คน คิดเป็นร้อยละ 42.98 อาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์จากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 1.97 และร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ในระดับชาติและนานาชาติ เท่ากับร้อยละ 8.25 ซึ่งจุดที่ต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน คือ เพิ่มจำนวนผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้คณาจารย์ และนักวิจัย นำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2552) และจากรายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2552 ด้านมาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ พบว่า ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อ มีเพียง ร้อยละ 12.39 ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์อย่างชัดเจนต่ออาจารย์ประจำ มีเพียงร้อยละ 2.11 และ ผลงานวิชาการที่ได้รับการจดสิทธิบัตรและได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ร้อยละ 0.37 ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2553) และการจัดอันดับโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้มีการจัดทำเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ในการจัดทำอันดับมหาวิทยาลัยรัฐ โดยมีมหาวิทยาลัยเข้าร่วม 50 มหาวิทยาลัย พบว่า ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยังอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

จากรายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำเท่ากับ ร้อยละ 20.97 และจากรายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.12 ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด และมีผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จำนวน 15.22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.17 ซึ่งอยู่ในระดับเพียงพอใช้

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผลการวิจัยอยู่ในระดับน้อย และควรต้องปรับปรุง เพื่อผลักดันให้มีการสร้างสรรค์งานวิจัยให้มากขึ้น จึงเห็นควรที่ต้องศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ เพื่อนำข้อค้นพบมาวางแผนโยบายการบริหารงานวิจัย และผลักดันให้อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสร้างผลงานวิจัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดคุณค่าต่อนักศึกษา การพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาวิชาชีพ และต่อประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเชิงประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554

ขอบเขตเชิงเนื้อหา ศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านทักษะเชิงวิจัย ด้านเวลาในการวิจัย ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย ได้แก่ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน
3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศการวิจัย และ ด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก

ตัวแปรตาม คือ การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งวัดจากจำนวนงานวิจัยที่อาจารย์ทำในรอบ 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553)

คำจำกัดความในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้นิยามศัพท์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายได้ตรงกัน ดังนี้

1. **อาจารย์** หมายถึง บุคลากรที่ทำหน้าที่สอน วิจัย ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. **การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี** หมายถึง การผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยในการวิจัยครั้งนี้ วัดจากจำนวนงานวิจัย ที่อาจารย์ทำในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) โดย ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ
3. **ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัย** หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลทำให้อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลิตผลงานวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย
4. **ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล** หมายถึง ลักษณะส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง ได้แก่ ทักษะเชิงวิจัย เวลาในการวิจัย ทักษะคิดต่อการทำวิจัย
5. **ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย** หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่จูงใจให้อาจารย์ต้องการทำวิจัย ได้แก่ การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน
6. **ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย** หมายถึง สภาพการทำงาน ในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัย ทั้งที่ เป็นรูปธรรม นามธรรม ได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงาน บรรยาการศาสตร์ทำวิจัย เงินทุนในการทำวิจัย อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนในทางงานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อให้ผู้บริหาร ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่กระตุ้นและส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาบุคลากรในด้านวิจัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

สถาบันอุดมศึกษากับบทบาทด้านการวิจัย

การวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย

การวิจัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทบาทด้านการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการวิจัย

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

- 1) ด้านทักษะเชิงวิจัย
- 2) ด้านเวลา
- 3) ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

- 1) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ
- 2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ
- 3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

- 1) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน
- 2) ด้านเงินทุนในการทำวิจัย
- 3) ด้านบรรยากาศวิจัย
- 4) ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถาบันอุดมศึกษากับบทบาทด้านการวิจัย

ได้มีองค์ระหว่างประเทศและนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการค้นคว้าและวิจัยไว้ ดังนี้ 1) การวิจัยเป็นพันธกิจสำคัญของการศึกษา เพราะการวิจัยทำให้เกิดนวัตกรรมและการพัฒนาความรู้ใหม่ๆ 2) ความรู้ใหม่ที่สร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ การถ่ายทอดโดยผ่านกระบวนการวิจัย และการวิเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งอาจมุ่งที่ศาสตร์สากลเพื่อสร้างพื้นฐานให้สามารถติดตามความก้าวหน้าได้และทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานตามความสนใจส่วนบุคคล 3) ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ตอบสนองความต้องการของสังคม และเสนอแนะสิ่งที่ดีกว่าเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของสมาชิกในสังคม รวมทั้ง ผลผลิตการวิจัยที่มุ่งสร้างความรู้เพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ 4) การวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นการวิจัยอีกระดับหนึ่งที่มุ่งสร้างความก้าวหน้าของวิทยาการ โดยการก้าวกระโดดที่ล้ำหน้าในด้านที่ไม่มีใครทำอยู่ เพื่อให้ก้าวทันวิทยาการระดับสากล 5) ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพนักวิจัยให้มีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาและสังคม 6) เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยให้แพร่หลาย 7) ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการคิดค้นวิจัย เพื่อประโยชน์ของการเรียนรู้ 8) สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างความสามารถภายใน (Endogenous Capacities) ให้เกิดความเข้มแข็งจากภายในตัวสถาบันเอง มิใช่พึ่งพาความสามารถภายนอก

การวิจัยในประเทศไทย

ประเทศไทยเริ่มให้ความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อการพัฒนาประเทศโดยตราพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2502 ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติเป็นส่วนราชการระดับกรม ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีเป็นฝ่ายเลขานุการของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจัดวางโครงสร้างเชิงองค์กร ให้มีความเป็นเอกภาพ เป็นองค์กรหลักทางการวิจัยของประเทศเพื่อเชื่อมโยงในการวางแผนนโยบายการวิจัยกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ถือว่าเป็น “จุดกำเนิดระบบวิจัยไทย” เป็นครั้งแรก ในปี 2534 ได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานวิจัยขึ้นอีกหลายหน่วยงานทำหน้าที่ให้ทุนวิจัย ได้แก่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) นอกจากนั้น ยังมีสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2552)

วิวัฒนาการระบบวิจัยของประเทศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงปี 2540 – 2545 เนื่องจากแรงกระตุ้นให้มีการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย เพื่อยกระดับการแข่งขันในระดับโลก และผลกระทบของระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญที่ให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีส่วนร่วมร่วมกับภาครัฐในนโยบายสาธารณะต่างๆ ตลอดจนแนวโน้มการพัฒนาสังคมโลกสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้การพัฒนาประเทศอยู่ในฐานะที่พึ่งพาตนเองได้ สามารถแข่งขันได้ จำเป็นต้องอาศัย “การวิจัย” เป็นเครื่องมือในการชี้นำและขับเคลื่อนภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจึงจะสามารถยืนอยู่ได้ในโลกของการใช้ความรู้เป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (Knowledge-Based Socio-Economic) แต่ระบบวิจัยของประเทศไทยยังอ่อนแอ การบริหารจัดการงานวิจัยของประเทศยังประสบปัญหาสำคัญหลายด้าน เช่น การจัดทำนโยบายการวิจัยของประเทศขาดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน งบประมาณการวิจัยในแต่ละปียังอยู่ในอัตราต่ำมาก การลงทุนด้านการวิจัยของภาคเอกชนเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มเอเชียด้วยกัน เช่น ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เกาหลี จีน ฯลฯ ไทยมีสัดส่วนที่ต่ำกว่ามาก นอกจากนี้ ปัญหาที่สำคัญต่อเนื่อง นั่นคือ การไม่สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ (สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ, 2552)

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2559) ระบุว่า สถานะของประเทศไทยในปัจจุบัน การพัฒนาคนของประเทศไทยในปี 2548 เท่ากับ 0.778 อยู่ในลำดับ 73 จาก 177 ประเทศ ซึ่งสูงกว่าจีนและเวียดนามแต่ต่ำกว่าญี่ปุ่น เกาหลี และสิงคโปร์ ความสามารถในการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงนำความรู้ไปปรับใช้ของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง และเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ การลงทุนด้านวิจัยและพัฒนา มีเพียงร้อยละ 0.26 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถึง 7 เท่า ตลอดจนการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังอยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นจุดอ่อนของไทยในการสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ และเป็นจุดจุดครั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของประเทศไทยให้มีศักยภาพที่สามารถแข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ จึงได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเอง ที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และ สังคมไทย โดยมีเป้าหมาย เพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คนต่อประชากร 10,000 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์การวิจัยของชาติ คือ “ประเทศไทยมีงานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน” และ พันธกิจการวิจัยของชาติ คือ “พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น และสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า เพื่อสามารถประยุกต์ และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสม รวมทั้งต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม” สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2550, 9 – 21) จึงได้กำหนด นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2553) 5 ยุทธศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยของหน่วยงานวิจัยต่าง ๆ และเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการวิเคราะห์ตรวจสอบข้อเสนอการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของบประมาณประจำปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 1 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เป้าประสงค์การวิจัย คือ สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนา ทางเศรษฐกิจอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม เป้าประสงค์การวิจัย คือ สร้างเสริมองค์ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานสู่การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางสังคม

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 3 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางวิทยาการ และทรัพยากรบุคคล เป้าประสงค์การวิจัย คือ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และการพึ่งพาตนเอง โดยใช้ฐานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 4 การเสริมสร้างและพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการวิจัย คือ พัฒนาองค์ความรู้และฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและการพัฒนาทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ โดยท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 5 การบริหารจัดการความรู้ ผลงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ทรัพยากรและภูมิปัญญาของประเทศ ผู้การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะด้วยยุทธวิธีที่เหมาะสม เป้าประสงค์การวิจัย คือ พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการความรู้ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

แผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2552 – 2555) ในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม ได้กำหนดให้การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิต รัฐบาลได้มี

นโยบายส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมที่มีอยู่ให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ในการเร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และบุคลากรด้านการวิจัยให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตในทุกระดับ โดยเฉพาะนักวิจัยระดับปริญญาเอก และสร้างความเข้มแข็งให้แก่บัณฑิตศึกษาในประเทศให้ได้มาตรฐานโลก รวมทั้งสร้างความร่วมมือระหว่างนักวิจัยและสถาบันวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย สร้างนักวิจัยอาชีพ สร้างผลงานวิจัยที่นำไปใช้พัฒนาต่อยอดและประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ และเชิงนโยบายสาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ มีมาตรการจูงใจและกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุนวิจัย (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2552)

การวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไทย

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 พ.ศ.2551-2565 กำหนดให้อุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของประเทศในเวทีสากล โดยการสร้างและพัฒนากำลังคน ผ่านระบบวิจัยและพัฒนา เพื่อประโยชน์ในการผลิตโครงสร้างพื้นฐาน และการยกระดับความเข้มแข็งของสังคมโดยรวม แต่จากผลการประเมินความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศไทย พบว่า มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่มมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับ สะท้อนให้เห็นจากจำนวนบุคลากรวิจัย ผลงานตีพิมพ์ทางวิชาการ สิทธิบัตร รวมทั้งการลงทุนของรัฐในกิจการวิจัยและพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550: 48)

นอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต การวิจัยจึงเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้นโดยกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างประโยชน์ในด้าน วิชาการ และเกิดความรู้ แก่ นักศึกษา คณาจารย์ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังต้องมีนโยบายและแผนการวิจัยให้สอดคล้องและสนับสนุนนโยบายระดับต่าง ๆ ของประเทศ ซึ่งได้แก่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น

เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงสุด แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2550 – 2554) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และมาตรการ ให้การศึกษามีบทบาทในการผลักดันการพัฒนาในทุกภาคส่วนของประเทศ ระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เป็นสถาบันวิจัยและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลสอดคล้องกับการ

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นแหล่งพัฒนาและบริการวิชาการวิชาชีพชั้นสูง การค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมฐานความรู้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้การวิจัยและพัฒนาเป็น เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ และการบริหารจัดการที่มี คุณภาพ ครู อาจารย์ และ บุคลากรทางการศึกษา มีผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแต่ละระดับ ส่งเสริมการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีศักยภาพในการทำวิจัยมากขึ้น มีบุคลากรเพื่อการ วิจัยและพัฒนาที่มีคุณภาพ มีความก้าวหน้าในวิชาชีพเพิ่มขึ้น มีจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 โดยมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการพัฒนาการวิจัยและพัฒนาการศึกษาและจัดสรรเงิน เพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอ รวมทั้งสร้างกลไกนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ทั้งในภาครัฐและเอกชน

แผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ. 2552 – 2555) สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด นโยบายในประเด็นที่ 6 เกี่ยวกับการพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม โดยเร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ บุคลากรด้านการวิจัยให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตพัฒนาเส้นทาง ความก้าวหน้าในสายอาชีพ และมีหน่วยงานวิจัยที่สามารถรองรับบุคลากรได้อย่างเพียงพอ เช่น ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ศูนย์แห่งความเป็นเลิศ และอุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดแผนในการพัฒนางานวิจัยใน สถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยความจำกัด ของทรัพยากรและนักวิจัยคุณภาพสูง อุดมศึกษาต้องเน้นโจทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ควรนำ ระบบ Research Assessment Exercise (RAE) มาประยุกต์และปรับใช้เพื่อการประเมินความสามารถ การวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัย ควรผลักดันให้เกิด “ระบบวิจัยแห่งชาติ” สร้าง “ระบบความ เชื่อมโยงระหว่าง อุดมศึกษาและภาคการผลิต” และมี “กลไกการทำงานร่วมในลักษณะพหุภาคี”

2. ประยุกต์และปรับใช้ระบบการประเมินและจัดสรรทรัพยากรวิจัยสำหรับอุดมศึกษาตาม ระบบ Research Assessment Exercise (RAE) ของสหราชอาณาจักร เช่น จัดสรรทุนวิจัยแบบ Competitive Bidding สำหรับกลุ่มองค์กรส่งเสริมศูนย์แห่งความเป็นเลิศทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับประเทศและตามวาระประเทศ (National Agenda) ที่ให้ทางเลือกประเทศทั้งด้านสังคม และ

เศรษฐกิจ สร้างทรัพย์สินทางปัญญาและเกิดผลผลิตเศรษฐกิจ ปรับให้เหมาะสมเพื่อจัดเงินวิจัยสำหรับแต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัย

3. จัดให้มีการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศ ภาคอุตสาหกรรม ภาคชุมชน และต่างประเทศ
4. ผลักดันระบบวิจัยแห่งชาติ ที่มีองค์กร นโยบาย องค์กรสนับสนุนการวิจัยที่หลากหลาย และหน่วยที่ทำวิจัย
5. ออกแบบระบบความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคการผลิต
6. การพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรวิจัย สามารถสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น

นอกเหนือจากการผลิตบัณฑิต การวิจัยจึงเป็นหน้าที่หลักที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้น โดยกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การวิจัยเป็นการสร้างประโยชน์ในด้านวิชาการ และความรู้แก่นักศึกษา คณาจารย์ มหาวิทยาลัยที่มีปริมาณการวิจัยมากมีคุณภาพดี เผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัย และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นการแสดงถึงศักยภาพ คุณภาพ และศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัย งานวิจัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการประเมินมาตรฐานและการรับรองคุณภาพเป็นดัชนีชี้ถึงคุณภาพของมหาวิทยาลัย

การวิจัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้กำหนดปรัชญาการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศไทย โดยมี วิสัยทัศน์ คือ ให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านวิชาชีพบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย (Inspiring the Future)

มหาวิทยาลัยฯ มีหน่วยงานหลักที่จัดการการเรียนการสอน การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการกับสังคม ประกอบด้วย 10 คณะ 1 วิทยาลัย ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะบริหารธุรกิจ
4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. คณะวิศวกรรมศาสตร์
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์

7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
9. คณะเทคโนโลยีการเกษตร
10. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
11. วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

มหาวิทยาลัยฯ จัดการเรียนการสอนใน 5 ประเภทระดับหลักสูตร จำนวนหลักสูตรใน
ทุกสาขาวิชา มีทั้งสิ้น 126 หลักสูตร

- หลักสูตรปริญญาตรี 109 หลักสูตร
- หลักสูตรตามอรรถาภัย 1 หลักสูตร
- หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต 2 หลักสูตร
- หลักสูตรปริญญาโท 13 หลักสูตร
- หลักสูตรปริญญาเอก 1 หลักสูตร

การส่งเสริมการทำวิจัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แผนกลยุทธ์การพัฒนา (พ.ศ.2552-2555) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2551: 27-29) ได้กำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการและพัฒนา ในด้านการพัฒนาด้านการวิจัย สนับสนุนการสร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานวิจัยสถาบัน ที่สอดคล้องกับนโยบาย และ ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สามารถช่วยแก้ไขปัญหาให้กับท้องถิ่น พัฒนาประชาคมวิจัยให้มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศและระดับสากล สร้างเครือข่ายนักวิจัยและงานวิจัย และพัฒนาศูนย์ ความเป็นเลิศ (COE) ด้วยผลงานวิจัยที่นำไปประยุกต์ใช้ได้จริง โดยกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการวิจัย สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมบนพื้นฐานวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาองค์กร
 - 1) พัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพการวิจัย ทั้งนักวิจัยเก่า และ นักวิจัยใหม่
 - 2) สร้างองค์ความรู้จากงานวิจัย
 - 3) สร้างเครือข่ายและเผยแพร่ผลงานวิจัย
2. ด้านส่งเสริมประสิทธิภาพ
 - 1) สร้างระบบการบริหารงานวิจัย
 - 2) กำหนดระบบการส่งเสริมศักยภาพงานวิจัย

- 3) มีระบบการส่งเสริมและสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
- 4) ส่งเสริมการสร้างและสร้างเครือข่ายงานวิจัยและเผยแพร่
- 5) มีระบบการเชิดชูนักวิจัยที่ได้รับรางวัล
- 6) มีการพัฒนากระบวนการวิจัยเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

3. ด้านการให้บริการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

- 1) ต่อยอดงานวิจัยเพื่อนำไปถ่ายทอดให้กับชุมชนและสังคม
- 2) นำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และสถานประกอบการ
- 3) เผยแพร่งานวิจัยในเวทีต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. ด้านประสิทธิผล

- 1) งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ ได้รับการต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์
- 2) มีงานวิจัยการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน
- 3) มีชุดโครงการวิจัยบูรณาการที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรมและการพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 10 พ.ศ.2550 – 2554 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเป้าประสงค์ให้ม้งานวิจัยพื้นฐานในการพัฒนาองค์ความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยได้กำหนดกลยุทธ์ ที่จะพัฒนานุคลากร นวัตกรรม องค์ความรู้ ดังนี้

1. อาจารย์ได้รับการพัฒนาความรู้และพัฒนาการวิจัยเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 ต่อปี
2. มีกองทุนส่งเสริมงานวิจัย และสร้างผลงานทางวิชาการ
3. มีแหล่งทุนวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม จากหน่วยงานภายนอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30
4. มีวารสารการวิจัยและวิชาการของมหาวิทยาลัยให้เป็นวารสารระดับชาติ ไม่น้อยกว่าปีละ 4 เล่ม
5. มีงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม จากองค์ความรู้ ภูมิปัญญาไทยสู่การผลิต และการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่ม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
6. มีเครือข่ายงานวิจัย ทั้งกับหน่วยงานภายในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น อย่างน้อย 10 แห่ง
7. มีผลงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ไม่น้อยกว่าคณะละ 1 เรื่อง/ปี
8. มีการจดสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ อย่างน้อย 2 เรื่อง/ปี
9. มีระบบการจัดการความรู้ที่เกิดจากการวิจัย

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การวิเคราะห์สถานการณ์ (SWOT Analysis) เป็นการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า จุดอ่อน (Weakness) ในด้านการวิจัย

1. ขาดการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาองค์ความรู้ และวิจัยสถาบันเพื่อเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนา
2. อาจารย์มีภาระงานมากทั้งงานสอน และงานธุรการ ทำให้ขาดการพัฒนางานวิจัย
3. แหล่งทุนสนับสนุนด้านงานวิจัยมีน้อย

การบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้จัดตั้งหน่วยงานสนับสนุนการทำวิจัย ขึ้นเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2536 เดิมใช้ชื่อ สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทำหน้าที่ประสานและสนับสนุนงานวิจัย และได้เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันวิจัยและพัฒนา เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2536 โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม งานสร้างสรรค์ให้เพิ่มขึ้นและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
2. พัฒนาศักยภาพและสนับสนุนนักวิจัยให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น
3. จัดหาแหล่งทุนและงบประมาณสนับสนุนงานวิจัย
4. สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ และได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายงานวิจัยและเผยแพร่ได้เปิดโอกาสให้คณาจารย์ สังกัด ชุมชน ได้รับบริการและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กัน โดยได้เปิดช่องทางการถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งได้แก่ คลินิกเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีภารกิจในการประสานงานข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีระหว่างหน่วยงาน ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย บริการให้คำปรึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและติดตาม และรายงานความก้าวหน้า โครงการที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ทุนอุดหนุน รวบรวมจัดกลุ่มผลงานวิจัย และพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในสถาบันการศึกษา รวมทั้งผลงานที่เป็นภูมิปัญญาไทยเพื่อการเผยแพร่และถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการวิจัยและพัฒนาต่อยอด เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการประสานงาน ให้ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ประชาชนต้องการ

จัดหาความต้องการเทคโนโลยีและกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินกิจกรรมเผยแพร่ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และในรูปแบบการอบรม

ทั้งนี้ คลินิกเทคโนโลยี มีเป้าหมาย (Goal) เพิ่มผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ ด้านเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสังคมศาสตร์ เพิ่มจำนวนนักวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ เพิ่มผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ เพิ่มผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ที่มีศักยภาพเชิงธุรกิจได้รับการจดสิทธิบัตร และเพิ่มชุมชนและผู้รับบริการได้รับการถ่ายทอดความรู้จากผลงานวิจัย ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเครือข่าย เทคโนโลยี 13 มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ นอกจากนี้ คลินิกเทคโนโลยีที่เป็นศูนย์ให้คำปรึกษาแก่คณาจารย์ ชุมชนแล้ว ยังได้ เผยแพร่องค์ความรู้ผ่านสื่อต่างๆ เช่น วารสารวิจัยที่เริ่มฉบับแรก ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (กันยายน – ธันวาคม 2540) และเว็บไซต์ www.ird.rmutt.ac.th รวมทั้ง วิทยุมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (FM 89.5)

การสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีงบประมาณด้านการวิจัยมาจาก 3 แหล่งหลัก ได้แก่ งบประมาณแผ่นดิน งบประมาณผลประโยชน์ และแหล่งทุนภายนอก เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยเน้นศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นฐานของวิชาการ จึงกำหนดให้งานวิจัยเป็นภารกิจสำคัญ อีกทั้งมหาวิทยาลัย มีความต้องการพัฒนาคณาจารย์และนักวิชาการให้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานวิจัย เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม จึงได้ออกระเบียบที่ส่งเสริม การพัฒนางานวิจัยขึ้น ประกอบด้วยระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีว่าด้วยกองทุนส่งเสริมงานวิจัย พ.ศ. 2551 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2551 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรทางด้านงานวิจัย
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยและกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวข้อง
3. เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
4. เพื่อส่งเสริมการขอรับสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยที่ได้รับทุนจากกองทุน ตลอดจนการรักษาไว้ซึ่งสภาพของสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญานั้น
5. เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาคที่เกี่ยวข้องกับ

งานวิจัย โดยกองทุนดังกล่าวประกอบด้วย

- 1) เงินที่มหาวิทยาลัย จัดสรรให้ร้อยละสองของเงินบำรุงการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเรียกเก็บจากนักศึกษาแต่ละภาคการศึกษา
- 2) เงินที่มหาวิทยาลัย จัดสรรให้แก่กองทุนร้อยละสามสิบของเงินที่มหาวิทยาลัยได้รับมาจากงานวิจัยภายนอก

3) เงินผลประโยชน์อันเกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาหรือลิขสิทธิ์ ห้า ตามระเบียบเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย

4) เงินและทรัพย์สินที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้นำมาสมทบกองทุน

5) เงินและทรัพย์สินที่คณะกรรมการจัดหามาเพื่อสมทบกองทุน

6) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ได้มาจากผู้บริจาค

7) เงินและทรัพย์สินที่เป็นดอกผลของกองทุน

8) รายได้อื่นนอกจาก 1) ถึง 7)

นอกจากนี้มหาวิทยาลัย ได้กำหนดหลักเกณฑ์และประกาศหลักเกณฑ์การให้เงินกองทุนส่งเสริมงานวิจัยระเบียบว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2551 ประกาศหลักเกณฑ์การจ่ายเงินและรางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2553 เพื่อสนับสนุนบุคลากรไปเสนอผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์และความก้าวหน้าทางวิชาการ ชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ฯ สร้างแรงจูงใจในการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารที่เป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียง โดยคุณสมบัติของผู้รับการสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไว้ดังนี้

1. เป็นนักวิจัยของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติราชการเต็มเวลามาแล้วไม่น้อยกว่า 9 เดือน โดยนับตั้งแต่วันรายงานตัว จนถึงวันที่เสนอขอรับเงินอุดหนุน

2. เป็นผู้เขียนชื่อแรก (First Author) หรือผู้เขียนที่เป็นชื่อหลัก (Corresponding Author) ที่ระบุชื่อหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไว้ที่ตำแหน่งที่อยู่ของผู้เขียน ปรากฏในบทความอย่างชัดเจน กรณีที่ทั้งผู้เขียนชื่อแรกและผู้เขียนชื่อหลักให้การสนับสนุนเฉพาะผู้เขียนชื่อแรก แต่ถ้าผู้เขียนที่เป็นชื่อหลักมีความประสงค์จะขอรับการสนับสนุนแทนจะต้องมีหนังสือยินยอมจากผู้เขียนชื่อแรกแนบพร้อมใบสมัคร

3. ต้องไม่ได้รับทุนเพื่อตีพิมพ์เอกสารจากแหล่งทุนอื่นแล้ว

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์และอัตราการจัดเงินสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย

1. กรณีตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ

1.1 ค่าตีพิมพ์บทความวิจัยสนับสนุนการตีพิมพ์ในวารสารที่มี Peer Reviews และอยู่ในฐานข้อมูลวารสารระดับชาติของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่เกิน 5,000 บาท ต่อเรื่อง

1.2 ในกรณีที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ มหาวิทยาลัยฯ จะจ่ายเงินรางวัลสนับสนุน ไม่เกิน 5,000 บาท ต่อเรื่อง

2. กรณีตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

2.1 ค่าตีพิมพ์บทความวิจัย (Page Charge) ในวารสารวิชาการที่มีค่า Impact Factor ให้สนับสนุนตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ต่อเรื่อง

2.2 รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย ในวารสารระดับนานาชาติ ให้พิจารณาตาม Impact Factor โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- Impact Factor ต่ำกว่า 1 สนับสนุน 7,000. บาท
- Impact Factor ตั้งแต่ 1-2 สนับสนุน 10,000 บาท
- Impact Factor มากกว่า 2 สนับสนุน 20,000 บาท
- ถ้าไม่มี Impact Factor สนับสนุนไม่เกิน 5,000 บาท

รายงานการประเมินตนเองประจำปีการศึกษา 2551 รอบระยะเวลา 1 มิถุนายน 2551 ถึง 31 พฤษภาคม 2552 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่ามี จุดเด่น คือ มีสถาบันวิจัยและพัฒนาวิจัยขอผลงานด้านการบริหารงานวิจัยโดยตรง มีงบประมาณสนับสนุนการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพียงพอ

จุดที่ควรพัฒนา มีดังนี้ คือ ควรกำหนดสัดส่วนงานวิจัยแต่ละด้านอย่างชัดเจน เพื่อให้ผลการดำเนินงานด้านวิจัยบรรลุผลตามตัวบ่งชี้ ควรมีทุนสำหรับนักวิจัยหน้าใหม่หรือแสวงหาแหล่งทุนภายนอกเพื่อให้นักวิจัยได้รับทุนสนับสนุนทุกคน นอกจากนี้ ควรสร้างระบบเสริมสร้าง สนับสนุนให้นักวิจัยนำผลงานวิจัย ไปตีพิมพ์เผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัย ทั้งในด้านงบประมาณ มีคณะกรรมการในการเขียนรายงานผลและบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมการนำเสนอในระดับนานาชาติ

จากรายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2551 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการวิจัย พบว่า อาจารย์ประจำได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 42.98 ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 1.97 และ ร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ในระดับชาติและนานาชาติ เท่ากับร้อยละ 8.25 ของจำนวนอาจารย์ ซึ่งจุดที่ต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน คือ เพิ่มจำนวนผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์ และผลักดันให้คณาจารย์ และนักวิจัยนำผลงานวิจัยจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และแจ้งลิขสิทธิ์ (SAR สถาบันวิจัยและพัฒนา ประจำปีการศึกษา 2551)

การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ 2552 ด้านมาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ พบว่า ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ต่อ มีเพียง ร้อยละ 12.39 ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่ออาจารย์ประจำ มีเพียงร้อยละ 2.11 และผลงานวิชาการที่ได้รับการจดสิทธิบัตรและได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ร้อยละ 0.37 ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และ จากรายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยมีงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.12 ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด และมีผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จำนวน 15.22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.17 คะแนนเฉลี่ยของค้ประกอบที่ 4 อยู่ในระดับเพียงพอใช้

บทบาทด้านการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก 4 ประการ คือ 1) การผลิตบัณฑิตรับใช้สังคมตามความต้องการของประเทศ 2) การวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และการสนองตอบในการแก้ไขปัญหาสังคม 3) การให้บริการวิชาการแก่สังคม ได้แก่ การนำความรู้ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาช่วยพัฒนาสังคม และ 4) การส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ อาจารย์เป็นบุคลากรที่สำคัญในการบรรลุพันธกิจของสถาบัน ไปสู่ความสำเร็จ มีหน้าที่ และรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน การศึกษาอบรม การวิจัยค้นคว้า ในสาขาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา การให้บริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

จรินทร์ เสด็บบล (2544) กล่าวถึงบทบาทของอาจารย์ว่า ต้องสอดคล้องกับพันธกิจของสถาบัน อุดมศึกษา 4 ประการ คือ 1) บทบาทความเป็นครู คือ มีพันธกิจหลักในการสั่งสอนอบรม ให้ความรู้แก่นิสิต นักศึกษา 2) บทบาทความเป็นนักวิจัย คือเป็นผู้บุกเบิกเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ศึกษารวบรวมแนวคิดทฤษฎี เหตุผลต่าง ๆ เพื่อสร้างชุมชนวิชาการหาแนวทางศึกษาเพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการถ่ายทอดความคิดรวมไปถึงการนำไปประยุกต์ในสังคม อาจารย์จึงควรถือว่าการวิจัยเป็นหน้าที่ ประการหนึ่งควบคู่ไปกับการสอน 3) บทบาทผู้ให้บริการ โดยที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นที่เชื่อถือเป็น แหล่งวิชาการที่ก้าวหน้าทันสมัย อาจารย์จึงต้องมีบทบาทเป็นผู้ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และ 4) บทบาทผู้ธำรงและเผยแพร่วัฒนธรรม โดยที่อาจารย์มีอิทธิพลต่อความคิดและความประพฤติ ปฏิบัติของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่จะช่วยธำรงรักษาหรือเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ ก็ย่อมเป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ด้วย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 48) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทอย่างสูงต่อการสร้างงานวิจัยโดยคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นผู้บุกเบิกและสร้างสรรค์งานวิจัย อาจารย์ทุกคนควรใช้ความพยายามอย่างสูงในการเขียนเอกสารบรรลุมหาวิทยานิพนธ์ และตำราที่มีคุณภาพทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จนเกิดการผสมผสานทางความคิดกับวิทยาการระดับโลกได้ คุณภาพผลงานทางวิชาการควรเป็นที่ยอมรับและทัดเทียมกับต่างประเทศ จนปริมาณและคุณภาพการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับโลกอยู่ในสภาพที่ไม่ด้อยกว่าสถาบันอุดมศึกษาใด ๆ ในโลก มนัส สุวรรณ (2544) กล่าวว่า งานวิชาการไม่ว่างานสอนหรืองานวิจัย หรืองานคุมห้องทดลอง/ปฏิบัติการ และงานสนับสนุนการเรียนการสอนอื่น เป็นงานที่ไม่หยุดนิ่ง บุคลากรในวงวิชาการ จำเป็นต้องเคลื่อนไหวแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์ทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดบทบาทหน้าที่การทำวิจัยของครูอาจารย์ว่า นอกจากมีหน้าที่ทำการสอนแล้วต้องมีการวิจัยค้นคว้าอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนมีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และต้องใช้ในการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวิจัย ที่เน้นให้นักศึกษามีการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ได้ และนำวิธีการวิจัยมาใช้สนับสนุนแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาชุมชน ซึ่งสรุปได้ว่าอาจารย์มีหน้าที่ที่ต้องทำการวิจัย ดังนี้ 1) วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คือ พัฒนาการกระบวนการสอนเทคนิคการสอนใหม่ ๆ พัฒนาสื่อ/ชุดสื่อประกอบการสอน 2) สังเคราะห์/สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในสาขาวิชา 3) วิจัยประยุกต์เพื่อพัฒนาชุมชน/สังคม/ประเทศ และ 4) วิจัยบริการทางวิชาการตามความต้องการของสังคม

จากเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ได้กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ในทุกหน้าที่จะต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา ดังนั้นในมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาอาจารย์จึงมีความจำเป็นต้องทำการวิจัย เพื่อสนับสนุนและเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารงานในระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากภาระหน้าที่ในฐานะอาจารย์ในสถาบันระดับอุดมศึกษาที่จะต้องสอนและทำการวิจัยแล้ว ในส่วนที่เกี่ยวกับ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ทางวิชาการ ของอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย นอกจากประสิทธิภาพการสอน ยังต้องมีการวิจัย เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบและการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องทำวิจัยเพื่อความ

ก้าวหน้า เกณฑ์ในการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ไว้คล้ายคลึงกันทุกมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ได้กำหนดให้ผู้เสนอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ นอกเหนือจาก คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งและระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ ผลการสอบแล้ว ข้อที่สำคัญ คือ ต้องทำ ผลงานทางวิชาการ ได้แก่ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดี และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว โดยไม่นับ งานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือผลงานทาง วิชาการในลักษณะอื่นที่มีคุณภาพดี และ ผลงานแต่งเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือ บทความทาง วิชาการซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่มาแล้ว ดังนั้น การทำวิจัยของอาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ทางวิชาการ ของอาจารย์ จาก ข้อกำหนดสำหรับความก้าวหน้าดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นตัวกำหนดสำคัญในการผลักดันให้อาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษาทำการวิจัย จากการศึกษาของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) พบว่าอาจารย์ที่มี ผลการวิจัยย่อมมีความก้าวหน้าทางอาชีพ โดยเฉพาะการเลื่อนตำแหน่งจะสามารถเลื่อนได้สะดวกขึ้น ถ้ามีผลงานวิจัยประกอบ และผลตอบแทนการทำวิจัยในด้านความดีความชอบ การได้รับการยอมรับ และยกย่องเครื่องหมายเชิดชูเกียรติและรางวัลต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ส่งผลให้มีการผลิตงานวิจัยเพิ่มขึ้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัย

ความหมายของการวิจัย

การวิจัย ตรงกับคำว่า Research คือการค้นคว้าหาความจริง (Reliable Knowledge) ค้นหา แล้วค้นหาอีก จนกว่าจะได้ความจริงหรือข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง หรือความรู้ใหม่ เกิดขึ้น ดังนั้น การวิจัยจึงเป็นกระบวนการ (Process) เทคนิควิธี (Techniques) ในการแสวงหาความรู้ (Knowledge) ความจริง (Fact) ที่น่าเชื่อถือได้ (Reliable) โดยมีจุดมุ่งหมาย (Objective) ที่แน่นอน ดังนั้น คำว่า “Research” จึงแตกต่างกับคำว่า “Discovery” (การค้นพบ) เพราะคำว่า “Discovery” คือ การค้นพบโดยบังเอิญไม่ได้ตั้งใจ ไม่มีระบบและวิธีการที่ถูกต้องตามระบบและวิธีการทาง วิทยาศาสตร์แต่การวิจัยเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2545)

จากที่ประชุม Pan Pacific Science Congress ในปี ค.ศ. 1961 ประเทศสหรัฐอเมริกา นักจิตวิทยาด้านการวิจัย ได้ออกแบบแนวคิดอธิบายคำ “Research” โดยแยกเป็นอักษรที่มาจากความหมาย ไว้ดังนี้ (อารมณ สนานนท์, 2545 : 9)

R = Recruitment & Relationship หมายถึง การฝึกคนให้มีความรู้ รวมทั้งรวบรวมผู้ที่มีความรู้เพื่อปฏิบัติงานร่วมกัน ติดต่อสัมพันธ์และประสานงานกัน

E = Education & Efficiency หมายถึง ผู้วิจัยจะต้องมีการศึกษา มีความรู้และสมรรถภาพสูงในการวิจัย

S = Sciences & Stimulation หมายถึง เป็นศาสตร์ที่ต้องมีการพิสูจน์ค้นคว้า เพื่อหาความจริง และผู้วิจัยต้องมีด้านความคิดริเริ่ม กระตือรือร้นที่จะทำวิจัย

E = Evaluation & Environment หมายถึง รู้จักประเมินผลว่ามีประโยชน์สมควรจะทำได้ไปหรือไม่ และต้องรู้จักใช้เครื่องมือต่างๆในการวิจัย

A = Aim & Attitude หมายถึง มีจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่แน่นอน และมีทัศนคติที่ดีต่อการติดตามผลการวิจัย

R = Result หมายถึง ผลการวิจัยที่ได้มาเป็นผลอย่างไรก็ตามจะต้องยอมรับผลการวิจัยนั้น

C = Curiosity หมายถึง ผู้วิจัยจะต้องมีความรู้้อยากรู้อยากเห็น มีความสนใจและขวนขวายในการวิจัยอยู่ตลอดเวลา

H = Horizon หมายถึง เมื่อผลการวิจัยปรากฏออกมาแล้วยอมทำให้ทราบและเข้าใจในปัญหาเหล่านั้นได้เหมือนกับการเกิดแสงสว่างขึ้น แต่ถ้ายังไม่เกิดแสงสว่าง ผู้วิจัยจะต้องดำเนินการต่อไป จนกว่าจะพบแสงสว่าง ในทางสังคม แสงสว่างหมายถึง ผลการวิจัยก่อให้เกิดสุขแก่สังคม

พระธรรมปิฎก (2541: 5-6) ได้ให้ความหมาย ของการวิจัยว่าเป็น การค้นคว้าหาความจริง การค้นหาสิ่งที่ต้องการสิ่งที่เป็นประโยชน์ การค้นหาหรือวิธีการที่จะให้มั่นคง และ การค้นหาวิธีที่จะทำให้สำเร็จ

อุทุมพร จามรมาน (2536: 5) กล่าวว่า การวิจัยหมายถึง การเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ วิธีแก้ปัญหาแบบใหม่ การหาคำตอบ โดยใช้กระบวนการที่เชื่อถือได้ หรือขบวนการที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ

จรัส สุวรรณเวลา (2534: 7) กล่าวว่า การวิจัย เป็นกระบวนการที่ใช้เหตุผลหาข้อเท็จจริงหรือกฎเกณฑ์ของธรรมชาติแล้วใช้ข้อเท็จจริงหรือกฎเกณฑ์ธรรมชาติเหล่านั้นมาใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งการวิเคราะห์ ประเมินผลที่เกิดภายหลังจากการแก้ปัญหาแล้วว่าถูกต้องมากน้อยเพียงใด

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2541) กล่าวว่า การวิจัย หมายถึง กระบวนการค้นคว้าหาความรู้อย่างมีระบบ เพื่อตอบประเด็นที่สงสัย โดยมีระเบียบวิธีอันเป็นที่ยอมรับในศาสตร์แต่ละศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

Best and Kahn (1989: 17) กล่าวว่า การวิจัย หมายถึง การวิเคราะห์ที่มีระบบ ระเบียบ และ จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน อันจะนำไปสู่การพัฒนาเป็นข้อสรุปที่เป็นนัยทั่วไป หรือได้มาซึ่งหลักเกณฑ์หรือ ทฤษฎี อันสามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ได้

อารมณฺ์ สนานกฺุ (2545) กล่าวว่า การวิจัย หมายถึง เทคนิคและวิธีการในการเสาะแสวงหา การสืบสวนสอบสวนเพื่อค้นหาความรู้ ความจริงอย่างมีระบบระเบียบแบบแผน ด้วยความระมัดระวัง และรอบคอบ โดยให้สอดคล้องกับธรรมชาติและเงื่อนไขของปัญหา ซึ่งทำให้เกิดความกระจ่างชัดใน ปัญหาหรือเกิดข้อสรุปใหม่

ความหมายของการวิจัยจากที่มีผู้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการวิจัย หมายถึง กระบวนการ เทคนิควิธี อย่างมีระบบ ระเบียบแบบแผน ที่น่าเชื่อถือ ในการแสวงหาความรู้ ความจริง โดยมี จุดมุ่งหมายที่แน่นอน และนำความรู้ความจริง ที่ได้นั้นไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา หรือ ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ๆ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จากการประชุมวิชาการเรื่อง “ระบบวิจัยโลกกับระบบวิจัยไทย” ระหว่างวันที่ 25-27 พฤศจิกายน 2545 ที่โรงแรมรามารการ์เด็น กรุงเทพมหานคร จัดโดยมูลนิธิสาธาณสุขแห่งชาติ ได้กล่าวถึงบทบาทของการวิจัยในประเทศ 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ เป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่จำเป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหา หรือการพัฒนาประเทศ ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาและในการพัฒนาในหลายแง่หลายมุม การรู้สาเหตุของปัญหาและลำดับความสำคัญของปัญหาแต่ละเรื่องแต่ละด้าน การรู้ทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหา ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก การปฏิบัติในการแก้ปัญหาให้เป็นผล การแก้ปัญหา ในขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดจนการปรับกลไกหรือวิธีการในการแก้ปัญหา

2. การวิจัยเพื่อจัดการความรู้ ปัจจุบันความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความรู้ยังมีลักษณะคล้ายมีชีวิต คือ เกิดใหม่ได้ ใช้งานได้ และดับได้ ความรู้บางอย่างที่ใช้ได้อยู่ในเวลา หนึ่งจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่จริง ไม่ใช่ความรู้และใช้ไม่ได้ในเวลาต่อไป ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการย่อย ความรู้และปรับให้อยู่ในรูปที่ใช้ได้ง่ายและกระบวนการในการย่อยความรู้ต้องอาศัยกระบวนการวิจัย ทั้งการวิจัยเอกสารหรือวิจัยข้อมูล

3. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษา การศึกษาคด้วยวิธีท่องจำข้อมไม่เพียงพอจำเป็นต้อง มีการสร้างสมรรถนะในการหา เลือกพิจารณาและใช้ความรู้ การสอนทั้งในระดับพื้นฐาน และระดับ อุดมศึกษานั้น การบรรยายต้องไม่ใช่วิธีหลักที่ผู้เรียนเพียงฟัง จด และท่องจำข้อความรู้จำเป็นต้องสร้าง

ความเข้าใจและรู้เท่าทันความรู้ การเรียนด้วยตนเองที่อาศัยการสืบสอบและค้นคว้านอกตำราเรียนด้วย โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการค้นหา ตีค่าและเลือกเชื่อการศึกษาด้วยการวิจัยเป็นฐาน จะช่วยทำให้ได้บุคคลที่มีวิจารณญาณ สามารถคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมได้เมื่อไปปฏิบัติงานใดๆ ก็สามารถติดตามและใช้ความรู้ที่ทันสมัยได้

4. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างพลัง ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆหากเรียนรู้และใช้กระบวนการวิจัยก็จะสามารถประเมินงานของตนเอง มีความคิดริเริ่มและนวัตกรรมในการปรับปรุงงานของตนเอง เป็นพลังในการทำให้สามารถปฏิบัติงานของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

5. การวิจัยเป็นเครื่องย่นตักขับเคลื่อนการแข่งขัน การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับชาติ ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

ประเภทของการวิจัย

งานวิจัยแบ่งออกได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์อะไรในการจัด ประเภทในที่นี้ขอกล่าวถึงประเภทของงานวิจัยเมื่อใช้เกณฑ์ 4 ประเภท ดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์, 2547)

1. แบ่งตามประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1) การวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) เป็นการวิจัยที่ไม่ได้มุ่งที่จะนำผลของการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ทันทีในชีวิตจริง แต่มีความต้องการที่จะให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ข้อเท็จจริงพื้นฐานทางทฤษฎีหรือกฎที่เกี่ยวข้องกับการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ที่ศึกษาเป็นการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์เป็นเป้าหมายหลัก

2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในทางปฏิบัติเช่น เพื่อนำไปแก้ปัญหา เพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจเพื่อนำไปพัฒนาโครงการ เป็นต้น

2. แบ่งตามลักษณะวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเชิงปริมาณ เน้นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลักฐานยืนยันความถูกต้องของข้อค้นพบ และสรุปต่างๆ มีการใช้เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดลอง เป็นต้น

2) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิจัยที่นักวิจัยจะต้องลงไปศึกษา สังเกต และกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาโดยละเอียดทุกด้านในลักษณะเจาะลึก ใช้วิธีการสังเกตแบบ

มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการเป็นหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ ข้อมูลจะใช้การวิเคราะห์เชิงเหตุผลไม่ได้มุ่งเก็บเป็นตัวเลขมาทำการวิเคราะห์

3. แบ่งตามประเภทของศาสตร์ แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1) การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Sciences Research) เป็นการวิจัยที่เน้นในเรื่องของการทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและวัตถุต่างๆ รวมทั้งมุ่งนำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น งานวิจัยทางการแพทย์อุตสาหกรรม เคมี ชีววิทยา เป็นต้น

2) การวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Social Research) เป็นการวิจัยที่เน้นในเรื่องการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์รวมทั้งสังคมและวัฒนธรรมของมนุษย์ เช่น การวิจัยทางการศึกษา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม การเมืองการปกครอง เป็นต้น

4. แบ่งตามระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย หมายถึง แบบแผนในการวิจัยซึ่งประกอบด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบปัญหาที่ทำการวิจัย การแบ่งประเภทของการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยนี้เป็นที่นิยมใช้กันมากซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1) การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Research) เป็น การวิจัยที่มุ่งแสวงหาคำตอบให้กับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตโดยศึกษาจากหลักฐานต่าง ๆ ที่ยังหลงเหลือมาจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยจะต้องนำเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์แนวคิดต่าง ๆ ที่ค้นพบ มาประมวล แปลความ วิเคราะห์และสังเคราะห์

2) การวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เป็น การวิจัยที่ค้นหาความจริงโดยอาศัยการทดลองเพื่อให้ได้คำตอบในเชิงเหตุผลว่ามี สิ่งใดเป็นเหตุ สิ่งใดเป็นผลที่เกิดตามมา การวิจัยประเภทนี้จะมีการควบคุมตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทดลอง

3) การวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาคำตอบ คำอธิบายของสภาพการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ที่อยู่ในช่วงปัจจุบันที่กำลังมีการวิจัยโดยชี้ให้เห็นว่าปรากฏการณ์นั้นเป็นอย่างไร เช่น เกิดขึ้นบ่อยครั้งเพียงใดมีลักษณะที่สำคัญ ๆ อะไรบ้าง

ขั้นตอนการวิจัย

การดำเนินการวิจัยได้ถือปฏิบัติตามหลักการตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยปฏิบัติตามระเบียบวิธีการดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์, 2533)

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหา (Problem Identification) เมื่อต้องการศึกษาเรื่องใด ต้องตั้งปัญหาที่จะศึกษาให้ชัดเจน ในขั้นนี้ผู้วิจัยต้องตั้งชื่อเรื่อง และนิยามปัญหาที่จะวิจัย ว่าในการศึกษา

ค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายอย่างไร การนิยามปัญหาได้ชัดเจน ต้องมีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเรื่องนั้นๆ การเลือกหัวข้อปัญหาการวิจัยเป็นการกำหนดของงานวิจัยว่า การศึกษาในเรื่องใดสาขาวิชาใด มีขอบเขตกว้างขวางแค่ไหน ปัญหาที่ทำการวิจัยนั้นต้องมีคุณค่าและเหมาะสมกับความสามารถ เวลา และเงินทุนสำหรับการวิจัย

ขั้นที่ 2 การตั้งสมมุติฐาน (Formulation Hypothesis) การตั้งสมมุติฐานเป็นการทำนายผลการวิจัย เป็นการเดาว่าเรื่องต่าง ๆ ที่ศึกษานั้นเกิดขึ้นเพราะอะไร

ขั้นที่ 3 การรวบรวมข้อมูล (Collection of Data) ผู้วิจัยต้องวางแผนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยต้องศึกษาทฤษฎี หลักการ ความรู้พื้นฐานผลงานวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะให้เห็นแนวทางในการวิจัย

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ผู้วิจัยจะต้องใช้ วิธีการทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยและแปลความหมายของข้อมูล ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีที่กำหนดไว้ในเค้าโครงการวิจัย

ขั้นที่ 5 การสรุปผล (Conclusion) เป็นการสรุปผลว่าการวิจัยครั้งนี้ได้ผลเป็นอย่างไร เป็นการสรุปผลที่ได้จาก การวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งให้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัย ในลักษณะคล้ายคลึงกันหรือนำผลการวิจัยไปใช้ พร้อมทั้งอภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ แล้วทำเป็นรายงานการวิจัย เพื่อเป็นเอกสารแสดงผลการศึกษาค้นคว้า งานวิจัยจะเสร็จสมบูรณ์ต้องมีการรายงานวิจัยออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการเขียนรายงานวิจัย เพื่อสะดวกแก่ผู้ที่มาศึกษาค้นคว้าต่อไป

คุณลักษณะของการวิจัย

Best and Kahn (1989: 17) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การวิจัยต้องนำไปสู่การแก้ปัญหาเพื่อบรรลุเป้าหมายสุดท้าย (Ultimate Goal) กล่าวคือ การค้นพบความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างตัวแปร (Variable) ต่าง ๆ
2. การวิจัยควรเน้นการพัฒนาข้อสรุปที่เป็นนัยทั่วไป (Generalization) หลักการ (Principle) หรือทฤษฎี (Theory) ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพยากรณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
3. การวิจัยต้องอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ที่สามารถสังเกตได้ (Observable Experience) หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirical Evidence) ซึ่งในหลายกรณีจะเห็นว่ามีความน่าสนใจหลายประการที่ไม่สามารถนำไปสู่กระบวนการทำวิจัยได้ เพราะไม่สามารถสังเกตได้

4. การวิจัยต้องมีการสังเกตที่ถูกต้อง (Accurate Observation) และพรรณนาความได้ นักวิจัยอาจเลือกวิธีการวัดและเครื่องมือทางด้านปริมาณ หากมีความเหมาะสม และถ้าหากไม่สามารถใช้เครื่องมือด้านปริมาณที่เหมาะสมในการหาคำตอบได้ นักวิจัยก็จะต้องใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) หรือวิธีการที่ไม่ใช่เชิงปริมาณ (Non Qualitative Method) แทน
5. การวิจัยเกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิหรือข้อมูลที่ใช้เป็นครั้งแรก หรือเป็นการใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้วสำหรับวัตถุประสงค์ใหม่ ในทางตรงข้ามการจัดการใหม่ (Reorganizing) หรือการนำเอาผลงานของผู้ทำวิจัยไว้แล้วมาศึกษาใหม่ (Restating) ไม่ถือว่าเป็นการทำวิจัย เพราะการศึกษาดังกล่าวไม่ได้ทำให้เกิดความรู้ใหม่ขึ้นมา
6. การวิจัยมีวิธีการหรือแบบการวิจัย (Research Procedure or Research Design) ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์ที่เข้มแข็งและถือได้ว่าเป็นการวิจัย
7. การทำวิจัยต้องการความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญ (Expertise) ดังนั้น ผู้ทำวิจัยต้องรู้และเข้าใจปัญหา (Problem) ที่จะทำ พร้อมกับต้องรู้ด้วยว่าคนอื่นได้ทำวิจัยอะไรไว้บ้าง และอย่างไร ผู้ทำวิจัยต้องรู้ถ้อยคำที่ใช้ (Terminology) แนวคิด (Concept) และทักษะด้านเทคนิค (Technical skill) เพื่อเข้าใจและวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ อย่างถูกต้อง
8. การวิจัยต้องมีวัตถุประสงค์และเหตุผลถูกต้องตามหลักตรรกวิทยา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงควรใช้เครื่องทดสอบทุกอันที่เป็นไปได้เพื่อทำให้วิธีการศึกษา (Procedure) ที่ใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา หรือแม้แต่ข้อสรุปของงานวิจัยที่ค้นพบมีเหตุผล และนักวิจัยต้องพยายามขจัดอคติส่วนตัว (Bias) หรือไม่ใช่อารมณ์ในการวิเคราะห์ หากแต่ใช้เหตุผลและความรู้ทางวิชาการในการทำวิจัย
9. งานวิจัยที่ต้องเกี่ยวข้องกับคำถามที่ต้องการคำตอบของปัญหาที่ยังแก้ไม่ได้
10. การทำวิจัยเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความอดทน นักวิจัยควรคาดการณ์ไว้ก่อนถึงความผิดหวังหรือความหมกมุ่นใจ เพราะเมื่อถึงเวลาหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งขึ้นได้อย่างยากลำบาก
11. การทำวิจัยต้องมีการบันทึกและรายงานอย่างระมัดระวัง โดยต้องให้คำนิยาม (Definition) คำศัพท์สำคัญ (Key Word) และต้องตระหนักถึงข้อจำกัด (Limitation) ต่างๆด้วย วิธีการศึกษาต้องกล่าวโดยละเอียด นอกจากนี้ การอ้างอิง (Reference) ต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ผลการวิจัยต้องมีการบันทึกไว้อย่างชัดเจน และต้องเสนอข้อสรุป (Conclusion) ด้วยความระมัดระวัง
12. การทำวิจัยบางครั้งต้องการกำลังใจหรือการสนับสนุน ไม่ว่าจะงานวิจัยนั้นจะมีผลเกื้อกูลหรือขัดขวางต่อกลุ่มคนใดก็ตาม

จรรยาบรรณนักวิจัย

สภาวิจัยแห่งชาติ (2541) ได้กำหนด "จรรยาบรรณนักวิจัย" ไว้เป็นแนวทางสำหรับนักวิจัยยึดถือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรี และเกียรติภูมิของนักวิจัยไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้ในงานวิจัย ต้องชื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

2. นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกันอุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ

3. นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห้ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

4. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็สิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลป วัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและมีปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

5. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัยนักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลย และขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

6. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัว หรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูล และข้อบ่งคับพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

7. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปทางมิชอบ

8. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูล และขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟัง ความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

9. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่องสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้า ทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคม และมวลมนุษยชาติ

ประโยชน์ของการวิจัย

นิภา ศรีไพโรจน์ (2533) กล่าวว่า การวิจัยมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การวิจัยช่วยให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติ
2. การวิจัยสามารถใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและยุติธรรม
3. การวิจัยช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น สามารถใช้ทำนายปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก
4. การวิจัยสามารถช่วยในด้านการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การตัดสินใจปัญหาหรือการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหารให้เป็นอย่างดีถูกต้องและรวดเร็ว
5. การวิจัยสามารถตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น
6. การวิจัยช่วยกระตุ้นความสนใจของนักวิชาการ ให้มีการใช้ผลการวิจัยและทำงานค้นคว้าวิจัยต่อไป
7. การวิจัยทำให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งนำมาใช้เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้าดียิ่งขึ้น
8. การวิจัยทำให้มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยเสริมให้ทราบข้อเท็จจริงได้กว้างขวางและแจ่มชัดยิ่งขึ้น
9. การวิจัยช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผล รู้จักคิด และค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ
10. การวิจัยช่วยให้มีเครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่มนุษย์เป็นอย่างมาก

ข้อควรระวังในการทำวิจัย

สมชาย คุณรงค์เดช (2543) กล่าวถึงความผิดพลาดที่สำคัญในการทำวิจัย อันจะทำให้เป็นปัญหาอุปสรรคของการทำวิจัยไม่สำเร็จหรือไม่ได้คุณภาพ ซึ่งพบเสมอและสมควรที่ต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดขึ้น ดังนี้

1. ความผิดพลาดในการเตรียมโครงการวิจัยที่สำคัญคือ การเลือกหัวข้อการวิจัยที่ใหญ่เกินไป นอกจากนั้นไม่สามารถระบุคำถามที่ชัดเจนได้ การระบุคำถามการวิจัยที่ชัดเจนตั้งแต่เริ่มแรก จะช่วยให้การวางแผนการวิจัยสะดวกและถูกต้องมากขึ้น

2. ความผิดพลาดในการทบทวนเอกสารที่ไม่ตรงกับความต้องการของเรื่องที่ต้องการทำวิจัย นอกจากนั้นยังขาดความรอบคอบในการทบทวนงานวิจัยที่ผู้อื่นได้ทำมาแล้วว่ามีวิธีการอย่างไร และได้ผลอะไรบ้าง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำวิจัย และที่สำคัญคือทบทวนเอกสารแหล่งข้อมูลที่ถ่ายทอดมาแล้ว เช่น คัดลอกจากข้อมูลที่มีนักวิจัยเขียนไว้แล้ว นอกจากนั้น การทบทวนเอกสารไม่ได้กำหนดขอบเขตของชนิดข้อมูลที่ต้องการจะรวบรวม มีผลทำให้น้อยเกินไปหรือมากเกินไปได้ ที่สำคัญมิได้ทบทวนข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่น

นอกจากในวารสารวิชาการเท่านั้น ทำให้ครอบคลุมในวงจำกัด ปกติการทบทวนเอกสารควรค้นคว้าจากแหล่งต่างๆที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุดที่จะทำได้

3. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการรวบรวมข้อมูล ปกติในการรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสัมภาษณ์ควรสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ หากการสัมภาษณ์ขาดความสัมพันธ์ที่ดีแล้ว โอกาสที่จะได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ก็จะน้อยลง

4. ความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล มักพบเสมอ เมื่อไม่มีการทดสอบความตรงประเด็นตามเนื้อหาของเครื่องมือ ว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่เพราะประชากรอาจมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน

5. ความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้สถิติ ที่พบมาก คือ มีการเลือกใช้สถิติที่ไม่เหมาะสม โดยไม่คำนึงถึงลักษณะของข้อมูลว่ามีหน่วยหรือมาตรการวัดเป็นอย่างไร นอกจากนั้นในการแปลผลข้อมูลยังเกินความเป็นจริง เช่น ตัวอย่างที่เลือกมิได้เป็นตัวแทนของประชากร ก็พยายามอ้างอิงว่าเป็นตัวแทนของประชากรเป็นต้น

6. ความผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกรูปแบบการวิจัย ตัวอย่างที่พบเสมอ คือ ไม่มีการระบุประชากรเป้าหมายที่ชัดเจนและขาดการประเมินขนาดและการเลือกตัวอย่างที่จะศึกษาหลายครั้งพบว่า จำนวนตัวอย่างที่น้อยเกินไปและเปลี่ยนรูปแบบการวิจัย เพื่อให้สะดวกต่อการรวบรวมข้อมูล

7. ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาเชิงพรรณนา หลายครั้งที่ไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์การวิจัยที่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงได้ ไม่สุ่มตัวอย่างในเชิงสถิติจึงไม่สามารถสะท้อนภาพรวมของประชากรส่วนใหญ่ได้

8. ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาวิจัยที่ใช้แบบสอบถาม รวบรวมข้อมูล ที่ควรใช้เทคนิคอื่นโดยแบบสอบถามไม่ลึกพอที่จะรวบรวมข้อมูลบางชนิดได้ มีการถามคำถามมากเกินไปทำให้ผู้ตอบใช้เวลามากเกินไปมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

9. ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการศึกษาแบบสัมภาษณ์ ปกติมักพบว่าผู้สัมภาษณ์ขาดทักษะในการสัมภาษณ์ ทำให้ไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงความเป็นจริง หรือบางครั้งคำถามยากต่อความเข้าใจของประชาชน หรือในกลุ่มตัวอย่างบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสซึ่งมีการศึกษาและประเพณีแตกต่างจากประชาชนทั่วไป และหากเป็นคำถามที่ขัดกับวัฒนธรรมก็จะไม่ได้คำตอบที่ต้องการ

10. ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาที่ใช้การสังเกต หากผู้รวบรวมข้อมูลขาดทักษะและประสบการณ์ในเรื่องเทคนิคการรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต ทำให้ได้ข้อมูลไม่ตรงกับความจริงและบ่อยครั้งนำข้อมูลที่ไม่ใช่สถานการณ์ปกติมาใช้ในการสรุปข้อมูลและการตีความจากข้อมูลทำได้ไม่ถูกต้อง

11. ความผิดพลาดที่เกิดจากการศึกษาที่ใช้การหาความสัมพันธ์การศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์นั้นควรจะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ของเหตุและผลที่แท้จริง มีทฤษฎีและมีความเป็นไปได้ นักวิจัยหลายแห่งพยายามใช้เทคนิคทางสถิติหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ทั้ง ที่ตัวแปรเหล่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลซึ่งกันและกัน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์

การสร้างงานวิจัยของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ผู้วิจัยได้พิจารณาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเอกสารหลายฉบับ และพิจารณาเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีอิทธิพลและที่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการทำการวิจัยของอาจารย์ ซึ่งแบ่งเป็นปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ คุณลักษณะภายในส่วนบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกเป็นปัจจัยย่อย 3 ด้าน ดังนี้

1. **ด้านทักษะเชิงวิจัย (Research Skill)** เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องทำการวิจัย ทั้งด้วยบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา หรือนักวิชาการ นักปฏิบัติในวงการศึกษาและอาชีพ ต่าง ๆ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยหลายฉบับ พบว่าการวิจัยเป็นงานที่ต้องอาศัยผู้ที่มีทักษะเชิงวิจัย (Research Skill) และประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงจะทำให้การทำวิจัยประสบความสำเร็จและมีคุณภาพ

ทักษะเชิงวิจัย (Research Skill) หมายถึง ความรู้ความสามารถในการวิจัย ความรู้เหล่านี้อาจได้มาจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จากการเข้าอบรมเชิงวิจัยในระหว่างการทำงาน หรือจากการศึกษาด้วยตนเอง ทักษะเชิงวิจัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายผลผลิตภาพการวิจัยได้ ดังตัวอย่างในงานวิจัยของ Yoakum, 1993 (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2548: 34) พบว่า คำนีวัดผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยสาขาเกษตรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับระดับทักษะเชิงวิจัย และผลผลิตภาพการวิจัย ถูกทำนายได้ด้วยระดับการพัฒนาทักษะเชิงวิจัย Waworuntu, 1986 (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547: 34) และจากงานวิจัยของ Philips and Russell, 1994 (อ้างถึงใน อัจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544: 45) พบว่า ความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัยอันประกอบด้วย ความสามารถด้านการออกแบบการวิจัย ความสามารถด้านการปฏิบัติการวิจัย ความสามารถในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งความสามารถในการเขียนรายงานการวิจัยมีความสัมพันธ์ต่อผลผลิตภาพการวิจัย

จากการวิจัยของ ศจีมาศ ขวัญเมือง (2548) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐฯ พบว่า อาจารย์มีค่าเฉลี่ยผลผลิตภาพการวิจัยคิดเป็น 0.4 เรื่องต่อคนต่อปี ปัจจัยด้านความเป็นนักวิจัยและสมรรถภาพวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูง

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะ สมรรถนะเชิงวิจัยหลายฉบับ คือ อัจริยา วัชรวิวัฒน์ (2544: 14); คณะกรรมการ National Committee on Secondary Education อ้างถึงใน ศจีมาศ ขวัญเมือง (2548: 20); นิภา ศรีไพโรจน์ (2547); อำนวย ถาวร (2526); กฤติยา วงศ์ก้อม (2543) และ กานดา พูนลาภทวี (2524) พบว่า นักวิจัยควรมีความรู้และทักษะเชิงวิจัย ดังนี้

1. ความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องหรือปัญหาที่จะทำการวิจัย นักวิจัยต้องทราบและเข้าใจปัญหาที่ทำการวิจัยโดยตลอดเพื่อจะได้เลือกใช้เทคนิค วิธีการ และเครื่องมือที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของงานวิจัยนั้น และสามารถค้นหาหรือเลือกใช้ความรู้จากงานวิจัยที่แล้วมาได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ

2. นโยบายเกี่ยวกับการกำหนดทิศทาง การวิจัย ในระดับหน่วยงานและระดับนโยบายของประเทศ
3. ความสามารถในการค้นหา เลือกร และวิเคราะห์ ความรู้จากงานวิจัยและความรู้จากเอกสารต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและรวดเร็ว
4. ความรู้และทักษะการใช้เครื่องมือการวิจัยประเภทต่าง ๆ และสามารถเลือกใช้เครื่องมือได้อย่างเหมาะสม
5. ความรู้และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติวิเคราะห์ เลือกรใช้สถิติ และแปลผลได้อย่างถูกต้อง เช่น การประมวลผลข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ รูปแบบการวิจัย กระบวนการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการและสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เข้าใจหลักเกณฑ์และเหตุผลต่าง ๆ ของการวิจัย ช่วยให้เข้าใจผลงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไว้แล้ว ช่วยให้สามารถพิจารณาความเชื่อถือได้ของผลการวิจัย และยังช่วยให้มีเหตุผลในการพิจารณาตัดสิน
7. ความสามารถในการเชิงวิพากษ์วิจารณ์ตรวจสอบ และคาดคะเนคำตอบได้ดี
8. ความสามารถในการเชิงสังเคราะห์ การขมวดความคิดหรือสรุปผลข้อมูล จากสิ่งที่ได้ศึกษาและข้อค้นพบมาเขียนและสรุปรายงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน
9. ความรู้และความสามารถในการใช้การกระบวนการทดลอง ด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ และตรรกวิทยาที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา
10. ความสามารถในการทำงานที่มีระเบียบ สามารถจัดหมวดหมู่ของความคิด และเขียนรายงานการวิจัยได้ดี
11. ความรู้และสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในจัดพิมพ์ จัดเก็บงานวิจัย การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล
12. ความรู้สามารถวางแผน ดำเนินการ และประเมิน โครงการวิจัย

นอกเหนือจากความรู้ความสามารถดังกล่าวข้างต้น นิภา ศรีไพโรจน์ (2533:2) กล่าวว่า นักวิจัยควรมีความรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่ เพราะการวิจัยนั้นอาจจะพาดพิงหรือเกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ เนื่องจากขอบเขตของการวิจัยไม่สามารถจะแยกออกไปได้อย่างชัดเจนเหมือนวิชาเรียนในห้องเรียน เช่น การศึกษาเรื่องการคายน้ำของพืช ก็ต้องอาศัยความรู้ทางชีววิทยาและเคมี เป็นต้น ฉะนั้นนักวิจัยจึงต้องศึกษาและขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอาจทบทวนความรู้ที่เคยเรียนมาก่อนหรือไม่ก็ต้องศึกษาเพิ่มเติม

2. ด้านเวลาในการวิจัย เวลาที่ใช้ในการวิจัย (Time for Research) หมายถึง เวลาในการวิจัยและการทำกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์ที่นอกเหนือจากงานในภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ (อภิญญา หิรัญวงษ์, 2547: 36) เวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างมากสำหรับการทำวิจัย นับตั้งแต่การเลือกเรื่องหรือปัญหาที่จะทำวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ ต้องใช้เวลาในการศึกษาพิจารณาความเป็นไปได้เพื่อนำไปปฏิบัติไปใช้ หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละงาน การกำหนดเวลาทำวิจัยจะต้องเลือกเวลาทำวิจัยให้เหมาะสมกับงานประจำของตนหากมีความขัดแย้งระหว่างเวลาที่นักวิจัยว่างจากงานต่าง ๆ กับเวลาที่เหมาะสมกับการทำวิจัย ปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจนเป็นอุปสรรคทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน ข้อมูลที่รวบรวมอาจล้าสมัย หรืองานวิจัยไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนด หรือหากสำเร็จตามกำหนด คุณภาพของงานวิจัยที่ได้ก็ไม่ดีเท่าที่ควร (อจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544: 18) ในการวิจัยแต่ละครั้งต้องใช้เวลาทำงานมากตั้งแต่การวางแผนการวิจัย ศึกษาเอกสาร เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น กระบวนการเหล่านี้ต้องใช้เวลามาก ดังนั้นอาจารย์ต้องมีความสามารถในการบริหารเวลาเพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการวิจัยและทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ถ้าอาจารย์มีปัญหาในเรื่องการจัดการเวลาจะมีผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการวิจัยจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการผลิตงานวิจัยของอาจารย์และยืนยันได้จากผลการวิจัยที่พบว่า เวลาที่ใช้ในการวิจัยมีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัย (อภิญญา หิรัญวงษ์, 2547: 36)

จากการวิจัยของ วลัยลักษณ์ อัครีวงศ์ (2541) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยคือ มีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลา ขาดเงินทุนในการวิจัย หรือมีน้อย ขั้นตอนการใช้เงินยุ่งยาก เช่นเดียวกับ ผลการศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 100 คน ของสถาบันวิจัยสังคม (2543) พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการทำวิจัย ได้แก่ การมีภาระงานสอนและควบคุมวิทยานิพนธ์มาก การรับผิดชอบงานด้านบริหาร ขาดความเชื่อมั่นและขาดความรู้ด้านการทำงานวิจัย สภาพแวดล้อมไม่เอื้อให้เกิดความรู้สึกอยากทำงานวิจัย ระเบียบการเงินที่ไม่เอื้ออำนวย ขั้นตอนการขอเสนอทุนยุ่งยาก ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มค่า สอดคล้องกับการวิจัยของนาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548) พบว่า อาจารย์ประจำมีปัญหาอุปสรรคด้านเวลา และการบริหารเวลา เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ไม่สามารถจัดสรรเวลาได้อย่างอิสระเท่ากับไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นต้องรับผิดชอบมาก และไม่มีเวลาทำวิจัยอย่างต่อเนื่องร้อยละ 93.5 การจัดการการสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัยเท่ากับมีเวลาให้ทำวิจัยอย่างจำกัด ร้อยละ 76.1 ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมากร้อยละ 69.6 และไม่มีกรวางแผนทำวิจัย

ล่วงหน้าร้อยละ 52.2 นอกจากนั้น ผลการวิจัยของ Pranulis ,1984 (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์,2547 :36) ซึ่งศึกษาอิทธิพลสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อผลิตภาพการวิจัยของพยาบาล พบว่า เวลาที่ใช้ในการวิจัย มีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัย และสนใจ จิตพิทักษ์ (2532) เสนอว่าควรลดภาระงานสอน หรืองานอื่นๆลงเพื่อให้อาจารย์ได้มีเวลาในการวิจัยและสนับสนุนให้อาจารย์ได้ลาพักเพื่อทำงานวิจัย ในช่วงระยะสั้นๆได้เช่นเดียวกับ อมรา นาวารวงศ์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัย ของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคเหนือ พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะบุคคลสามตัวแปรมีตัวแปร สองตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตงานวิจัยของอาจารย์อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย และทัศนคติต่อการวิจัย

ภาระงานในหน้าที่รับผิดชอบของอาจารย์ ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอน เวลาที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การเตรียมการสอน และการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอน ทำให้อาจารย์มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา จึงนับว่าปัจจัยนี้มีผลกระทบต่อการผลิตงานวิชาการของอาจารย์อย่างมาก จากแนวคิดมาตรฐานภาระงานขั้นต่ำ ในการดำรงตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้ใน 1 สัปดาห์อาจารย์ทุกคน ต้องมีส่วนร่วมเท่ากับ 10 ส่วน โดยแบ่งเป็น งานสอน: 4 ส่วน เท่ากับ 14 ชั่วโมง , งานวิจัย: 3 ส่วน เท่ากับ 11 ชั่วโมง , งานบริการวิชาการ: 2 ส่วน เท่ากับ 7 ชั่วโมง , งานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม/งานพัฒนานิสิต : 1 ส่วน เท่ากับ 3 ชั่วโมง นับชั่วโมงทำงานขั้นต่ำ 35 ชั่วโมงทำการ (ตามเวลาราชการ) ต่อ สัปดาห์ ทั้งนี้ได้กำหนดให้หน้าที่หลักที่สำคัญที่สุดที่อาจารย์ทุกคนต้องปฏิบัติคือภาระงานสอน ภาระงานถ้าไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนด สามารถนำภาระงานทั้ง 4 ประการ มาทดแทนกันได้

จากการศึกษา ของ คุณวุฒิ คนฉลาด และคณะ (2532) เรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรในระบบอุดมศึกษา พบว่า อาจารย์ทำงาน 4 ลักษณะคือ งานสอน งานวิจัย งานเขียน และงานบริหาร เฉลี่ยวันละ 8 ชั่วโมง สูงกว่าชั่วโมงการทำงานปกติซึ่งมีวันละ 7 ชั่วโมง อาจารย์ ทุกสาขามีภาระงานสอนเป็นสัดส่วนสูงสุดคือ ร้อยละ 65.81 รองลงมาเป็นงานเขียนร้อยละ 18.69 งานวิจัยร้อยละ 9.11 และงานบริหารร้อยละ 6.39 แสดงให้เห็นว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยมีภาระงานสอนมากเป็นอันดับหนึ่ง เฉลี่ยวันละ 5 ชั่วโมง การทำงานวิจัยเขียนตำราหรือเอกสารประกอบการสอน งานบริหารอีกวันละ 3 ชั่วโมง ซึ่งปกติมีเพียง 2 ชั่วโมง แสดงว่าอาจารย์ทำงานวิจัย เขียนเอกสารประกอบการสอนงานบริหารนอกเวลาราชการทุกวันๆละ 1 ชั่วโมง ซึ่งถ้าใช้เวลาในการสอนมากมีผลทำให้อาจารย์มีเวลาในการทำงานวิชาการน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Christensen,1991 (อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์, 2547: 40) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตงานวิชาการคือ จำนวนหน่วยกิตที่สอนในระดับบัณฑิต ศึกษา และจำนวนนักศึกษาบัณฑิตศึกษาที่ให้คำปรึกษาด้านการทำวิทยานิพนธ์

3. ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

ทัศนคติเป็นความรู้สึก ความคิดเห็น ท่าที ความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งนั้นไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีจะทำให้บุคคลนั้นมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลที่มีทัศนคติทางบวกต่อสิ่งใดจะทำให้บุคคลอยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ไม่ถอยหนีและรู้สึกอยากเข้าไปเกี่ยวกับสิ่งนั้น (อำนาจ ถาวร, 2526) ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (เชิดศักดิ์ โฆวาทิษฐ์, 2522: 18) ทัศนคติต่อการวิจัยหมายถึง ความรู้สึกหรือความเชื่อ ที่มีต่อบทบาทการวิจัย ถ้าบุคคลมีความเชื่อหรือมีความรู้สึกว่าบทบาทวิจัยเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ก็จะชอบ และพอใจต่อบทบาทการวิจัย และพร้อมหรือตั้งใจปฏิบัติ ในทางกลับกันถ้าบุคคลเชื่อว่า บทบาทการวิจัยไม่มีประโยชน์ก็จะไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่ตั้งใจปฏิบัติ (สุนิภา ชินวุธ, 2538: 27) สอดคล้องกับ จรรยา แก้วใจบุญ (2541: 27) ซึ่งกล่าวว่า หากบุคคลใดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการวิจัย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกในทางลบ เห็นว่าการทำวิจัยไม่มีประโยชน์ ไม่คุ้มค่า สูญเสียงบประมาณและเวลา ก็จะไม่ชอบ ไม่อยากทำวิจัย ขาดการยอมรับความสำคัญของการวิจัย การศึกษาและค้นคว้าวิจัยเป็นบทบาทหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ซึ่งจะต้องดำเนินควบคู่กับภาระหน้าที่ด้านอื่นๆ เช่น การสอนเพื่อผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การมีทัศนคติที่ดีต่อผลิตผลงานวิจัย จะมีความ สัมพันธ์กับผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ ซึ่งสอดคล้องกับ พีรวัฒน์ วงษ์พรม (2533) ที่ว่า ทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยเป็นแรงจูงใจภายในที่สำคัญที่ทำให้อาจารย์มีผลิตผลงานวิจัยออกมามากขึ้น แต่อาจารย์ส่วนใหญ่มักคิดว่า การวิจัยเป็นเรื่องยาก ยุ่งยาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติทางลบต่อการวิจัย ดังนั้น การสร้างทัศนคติที่ดีในด้านการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ทัศนคติของอาจารย์ต่อบทบาทการวิจัยจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของการทำหรือไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์

ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจูงใจ ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

รูม (Vroom, 1964) ได้ให้ความหมายว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อ ทางเลือกของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งคนจะเลือกรูปแบบทางเลือกของกิจกรรมที่จูงใจให้เกิดขึ้น

บาร์เรลสัน และสเทนเนอร์ (Barelson and Steiner, 1964) ได้ให้ความหมายว่า การจูงใจเป็น ปัจจัย ภายใน ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในทิศทางที่ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ฮอย และมิสเกล (Hoy and Miskel, 1982) ได้ให้ความหมายว่า การจูงใจเป็นแรงขับ ความ ต้องการ ความเครียด หรือกลวิธานอื่นใด ที่ทำให้เกิดการกระทำด้วยความเต็มใจ หรือกระทำกิจกรรม นั้นต่อไป ในทิศทางที่ไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของบุคคล

ภิญโญ สาธร (2526: 270-271) ได้ให้ความหมายของ การจูงใจ ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญใน การทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น คนที่ได้รับการจูงใจมากก็จะค้นหาวิธีการที่จะเพิ่มทักษะ ทำงาน ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด บุคคลจะทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและทำได้นานต้องอาศัยสิ่งจูงใจ 5 แบบ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ เช่น ค่าตอบแทน เงินเดือนหรือสิ่งของ
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น ตำแหน่งที่สูงขึ้น ชื่อเสียง เกียรติยศและอำนาจ
3. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพการทำงานซึ่งอาศัยวัตถุ เช่น สภาพห้องทำงาน มีความ สะดวกสบาย
4. สิ่งจูงใจที่เป็นสภาพของการทำงานซึ่งไม่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น สภาพของสังคมใน หน่วยงานดี
5. การบำรุงขวัญให้เกิดความรู้สึกว่า คนมีส่วนร่วมทำให้หน่วยงานมีชื่อเสียง

ทฤษฎีจูงใจในการปฏิบัติงานของมาสโลว์ (Maslow, 1970 อ้างถึงใน ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และ สมบัติ ทิฆมทรัพย์, 2551) เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนต้องการในการแสวงหาสิ่งแปลก ใหม่ และ จะมีการพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ แม้ว่าบุคคลอื่น จะมองเห็น หรือ ไม่ก็ตาม โดย Maslow ถือว่า ชีวิตของบุคคลจะตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานเสียก่อนแล้วถึงจะสนองความต้องการขั้นอื่นๆ สูงขึ้นลำดับขั้น ความต้องการของมนุษย์ (The Need - Hierarchy Conception of Human Motivation Maslow) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้น ไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปไว้เป็นลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ(Belongingness and Love needs)
4. ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Esteem Needs)
5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization Needs)

ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ เรียงลำดับความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด สำหรับ ตัวอาจารย์ผู้สอนนั้นในด้านความต้องการพื้นฐานของอาจารย์นั้นได้ผ่านขั้นที่ 2 ไปแล้วจะอยู่ในขั้น

3-5 ของมาสโลว์ คือ อาจารย์ผ่านความต้องการด้านร่างกาย และความต้องการความปลอดภัย ในการทำงานของอาจารย์ไม่มีความเสี่ยงกับการสูญเสียทางด้านร่างกายชีวิตเพราะมีความปลอดภัยค่อนข้างสูง ดูจากเรื่องในสถานที่ทำงานมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยอยู่ประจำในสถาบันการศึกษานั้นๆ สำหรับความต้องการของอาจารย์จะเป็นในเรื่องของการต้องการ ความรักและเป็นเจ้าของ ต้องการได้รับความนับถือยกย่อง และต้องการที่จะเข้าใจตัวเองอย่างแท้จริงเพื่อทำให้ประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต

จากการวิจัยของ ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และ สมบัติ ทีฆทรัพย์ (2551) พบว่า แนวโน้มในด้านแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมทั้งหมดของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนกลุ่มความร่วมมือในเขตกรุงเทพฯ ตะวันตกและปริมณฑล เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านการให้การยอมรับ ด้านการให้ตำแหน่งบริหารการศึกษา ด้านการให้ตำแหน่งทางวิชาการ และด้านการให้ค่าตอบแทน เป็นแรงจูงใจ

จากการวิจัย ของ นัสสี ทรัพย์บัญญัติ (2546) พบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นว่าการได้รับการยอมรับนับถือมีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก คือ อาจารย์คิดว่าผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ (สุภรณ์ ศรีพหล, 2519: 38 อ้างถึงใน อัจฉรา ถาวร, 2544) ได้วิจัยปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่า ความพึงพอใจของอาจารย์มหาวิทยาลัยที่สำคัญกลุ่มปัจจัยกระตุ้นอันดับหนึ่ง ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

จากการวิจัยของ อัจฉรา ถาวร (2545) ได้วิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า อาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีแรงจูงใจในการทำวิจัยทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะงานและความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และด้านการได้รับความยอมรับนับถือ จากการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เคยทำวิจัยและไม่เคยทำวิจัย ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 3 ด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือ ด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานและความรับผิดชอบ และด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ดังนั้น จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกปัจจัยด้านแรงจูงใจที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในระดับมาก และในระดับที่มีนัยสำคัญ 3 หัวข้อ คือ

1. ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

อัจฉรา ถาวร (2545) ได้ให้ความหมาย การได้รับความยอมรับนับถือว่า หมายถึง การได้รับการยกย่องชมเชย การแสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือยอมรับในความสามารถจากผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในความสามารถของการปฏิบัติงาน เมื่องานวิจัยบรรลุผลสำเร็จ

การศึกษาค้นคว้า การทำวิจัยเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทราบดีว่าการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยจะเป็นการนำไปสู่การพัฒนา การศึกษา พัฒนาตนเอง ทั้งนี้เพราะการทำวิจัยนอกจากจะเป็นการพัฒนาทางวิชาการแล้ว การได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการ ทั้งในหน่วยงานของตนเองและจากสังคมภายนอก (McClelland, 1970 อ้างถึงในอภิญา หิรัญวงษ์, 2547: 27) กล่าวว่า การวิจัยยังมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่ขัดแย้งกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ ผู้ทำการวิจัยจะมีความพึงพอใจในแง่ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ที่ต้องการความสำเร็จ การได้รับการยอมรับนับถือ และ ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น

2. ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ

Hackman and Oldham (1976) มีความเชื่อว่าบุคคลทั่วไป จะตั้งใจทำงานอย่างหนักเมื่อเขาได้รับรางวัลตอบแทนจากการทำงาน และเมื่อรู้งานที่ทำเป็นที่พึงพอใจ สถานภาพจิตวิทยาที่สำคัญ 3 ชนิด ที่จะเป็นตัวกำหนดให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่สูงในการทำงาน คือ

ประการแรก คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากผลการปฏิบัติงาน (Knowledge of The Actual Results of Work Activities) หมายถึง การที่บุคคลได้รับรู้ถึงผลการทำงานอย่างทันทีว่างานของตนมีคุณภาพตามมาตรฐาน

ประการที่สอง คือ การมีประสบการณ์ด้านความรับผิดชอบต่อผลงานที่ทำ (Experienced Responsibility for Out Comer of The Work) หมายถึง การที่บุคคลได้รับมอบหมายความรับผิดชอบให้สามารถควบคุมงานและกำหนดผลที่เกิดขึ้น เป็นการสร้างให้ทำงานอย่างมีความพินิจพิจารณา

ประการที่สาม คือ การมีประสบการณ์ในด้านความสำคัญของงาน (Experienced Meaningfulness of The Work) หมายถึง การที่บุคคลเกิดความรู้สึกว่างานที่ทำมีความสำคัญและเป็นงานที่จำเป็นอย่างยิ่ง

จากลักษณะทั้ง 3 ประการ จะส่งผลให้บุคคลเกิดการจูงใจภายใน ในการทำงาน (High Internal Work Motivation) มีความพึงพอใจในความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น (High Growth Satisfaction) เกิดความพึงพอใจต่องานทั่ว ๆ ไป (High General Job Satisfaction) และทำให้ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของงานสูงขึ้น (High Work Effectiveness) อย่างไรก็ตามลักษณะทั้ง

3 ประการ ต้องประกอบด้วยคุณลักษณะของงานที่สำคัญ (Care Job Characteristics) การที่จะทำให้งานมีความหมายและมีความสำคัญต่อผู้ปฏิบัติงานนั้น คือ การมีทักษะต่าง ๆ การรู้รายละเอียดของงาน การรู้ความสำคัญของงาน สำหรับการมีประสบการณ์ในความรับผิดชอบต่องานนั้น ควรจะมีลักษณะเป็นตัวของตัวเองสติ และมีเหตุผล ผลการทำงานควรได้รับการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) ในด้านปริมาณและคุณภาพของงาน

อัจฉรา ถาวร (2545) ได้ให้ความหมายของ ลักษณะงาน ว่าหมายถึง ลักษณะของงานที่ปฏิบัติหรือได้รับมอบหมาย มีความน่าสนใจท้าทายต่อ ความรู้ความสามารถของผู้วิจัยที่ได้ศึกษาหรือทำวิจัย ชวนให้ปฏิบัติไม่น่าเบื่อ รวมถึงการมีอิสระในการทำวิจัย

ผลการวิจัยของ นัสที ทรัพย์บัญญัติ (2546: 82) พบว่า ด้านลักษณะงาน มีผลต่อการทำงานวิจัยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากตำแหน่งอาจารย์มีหน้าที่หลัก คือ การสอน และการสอนก็ต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย ทำให้อาจารย์ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ ดังนั้นอาจารย์จึงมีความเห็นว่า การเป็นอาจารย์ทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ และทักษะงานวิจัยได้มาก ไม่เหมือนตำแหน่งอื่นซึ่งอาจไม่ได้ใช้ความรู้ ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่

3. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน หมายถึง การที่งานวิจัยได้รับการพัฒนาความดีความชอบ โอกาสในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ อันเป็นผลจากการทำงานวิจัยและการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำวิจัย ตลอดจนให้โอกาสในการศึกษาต่อ อบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ อัจฉรา ถาวร (2545)

ตำแหน่งวิชาการเป็นตำแหน่งที่ให้สำหรับผู้ที่ทำผลงานวิชาการหรือการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ บ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญ และมีผลงานวิชาการเฉพาะด้านของผู้ดำรงตำแหน่ง นับเป็นปัจจัยที่เป็นเกียรติยศ การยอมรับ และความภาคภูมิใจของบุคคล เป็นแรงจูงใจที่สำคัญประการหนึ่งที่ผู้วิจัยตระหนักถึงการวิจัยในฐานะเป็นวิธีการที่สำคัญในการแสวงหาความรู้โดยละเอียดลึกซึ้ง เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง ซึ่งมีผลต่อการสร้างผลงานวิชาการเพื่อดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และจะดำรงตำแหน่งสูงขึ้นเมื่อขยายฐานความรู้ สร้างความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น ตำแหน่งทางวิชาการและระดับขั้นที่ราชการได้กำหนด สำหรับอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป นอกเหนือจาก ตำแหน่งและระดับ เงินเดือนที่ได้รับก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนั้นยังเกิดความภาคภูมิใจ การยอมรับจากบุคคลอื่น ในวงการวิชาการตลอดจนเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นผลตอบแทน โดยอาศัยวิธีการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญ (สัมมา รัตนชัย, 2536: 102) เช่นเดียวกับ

จรัส สุวรรณเวลา และคณะ (2534) ได้ให้ทัศนะในเรื่องการส่งเสริมผลิตผลงานวิจัยว่า ควรมีการสร้างแรงจูงใจ ได้แก่ รายได้ที่นอกเหนือจากงบประมาณที่ได้จากรัฐบาล การเลื่อนขั้นตำแหน่ง โดยใช้ผลงานวิจัยเป็นคุณสมบัติประการหนึ่ง นับว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ การให้รางวัลตอบแทนซึ่งอาจเป็นเงิน หรือประกาศเกียรติ ดังนั้น ตำแหน่งวิชาการจึงมีบทบาทและปัจจัย และน่าจะเป็นสิ่งจูงใจสำคัญประการหนึ่งของการทำงานวิจัยของอาจารย์

ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

1. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน

การสนับสนุนจากหน่วยงาน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ส่งผลต่อบทบาทการวิจัย รวมถึงการปฏิบัติของบุคคลในหน่วยงาน การสนับสนุนข้อมูล การสนับสนุนทุนและงบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ วัสดุ อุปกรณ์ หนังสือ สื่อเทคโนโลยี รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือ โดยบุคคลหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านการวิจัย (จรรยา แก้วใจบุญ, 2541: 31) ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) กล่าวว่านักวิจัยของหน่วยงาน เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งเสริมการทำวิจัย คือ ผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ วันทนา ชูช่วย (2534) ที่ระบุว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร โดยกำหนดนโยบาย สนับสนุนการอบรมและอำนวยความสะดวก เป็นแรงกระตุ้นให้นักวิจัยประสบผลสำเร็จ (นาถอนงค์ สุวรรณจิต, 2548)

การบริหารงานวิจัย เป็นวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่สร้างงานวิจัยที่ดี การเสริมสร้างศักยภาพนักวิจัยจึงเป็นองค์ประกอบที่ทำให้งานวิจัยประสบความสำเร็จตามนโยบายและเป้าหมาย เป็นทางหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ (รัตนา เพ็ชรอุไร, 2542) แต่เนื่องจากการทำวิจัยมิใช่เป็นภาระกิจหลักของอาจารย์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งงานวิจัยถือเป็นงาน”ส่วนตัว”ของอาจารย์แต่ละคน ข้อยึดถือนี้รุนแรงมากน้อยแตกต่างกันในปัจจุบัน ระบบการบริหารงานวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัยจึงมักเป็นการอำนวยความสะดวกเท่าที่ทำได้ การบริหารโครงการวิจัยที่อาจารย์หรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทุนอุดหนุน จึงต้องเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นการบริหารกระบวนการ “เข็นครกขึ้นภูเขา” คือ ไม่เป็นไปตามกระแสหลักของสังคมในมหาวิทยาลัย (วิจารณ์ พานิช, 2540) มีปัจจัยหลายอย่างที่ผลักดันให้อาจารย์ทำการวิจัย การบริหารการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ 1)นโยบายด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน 2) มีงบประมาณการสนับสนุน มีแหล่งเงินทุน 3) มีหน่วยงานกลางที่เป็นกลไกในการบริหารงานวิจัย มีหน้าที่ในการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการวิจัย 4) มีกลยุทธ์ในการบริหารงานวิจัย 5. มีกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัย

ปัจจุบันระบบประกันคุณภาพการศึกษา กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการบริหารจัดการงานวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดองค์ประกอบที่ 4 เป็นองค์ประกอบด้านการวิจัย ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 4.1: ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยให้การบริหารจัดการ ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์ ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ และนักวิจัยประจำโดย ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในสถาบัน และที่ได้รับจากภายนอกสถาบัน เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ ตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของสถาบันนอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่สถาบัน ได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

งานวิจัยของ สุนิภา ชินวุฒิ (2538) พบว่า นโยบายและการบริหารตลอดจนการสนับสนุนจากหน่วยงานเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์กับบทบาทการวิจัยของอาจารย์พยาบาล เช่นเดียวกับ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) ศึกษาปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงาน พบว่า ตัวแปรขนาดของหน่วยงาน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ความเป็นธรรมในการจัดสรรทุนวิจัย การเห็นความสำคัญของผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนนโยบายการตัดสินใจในระดับมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลิตภาพงานวิจัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลิตภาพงานวิจัยได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สัมมา ธรนิษฐ์ (2536) ซึ่งพบว่า การสนับสนุนทุนวิจัย บรรยากาศทางวิชาการของสถาบัน และผู้บริหารเป็นปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัย ทั้งนี้ อาจารย์

ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยโดยได้รับแรงกระตุ้นจากการสนับสนุนของผู้บริหาร โดยกำหนดนโยบายการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ในทำนองเดียวกัน อาทิตยา ช่างสีสังข์ (อ้างถึงใน ศจิมาศ ขวัญเมือง, 2548: 21) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่า ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูล เงินทุนสนับสนุน การวิจัย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน เวลาสำหรับการทำงาน ภาระงานที่เอื้อต่อการทำวิจัย และผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำวิจัยไม่มีผลต่อผลิตภาพการทำวิจัย ซึ่งสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่เอื้อต่อการทำวิจัย หมายถึง สภาพการทำงานในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีความสัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัย ทั้งที่ เป็นรูปธรรม นามธรรม ได้แก่ บรรยากาศการทำวิจัย เงินทุนในการทำวิจัย อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. ด้านเงินทุนในการทำวิจัย

ทุนสนับสนุนการทำวิจัยเป็นทรัพยากรสนับสนุนที่จำเป็นต่อการวิจัยของอาจารย์ เนื่องจากการทำวิจัยต้องอาศัยงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัย เพราะการวิจัยในห้องปฏิบัติการก็ต้องอาศัยอุปกรณ์และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ การวิจัยในสนามมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางและภาระสิ้นเปลืองต่างๆ ตามสภาพของการวิจัยนั้นๆ(จรัส สุวรรณเวลา และคณะ, 2540) แหล่งสนับสนุนการทำวิจัยมาจากหลายแหล่งทั้งภาครัฐและเอกชน แหล่งทุน (Fund) พิจารณาจากแหล่งที่ให้ความสนับสนุนเงินทุนในการวิจัย ได้แก่ ทุนส่วนตัว ทุนภายในสถาบัน ทุนจากหน่วยงานภายในประเทศ ทุนจากหน่วยงานต่างประเทศ (อภิญา หิรัญวงษ์, 2547: 20) ส่วนทุนวิจัย (Research Fund) หมายถึง เงินอุดหนุนการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนจากคณะสถาบันหรือหน่วยงานภายนอก ทุนส่วนใหญ่จำนวนจำกัด การพิจารณาให้ทุนมีขั้นตอนมากมาย ตั้งแต่การกรอกแบบฟอร์มขอรับทุน จนถึงการเข้ารับการพิจารณาซึ่งต้องมีเกณฑ์ต่าง ๆ ผู้ขอทุนต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นเวลานานพอสมควร เพื่อเขียนโครงการ แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของปัญหาที่จะศึกษาวิจัย วิธีดำเนินการ ตลอดจนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ การวิจัยเป็นภาระที่สำคัญของอาจารย์ในการวิจัยแต่ละเรื่องต้องใช้ทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนนับว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการตัดสินใจทำงานวิจัยของอาจารย์ และมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมากกับผลิตภาพการวิจัย (อภิญา หิรัญวงษ์, 2547: 39)

แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเทศมาจาก 4 ส่วนสำคัญดังนี้

1. งบประมาณแผ่นดิน

1.1 งบประมาณประจำปีที่เสนอผ่านการพิจารณาของกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 การสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานสนับสนุนการวิจัย ได้แก่

- 1) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- 2) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
- 3) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 4) แหล่งสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนาอื่นๆ เช่น สำนักงานนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น

2. เงินกู้และความร่วมมือด้านการวิจัยจากต่างประเทศ

2.1 แหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ เช่น ธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC)

2.2 โครงการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยของไทยกับต่างประเทศรวมถึงการได้รับเงินสนับสนุนเพื่อทำวิจัยด้วย

3. การสนับสนุนงานวิจัยจากภาคเอกชน

4. เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2550) ได้ศึกษาสภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักวิจัยของหน่วยงานส่วนกลางทำวิจัยคือ การมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) และ พีรวัฒน์ วงษ์พรม (2533) ที่ศึกษาพบว่า สาเหตุสำคัญของการไม่ทำวิจัยทั้งที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยก็คือ การขาดเงินสนับสนุนหรือมีเงินสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอ รวมทั้ง มานิดา เพชรรัตน์ (2529) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคใต้ พบว่า อาจารย์มีปัญหาด้านการวิจัยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ด้านการเงินในการวิจัยเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนอุดหนุน ระเบียบการเบิกจ่ายเงิน รองลงมา คือ ปัญหาด้านเครื่องมืออุปกรณ์ในการวิจัย เกี่ยวกับเอกสาร ตำรา และวารสารตลอดจนผลงานวิจัยที่เหมาะสมและทันสมัย และเป็นปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ หรือวิธีวิจัย การใช้สถิติดำเนินการ วิจัย การให้ได้ว่าซึ่งทุนวิจัยเป็นเรื่องที่ยุ่งยากลำบาก สำหรับอาจารย์ผู้ทำการวิจัยซึ่ง จุมพล สวัสดิยากร (2529) กล่าวว่า ผู้วิจัยต้องมีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ สอดคล้องกับ นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548: 56) ที่พบว่า ปัญหาอุปสรรคที่พบมาก คือ ระบบการจ่ายทุนอุดหนุนล่าช้า ร้อยละ 87.0 และระบบการขอทุนมีขั้นตอนยุ่งยาก ร้อยละ 82.6 เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีลักษณะเป็นระบบราชการเต็มตัว ดังนั้นเมื่อต้องการขอทุนสนับสนุนผู้วิจัยต้องกรอกแบบฟอร์มเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุน ซึ่งมีรายละเอียดของโครงร่างวิจัยแผนการดำเนินงานตลอด

โครงการ มีการประมาณค่าใช้จ่ายอย่างละเอียด และมีการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการผลิตผลงานวิชาการ และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วยังต้องเสนอโครงร่างนี้พร้อมกรอบแบบฟอร์มการยืมเงิน และสรุปการใช้เงินกับเจ้าหน้าที่การเงินภายใน 15 วัน ของการยืมเงินสำรองแต่ละครั้ง ตามระเบียบการคลัง ส่วนที่ 2 การจ่ายเงินยืม ที่กล่าวว่าเงินที่ยืมไปให้ผู้ยืมส่งใบสำคัญคู่จ่าย และเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลา 15 วันทำการนับจากวันรับเงินจากคลัง

3. ด้านบรรยากาศวิจัย

Forehand and Gilmer, 1964 (อ้างถึงใน อัจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544: 41) กล่าวว่า บรรยากาศองค์การ (Organization Climate) หรือบรรยากาศในการทำงาน เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ใช้บรรยายลักษณะขององค์การ 3 ประการ คือ 1) เป็นลักษณะเฉพาะแต่ละองค์การ 2) เป็นลักษณะสืบทอดแต่ละองค์การ และ 3) เป็นลักษณะที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคลในองค์การ ตลอดจนอิทธิพลของบรรยากาศในองค์การที่มีต่อพฤติกรรมแต่ละบุคคลการรับรู้ของบุคคล สุกัญญา สุวรรณาคินทร์ (2534) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษาว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายในสถาบัน ทั้งที่เป็นรูปธรรม นามธรรม สภาวะธรรม รวมถึงหลักสูตรการเรียนการสอนความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และบรรยากาศทางวิชาการ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่ทรงอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของสมาชิกในสถาบันอุดมศึกษา

Baumgardner, 1988 (อ้างถึงใน อภิญญา หิรัญวงษ์, 2547: 43) ได้ศึกษาความรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและผู้บริหารเกี่ยวกับบรรยากาศของสถาบันและผลกระทบต่อผลิตภาพการวิจัย พบว่าบรรยากาศของสถาบัน มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลิตภาพการวิจัย ดังนั้นบรรยากาศการวิจัยเป็นตัวแปรหนึ่งที่ยูวิจัยเชื่อว่าจะมีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยตลอดจนมีส่วนสนับสนุนเพื่อเพิ่มผลผลิตการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ บรรยากาศวิจัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์ การให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานและสนใจปรับปรุง ส่งเสริมให้สถานที่ทำงานมีบรรยากาศในการทำงานวิชาการเป็นการสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิชาการเพิ่มขึ้น ซึ่งความเป็นวิชาการ (Scholarship) หมายถึง ความคิดเห็นอันเป็นอุดมการณ์ ความกระตือรือร้นในการสร้างสมวิชาความรู้ใส่ตัวทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติอย่างมูมานะ ตลอดจนการประพฤติตนให้อยู่ในแบบแผนที่ดีของลักษณะปัญญาชน สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อบรรยากาศการวิจัยในหน่วยงานหรือในสถาบัน นั้น ได้แก่ การมีกิจกรรมทางวิชาการ การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การสัมมนาอภิปรายทางวิชาการ การแลกเปลี่ยน และนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งการประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การประชุมนำเสนอ

ผลงานวิชาการ การตีพิมพ์เผยแพร่สื่อสารมวลชน เอกสารรายงานผลการวิจัย การจัดบรรยากาศที่นำศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการ บรรยากาศที่ส่งเสริมการทำวิจัย เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการต่อไป (จรรยา แก้วใจบุญ, 2541: 31)

นอกเหนือจาก บรรยากาศวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดผลงานวิจัย แล้ว จรัส สุวรรณเวลาและคณะ (2540: 16) กล่าวว่า เพื่อนร่วมงาน ก็มีผลสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการ หรือการวิจัยในมหาวิทยาลัยของไทยในปัจจุบัน เช่นกัน ความเอื้ออาทรของเพื่อนร่วมงานและการไม่อุทิศตนต่องานทางวิชาการ มีส่วนอย่างมากในการสร้างบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการวิจัย ส่วน วิจารย์ พานิช (2540: 85-86) ให้แนวคิดการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยว่า จุดสำคัญที่สุดคือ การสร้างความเป็น “ประชาคมวิจัย” ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย คณะหรือภาควิชา ความเป็นประชาคมวิจัยเกิดขึ้น เมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมีเป้า ประสงค์ร่วมกัน มีการพบปะเพื่อร่วมมือกันหรือส่งเสริมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ความเอื้ออาทรต่อกัน ร่วมมือกันตั้งเป้าหมาย กำหนดแผนงาน ร่วมรับรู้ความก้าวหน้าของงานให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงงานหรือแก้ปัญหา และร่วมกันยินดีเมื่องานก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ ซึ่งถือเป็น ความร่วมมือระหว่างนักวิจัย (Collaboration) ซึ่งหมายถึง การติดต่อสื่อสาร การให้ความช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนับสนุนระหว่างผู้วิจัย ผู้ร่วมงานอื่นและผู้เชี่ยวชาญในการวิจัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานของอาจารย์ (อัปสร เข้มสุวรรณ, 2539) โดยเฉพาะการให้ความร่วมมือและประสานการวิจัยทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานมีผลต่อการพัฒนาบทบาทการวิจัยและผลิตภาพการวิจัย (Waworuntu, 1986 อ้างถึงใน อภิญญา หิรัญวงษ์, 2547: 43) ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำนายผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์พยาบาลระดับมหาวิทยาลัย พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์การการวิจัยและการให้ความร่วมมือฉันท์เพื่อนระหว่างนักวิจัยมีความสัมพันธ์และสามารถทำนายผลิตภาพการวิจัยได้ ส่วน สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) ได้กำหนดปัจจัยประเภทสภาพแวดล้อมในองค์การเป็นลักษณะของบรรยากาศการวิจัยเพื่อใช้ศึกษาความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ 1) ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ 2) การเห็นความสำคัญในการวิจัยของผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย 3) การนำผลวิจัยไปใช้ในการวางแผนนโยบายหรือการตัดสินใจระดับมหาวิทยาลัย 4) งบประมาณที่จัดเพื่อการวิจัย 5) ความเป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย 6) การยอมรับและให้ความเชื่อถือต่อผลงานวิจัยในสังคม 7) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัย และ 8) การประสานความเข้าใจในหมู่นักวิจัยเอง ซึ่งพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัย และการประสานความเข้าใจในหมู่นักวิจัยเอง ในทำนองเดียวกันกับ นัยนา กนกสุนทรรัตน์ (2540) ศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยของข้าราชการกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ พบว่า ความร่วมมือจากผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า มีปัจจัยหลายด้านทั้งทางตรงและทางอ้อม ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในลำดับต้น ๆ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ด้านบรรยากาศวิชาการของสถาบันการศึกษาแห่งนั้น ๆ และ ด้านความสัมพันธ์และความร่วมมือของเพื่อนร่วมงาน

4. ด้าน อุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวก

นอกเหนือจากการสนับสนุนจากหน่วยงาน ทุนสำหรับการวิจัย ความตั้งใจของผู้ทำวิจัยแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ได้แก่ แหล่งค้นคว้า เอกสารตำรา ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีต่างๆ เครื่องช่างงานวิจัย ผู้ช่วยเหลือในการทำวิจัย เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ เพราะการทำวิจัยเมื่อผู้วิจัยเลือกปัญหาหรือเรื่องทำวิจัยได้แล้ว ผู้วิจัยต้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาเนื้อหา วิธีการ ปัญหาในการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อหลีกเลี่ยงในการทำวิจัยที่ซ้ำซ้อน ซึ่ง จรัส สุวรรณเวลา และคณะ (2534: 187) กล่าวว่า นอกจากนโยบายระบบ กำลังคน และทุนแล้ว สิ่งจำเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการวิจัยยังมีฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลทฤษฎีและข้อมูลปฐมภูมิในรูปของห้องสมุด ศูนย์เอกสารและศูนย์ข้อมูลต่างๆ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ และบริการคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับ สัมมา รชนีธย์ (2536: 35) กล่าวว่า การทำวิจัยต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ประกอบเข้าด้วยกัน ทั้งข้อมูลพื้นฐานเพียงพอเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอ มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ

นอกจากอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ที่ปรึกษาในการทำวิจัย และผู้ช่วยวิจัย ถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีคุณภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่ง จิตพร ตันติศรียานุรักษ์, รัชฎา ธิโสภาน และ อรดา เกรียงสินยศ (2548: 61) ได้วิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ด้านบรรยากาศการวิจัย ตัวบ่งชี้ที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากในระดับต้น ๆ ดังนี้ 1) มีแหล่งค้นคว้าเอกสาร/ตำรา/วารสาร/บทความ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและรายงานการวิจัยที่ทันสมัยทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ 2) มีแหล่งข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ 3) การกำหนดนโยบายและแนวทางการทำงานวิจัยของสถาบันที่ชัดเจน 4) มีนักวิจัยที่เชี่ยวชาญและชำนาญการทำวิจัยในการให้คำปรึกษาฯ สอดคล้องกับ นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัย ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์ประจำ วิทยาลัยพยาบาล

บรมราชชนนี ชลบุรี พบว่า อาจารย์ประจำมีปัญหาเรื่องไม่มีเครือข่ายติดต่อกับสถาบันอื่นร้อยละ 87.0 ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยพิมพ์ร้อยละ 84.8 ขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาร้อยละ 82.6 ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำวิจัยเฉพาะร้อยละ 73.9 ไม่ส่งเสริมให้ใช้ห้องสมุดของสถาบันอื่นเป็นกรณีพิเศษเท่ากับขาดผู้ช่วยทำวิจัย ร้อยละ 60.9 และขาดความร่วมมือในการทำวิจัย ร้อยละ 56.0 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ พงษ์เจริญสุข, มนทยา สุนันทวิวัฒน์ และพัชรี คงสมัย, 2543 (อ้างถึงใน นานูอนงค์ สุวรรณจิตต์, 2548: 57) ที่ได้สำรวจงานวิจัยของเภสัชกรในโรงพยาบาลของรัฐพบว่า ปัญหาอุปสรรคของการทำวิจัยอย่างหนึ่งคือ ไม่มีผู้ช่วยทำวิจัย นอกจากนี้ การวิจัยของ เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2537: 28) และพิศิษฐ์ หิรัญกิจ (2544) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลสูงที่ทำให้คณาจารย์ทำวิจัยคือ ห้องสมุด และสถานที่ การทำวิจัยของข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ข้าราชการสายอาจารย์ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้าข้อมูล คือ แหล่งข้อมูลค้นคว้าล้ำสมัยไม่ทันเหตุการณ์กับผลงานวิชาการที่มีอยู่

ส่วนปัจจัยพื้นฐานในด้านบุคคล อุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่สนับสนุนให้ อาจารย์สามารถทำวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ คือ

1. แหล่งค้นคว้าเอกสาร ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ที่นักวิจัยสามารถค้นหาความรู้เพื่อใช้ในการวิจัย ได้แก่ ห้องสมุดที่เป็นแหล่งรวบรวมหนังสือ ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ และหนังสืออ้างอิง เอกสาร วารสารทางวิชาการ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ซึ่งควรมีให้ ทันสมัย เพียงพอ และเชื่อถือได้
2. ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ได้แก่ ความก้าวหน้าทางด้านคอมพิวเตอร์ระบบ อินเทอร์เน็ตสำหรับผู้วิจัยสืบค้นหนังสือ และข้อมูลจากทั่วโลก ระบบฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับการค้นคว้าของหน่วยงาน ซึ่งต้องมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ทั้งถึงเพียงพอและเชื่อถือได้
3. เครือข่ายติดต่อกับงานวิจัย ซึ่งสามารถประสานงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ การแสวงหาและกระจายข่าวสารข้อมูล ความร่วมมือของเครือข่าย ทำให้การศึกษาค้นคว้า กว้างขวาง สะดวกรวดเร็ว
4. ห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นห้องทำงานที่ใช้สำหรับการทำวิจัย เช่น ห้องทำงานวิจัย ห้องพักอาจารย์ ห้องปฏิบัติการเคมี ห้องปฏิบัติการ ควรมีขนาดห้อง อุดหนุนภายในห้องเหมาะสม ปราศจากเสียงรบกวน แสงสว่างพอเพียง
5. เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อการวิจัย อุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น วัสดุที่ใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าในสาขาต่าง ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องอัดสำเนา ควรมีประสิทธิภาพ และเพียงพอต่อการใช้งาน

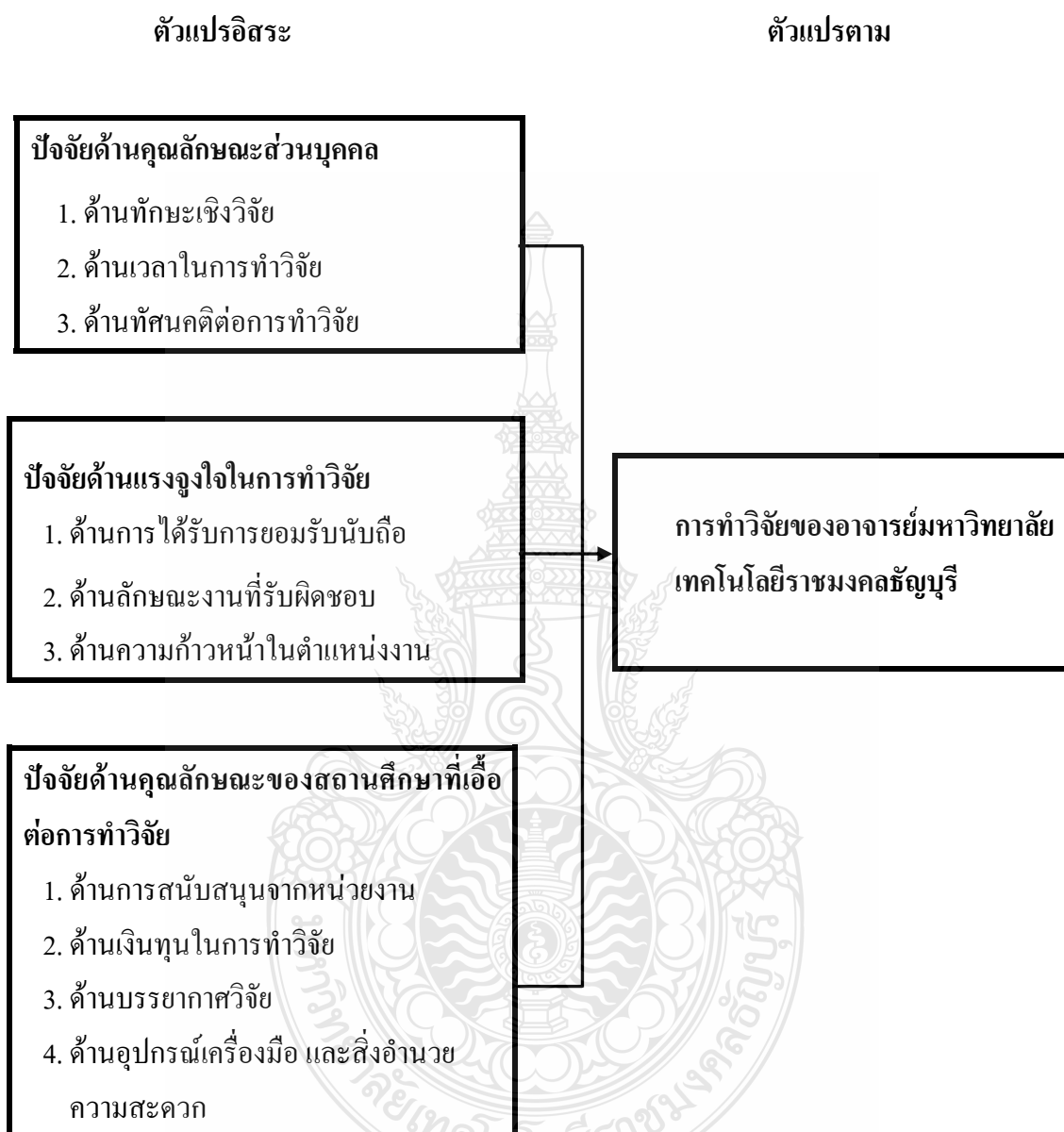
6. ที่ปรึกษางานวิจัย เช่น การให้คำปรึกษาด้านการวิจัย ที่ปรึกษาในด้านสถิติการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้านภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

7. ผู้ช่วยงานวิจัย ทั้งในห้วงปฏิบัติการและในภาคสนาม โดย ภาระงานของผู้ช่วยวิจัย โดยปฏิบัติงานช่วยผู้วิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การเตรียมเครื่องมือ ประสานงาน เก็บข้อมูล ป้อนข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้อง การพิมพ์เอกสารงานวิจัย เป็นต้น

ส่วนการศึกษาศาสนาภาพงานวิจัยทั้งในระดับมหาวิทยาลัย ระดับประเทศ บทบาทหน้าที่ของอาจารย์ ต่อการทำวิจัย รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จากงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่า การทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษายังมีปัญหาอุปสรรคและปัญหาหลายประการที่ส่งผลให้อาจารย์ทำวิจัยกันน้อยและการทำวิจัยไม่บรรลุตามระยะเวลาหรือเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งการวิจัยถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา การพัฒนาวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นเพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี บรรลุเป้าหมายตามปรัชญาของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาการทำวิจัยของบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป ผู้วิจัยจึงสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล
 - 1.1 ด้านทักษะเชิงวิจัย
 - 1.2 ด้านเวลา
 - 1.3 ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย
 - 2.1 ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ
 - 2.2 ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ
 - 2.3 ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน
3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย
 - 3.1 ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน
 - 3.2 ด้านเงินทุนในการทำวิจัย
 - 3.3 ด้านบรรยากาศวิจัย
 - 3.4 ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

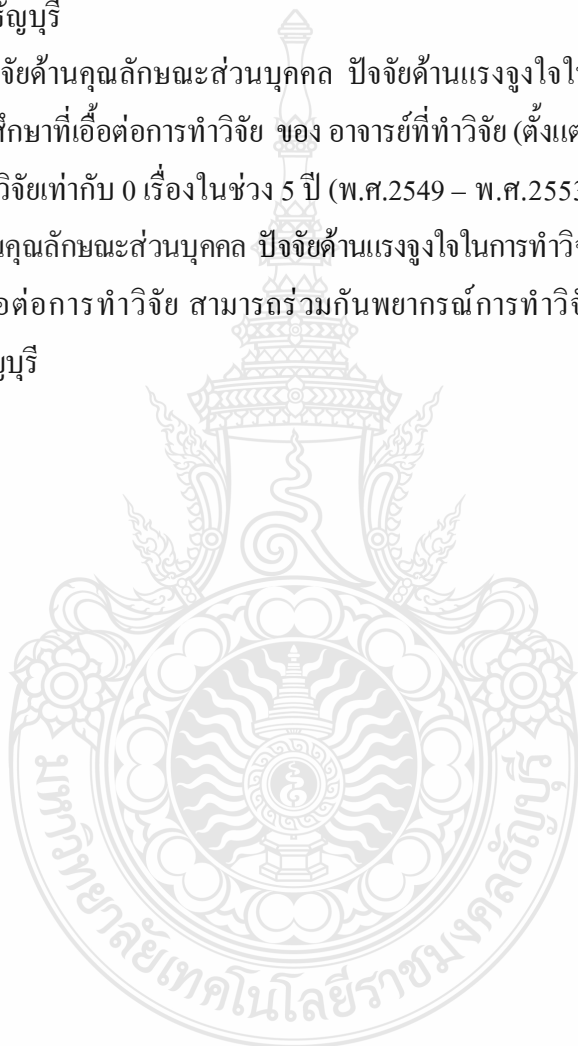

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัย ได้ตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของ อาจารย์ที่ทำวิจัย (ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป) กับอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่องในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) แตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย และศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยประกอบ ด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554 จาก 10 คณะ และ 1 วิทยาลัย จำนวน 881 คน

การสุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ค่าความเชื่อมั่น 95% (ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$) ด้วยสูตรของ Yamane's ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

N = จำนวนประชากร

n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (allowable error)

ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05

แทนค่าดังนี้

$$n = \frac{881}{1 + 881(0.05)^2} \quad n = 275$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนอย่างน้อย 275 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นแต่ละคณะ/วิทยาลัย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยงาน

คณะ/หน่วยงาน	อาจารย์(คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คำนวณด้วยสูตร Yamane's (คน)	จำนวน แบบสอบถาม ที่ส่ง
1.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	87	27	33
2.คณะเทคโนโลยีการเกษตร	50	16	22
3.คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	56	17	23
4.คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	41	13	19
5.คณะบริหารธุรกิจ	88	27	33
6.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	111	35	41
7.คณะวิศวกรรมศาสตร์	202	63	68
8.คณะศิลปกรรมศาสตร์	92	29	35
9.คณะศิลปศาสตร์	85	26	32
10.คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	43	13	19
11. วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	26	9	15
รวม	881	275	340

หมายเหตุ : ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยคำถามเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประเภทของตำแหน่ง ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ หน่วยงานที่สังกัด เหตุผลที่ทำให้ท่านทำวิจัยมากที่สุด เหตุผลที่ท่านไม่สนใจทำวิจัย จำนวนงานวิจัย งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ ลักษณะการทำวิจัย ทุนวิจัยที่เคยได้รับ

ตอนที่ 2 ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาจากแบบสอบถามของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและพัฒนาข้อคำถามจาก ศศิมาศ ขวัญเมือง (2548) นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์(2548) พงษ์พัชรินทร์ พุชวัฒน์(2550) ประกอบด้วย ด้านทักษะเชิงวิจัย ด้านเวลา และด้านทัศนคติที่ส่งผลต่อการทำวิจัย แบบวัดปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นมาตราส่วนวัดความสามารถการทำวิจัย เวลาในการทำวิจัย และทัศนคติทางบวกและลบต่อการทำวิจัย ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น สำหรับข้อความเชิงบวกให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความเชิงลบ ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ข้อคำถามปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นข้อความทางลบ (Negative) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 28 ข้อ 29 และ ข้อ 30

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและพัฒนาข้อคำถามจาก จรรยา แก้วใจบุญ (2541), อัจฉรา ถาวร (2545) และ นัสติ ทรัพย์ปัญญา (2546) ประกอบด้วย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ที่ส่งผลต่อการทำวิจัย แบบวัดปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นมาตราส่วนวัดระดับแรงจูงใจของอาจารย์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด โดยให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น สำหรับข้อความเชิงบวกให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความเชิงลบ ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ข้อคำถามปัจจัยด้านแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการทำวิจัย เป็นข้อความทางบวก (Positive) ทุกข้อ

3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและพัฒนาจากข้อคำถามจาก นัสติ ทรัพย์ปัญญา (2546); ฐิติพร ดันติศรียานุรักษ์; รัชฎา ธิโสภานอรดา เกรียงสินยศ (2548) และ พงษ์พัชรินทร์ พุชวัฒน์ (2550) ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศวิจัย และด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ส่งผลต่อการทำวิจัย แบบวัดปัจจัยคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย เป็นมาตราส่วนวัดระดับความคิดเห็นของอาจารย์ต่อปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่มีต่อการทำวิจัย ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดโดยให้

คะแนนตามระดับความคิดเห็น สำหรับข้อความเชิงบวกให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ส่วนข้อความเชิงลบ ให้คะแนนเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ

ข้อคำถามปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำวิจัย เป็นข้อความทางบวก (Positive) ทุกข้อ

การแปลผล

พิจารณาช่วงคะแนนแต่ละระดับจากค่าอันตรภาคชั้น ซึ่งสูตรคำนวณหาอันตรภาคชั้น มาจากการหารพิสัยด้วยจำนวนชั้น (บุญเรียง, 2542)

ตาราง ที่ 2 การแปลผลข้อมูลโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย

คะแนน	การแปลผล
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.40 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 - 1.80	น้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดการตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามขั้นตอนดังนี้

1. ตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างกรอบแนวคำถาม
2. นำแบบสอบถามที่สร้างมาวิพากษ์กับอาจารย์ที่ควบคุมปริญญาโท พร้อมทั้งปรับแก้

ข้อคำถามตามคำแนะนำ

3. นำแบบสอบถามที่อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ 1) รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) อาจารย์ ดร.ราชัญ บุญธิมา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ 3) รองศาสตราจารย์ ดร. อุษาพร เสวกวิ ห้วหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำแบบสอบถามที่คัดเลือก ข้อความที่อยู่ในเกณฑ์และที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับอาจารย์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี จาก 10 คณะ และ 1 วิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุดแล้ว

นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ดังนี้

- ด้านทักษะเชิงวิจัย = .8976
- ด้านเวลา = .7946
- ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย = .6617
- ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ = .8601
- ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ = .8586
- ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน = .8137
- ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน = .8463
- ด้านเงินทุนในการทำวิจัย = .7641
- ด้านบรรยากาศวิจัย = .8355
- ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก = .9087

1. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 ฉบับ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีแต่ละคณะ และ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้กลับคืนมา จำนวน 276 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยสูตรของ Yamane's

2. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา

3. นำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentile) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) การแปลผล

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้แสดงการกระจายของข้อมูล
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อคำนวณระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร
5. ค่า t-test เพื่อเปรียบเทียบระดับความแตกต่าง
6. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อค้นหาปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำวิจัย และร่วมกันพยากรณ์ต่อการทำหรือไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของตำแหน่ง ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ หน่วยงานที่สังกัด ผลงานวิจัย ลักษณะการทำวิจัย เหตุผลการทำและไม่ทำวิจัย แหล่งทุนอุดหนุนวิจัย และ ผลการเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การเปรียบเทียบปัจจัยของผู้ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง กับ อาจารย์ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) และ การวิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ที่ร่วมกันทำนายการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของตำแหน่ง ตำแหน่งทางวิชาการ อายุราชการ หน่วยงานต้นสังกัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า กว่าครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.4 ส่วนเพศหญิงคิดเป็น ร้อยละ 44.6 อายุเฉลี่ย 40.7 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.4 อายุสูงสุด คือ 60 ปี และอายุต่ำสุด คือ 22 ปี ด้านระดับการศึกษา พบว่าสองในสามมีการศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 68.5 ส่วนระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.6 โดยประเภทของตำแหน่ง สองในสามเป็นข้าราชการ (66.7%) และพนักงานราชการมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.6 ด้านตำแหน่งวิชาการ อาจารย์เกือบสองในสามดำรงตำแหน่ง อาจารย์ (67.8 %) อีกหนึ่งในสาม ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (30.4%) ส่วนรองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.8 ด้านอายุราชการ พบว่า อาจารย์เกือบหนึ่งในสี่ มีอายุราชการอยู่ ระหว่าง 11– 15 ปี (24.6%) อายุราชการระหว่าง 21 – 25 ปี น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.1 หน่วยงานที่สังกัด จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 22.8 คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.7 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 12.0 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 9.4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 9.1 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.3 คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 7.6 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 5.8 คณะเทคโนโลยีการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 5.8 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 3.6 และวิทยาลัยการแพทย์แผนไทยคิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	153	55.4
หญิง	123	44.6
รวม	276	100.0
อายุ		
น้อยกว่า 31 ปี	37	13.4
31 – 40 ปี	117	42.4
41 – 50 ปี	67	24.3
มากกว่า 50 ปี	55	19.9
รวม	276	100.0
อายุเฉลี่ย	40.7 ปี	
อายุสูงสุด	60 ปี	
อายุต่ำสุด	22 ปี	
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	21	7.6
ปริญญาโท	189	68.5
ปริญญาเอก	66	23.9
รวม	276	100.0
ประเภทของตำแหน่ง		
ข้าราชการ	184	66.7
พนักงานมหาวิทยาลัย	52	18.8
พนักงานราชการ	10	3.6
ลูกจ้างชั่วคราว	30	10.9
รวม	276	100.0

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	187	67.8
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	84	30.4
รองศาสตราจารย์	5	1.8
ศาสตราจารย์	0	0
รวม	276	100.0
อายุราชการ		
น้อยกว่า 6 ปี	62	22.5
6 – 10 ปี	41	14.8
11 – 15 ปี	68	24.6
16 – 20 ปี	37	13.4
21 – 25 ปี	14	5.1
มากกว่า 25 ปี	54	19.6
รวม	276	100.0
อายุราชการเฉลี่ย	14.4 ปี	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.8 ปี	
อายุราชการสูงสุด	39 ปี	
อายุราชการต่ำสุด	1 ปี	
หน่วยงานที่สังกัด		
คณะวิศวกรรมศาสตร์	63	22.8
คณะบริหารธุรกิจ	35	12.7
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	23	8.3
คณะศิลปกรรมศาสตร์	25	9.1
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	16	5.8
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	26	9.4
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	10	3.6

ตารางที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	33	12.0
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	16	5.8
คณะศิลปศาสตร์	21	7.6
วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	8	2.9
รวม	276	100.0

2. ผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า ผู้มีผลงานวิจัยที่ทำมาทั้งหมด เป็นผู้มีผลงานวิจัย 1-3 เรื่อง จำนวน 119 คน เกินกว่าหนึ่งในสาม คิดเป็นร้อยละ 42.9 หนึ่งในสามมีผลงานวิจัยตั้งแต่ 4 เรื่องขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.8 และผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 ส่วน ผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) พบว่า ครึ่งหนึ่งมีผลงานวิจัย ตั้งแต่ 1- 3 เรื่อง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 4 เรื่องขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 และ ในปัจจุบันมีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ พบว่า ครึ่งหนึ่ง มีผลงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ตั้งแต่ 1- 3 เรื่อง จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 59 ไม่มีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และมีผลงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ ตั้งแต่ 4 เรื่อง ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ผลงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลงานวิจัยที่ทำทั้งหมด		
ไม่มีผลงานวิจัย	56	20.3
1 เรื่อง	37	13.3
2 เรื่อง	47	17.0
3 เรื่อง	35	12.6
มากกว่า 3 เรื่อง	101	36.8
รวม	276	100.0
ผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553)		
ไม่มีผลงานวิจัย	75	27.2
1 เรื่อง	51	18.5
2 เรื่อง	48	17.4
3 เรื่อง	39	14.1
มากกว่า 3 เรื่อง	63	22.8
รวม	276	100.0
งานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ		
ไม่มีงานวิจัยอยู่ในระหว่างดำเนินการ	106	38.4
1 เรื่อง	108	39.1
2 เรื่อง	45	16.3
3 เรื่อง	10	3.6
มากกว่า 3 เรื่อง	7	2.6
รวม	276	100.0

3. ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.1 ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่าง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่าง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2554 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ครึ่งหนึ่งเคยเป็นผู้ทำวิจัยร่วม (52 %) มากกว่าหนึ่งในสาม เคยทำเป็นคณะโดยตนเองเป็นหัวหน้าโครงการ (43.84 %) และหนึ่งในสี่ทำคนเดียว (26.5 %) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553)

ลักษณะการทำวิจัย			
จำนวนเรื่อง	ทำคนเดียว	ทำเป็นคณะ (เป็นหัวหน้าโครงการ)	เป็นผู้วิจัยร่วม
1	41	48	58
2	17	28	39
3	4	26	33
4	5	7	5
5	1	2	3
6	1	1	1
7	2	1	2
8	1	1	1
9	-	1	-
10	1	5	2
11	-	-	-
12	-	-	-
13	-	-	-
14	-	-	-
15	-	1	-
รวม	73	121	144
ร้อยละ	26.5	43.8	52.2

หมายเหตุ 1 คน ทำงานวิจัยหลายลักษณะ

3.2 ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (พ.ศ.2554) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ(พ.ศ.2554) พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ทำวิจัยรวมมากที่สุด (27.1 %) ทำเป็นคณะโดยตนเองเป็นหัวหน้าโครงการ (24.6%) และ ทำคนเดียว (26.5 %) ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (พ.ศ.2554)

ลักษณะการทำวิจัย			
จำนวนเรื่อง	ทำคนเดียว	ทำเป็นคณะ (เป็นหัวหน้าโครงการ)	เป็นผู้วิจัยร่วม
1	53	50	55
2	5	11	16
3	3	6	1
4	-	-	2
5	-	1	1
จำนวน	61	68	75
ร้อยละ	22.1	24.6	27.2

หมายเหตุ 1 คน ทำงานวิจัยหลายลักษณะ

4. เหตุผลการทำและไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) ผลวิเคราะห์เหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า เหตุผลที่อาจารย์ทำวิจัย เพราะตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่สูงสุด (63.4%) นำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน (58.4%) ความสนใจใคร่รู้ (55.0%) และ ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ (50.0%) ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เหตุผลการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553)

เหตุผลที่ทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่	128	63.4	1
2. ต้องการทำผลงานเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ	101	50.0	4
3. ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการ ของตนเอง	73	36.1	5
4. นำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน	118	58.4	2
5. ต้องการหารายได้พิเศษ	18	8.9	7
6. ความสนใจใคร่รู้	111	55.0	3
7. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา	43	21.3	6
8. อื่น ๆ	4	2.0	8

หมายเหตุ เลือกเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ

ส่วนเหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไม่ทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) พบว่า มีภาระงานสอนมาก สูงสุด (46.1 %) ไม่มีเวลา (43.4%) ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย (28.9%) และ การขอทุนสนับสนุนขั้นตอนมากยุ่งยาก (27.6%) ตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 เหตุผลการไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553)

เหตุผลที่ไม่ทำวิจัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับที่
1. ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย	22	28.9	3
2. ไม่มีเวลา	33	43.4	2
3. ไม่ชอบการทำวิจัย	9	11.8	7
4. มีภาระงานสอนมาก	35	46.1	1
5. การขอทุนสนับสนุนขั้นตอนมากยุ่งยาก	21	27.6	4
6. ทุนสนับสนุนการวิจัยน้อยเกินไป	18	23.7	5
7. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ/มหาวิทยาลัย	11	14.5	6
8. ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์สนับสนุนการทำวิจัย	9	11.8	7
9. อื่น ๆ	11	14.5	6

หมายเหตุ เลือกเหตุผลได้มากกว่า 1 ข้อ

5. แหล่งอุดหนุนทุนการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการวิเคราะห์แหล่งทุนอุดหนุนทุนการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า แหล่งทุนที่อาจารย์ใช้สำหรับการทำวิจัยมากที่สุด คือ งบประมาณแผ่นดิน (29.9 %) รองลงมา คือ งบรายได้ (22.7%) และ ทุนภาครัฐในประเทศ (15.1%) ตามลำดับ สำหรับแหล่งทุนที่ใช้น้อยที่สุด คือ แหล่งทุนต่างประเทศ (1.0 %) (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ข้อมูลแหล่งอุดหนุนทุนการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553)

คณะ/วิทยาลัย	แหล่งเงินทุนวิจัย								
	ภาครัฐกิจ				แหล่งทุน			อื่น ๆ	รวม
	งบม.แผ่นดิน	งบรายได้	ทุนภาครัฐในประเทศ	/อุตสาหกรรม	ต่างประเทศ	ทุนส่วนตัว	ไม่ได้รับทุน		
n (%)	n(%)	n(%)	n(%)	n(%)	n(%)	n(%)	n(%)	n(%)	
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	30(35.3)	8(9.4)	23(27)	8(9.4)	1(1.2)	5(5.9)	6(7.1)	4(4.7)	85(100%)
2. คณะบริหารธุรกิจ	7(20.6)	13(38.2)	3(8.8)	2(5.9)	0	3(8.8)	4(11.8)	2(5.9)	34(100%)
3. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	5(23.8)	8(38.1)	4(19.)	3(14.3)	0	0	1(4.8)	0	21(100%)
4. คณะศิลปกรรมศาสตร์	7(46.6)	0	0	1(6.7)	0	1(6.7)	5(33.3)	1(6.7)	15(100%)
5. คณะเทคโนโลยีการเกษตร	10(41.7)	9(37.5)	2(8.3)	2(8.3)	0	0	1(4.2)	0	24(100%)
6. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	6(17.6)	9(26.6)	4(11.8)	1(2.9)	1(2.9)	5(14.7)	5(14.7)	3(8.8)	34(100%)
7. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2(22.2)	2(22.2)	1(11.1)	0	0	1(11.1)	2(22.2)	1(11.1)	9(100%)
8. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15(39.5)	9(23.7)	5(13.1)	0	1(2.6)	3(7.9)	3(7.9)	2(5.3)	38(100%)
9. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	0	2(20)	2(20)	0	0	4(40)	2(20)	0	10(100%)
10. คณะศิลปศาสตร์	4(25)	5(31.2)	0	1(6.3)	0	3(18.7)	2(12.5)	1(6.3)	16(100%)
11. วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	1(20)	1(20)	0	0	0	1(20)	2(40)	0	5(100%)
รวม	87 (29.9%)	66 (22.7%)	44 (15.1%)	18 (6.2%)	3 (1.0%)	26 (8.9%)	33 (11.3%)	14 (4.8%)	291 (100.0%)

6. เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำแนกตามผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553)

เมื่อแบ่งกลุ่มอาจารย์ตามจำนวนงานวิจัย ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) ระหว่างอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลยหรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง กับ อาจารย์ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป พบว่าอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง มีจำนวน 75 คน และอาจารย์ที่ทำวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป มีจำนวน 201 คน

อาจารย์ที่ไม่มีผลงานวิจัยเลยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา เป็นอาจารย์หญิงมากกว่าอาจารย์ชาย (53.3% และ 46.7 % ตามลำดับ) อายุระหว่าง 31 – 40 ปี มีอยู่เกินกว่าหนึ่งในสาม (37.3 %) รองลงมา น้อยกว่า 31 ปี (22.7 %) และ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี และมากกว่า 50 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ (20.0 %) ตามลำดับ วุฒิการศึกษา สองในสามของอาจารย์มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท (65.3%) ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาเอกมีจำนวนเท่ากัน คือ (17.3 %) ประเภทของตำแหน่งเกินครึ่งเป็นข้าราชการ (60.0 %) รองลงมาเป็น ลูกจ้างชั่วคราว (20.0%) และพนักงานมหาวิทยาลัย (17.3%) ตามลำดับ ตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์เกินสองในสาม (76.0 %) รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ (22.7 %) ที่เหลือมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ (1.3 %) อายุราชการที่น้อยกว่า 6 ปี มีอยู่จำนวนเกินหนึ่งในสี่ (28.0 %) รองลงมา มีอายุราชการ มากกว่า 25 ปี (22.7 %) และอายุราชการอยู่ระหว่าง 11 – 15 ปี (21.3 %) ตามลำดับ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์มีจำนวนผู้ไม่ทำวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มากที่สุด คือ (16.0 %) รองลงมาเป็นอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ (14.7%) อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และอาจารย์คณะศิลปศาสตร์ จำนวนเท่ากันคือ (13.3%) ที่เหลือน้อยที่สุดเป็นอาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (2.7 %)

อาจารย์ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย (58.7 % และ 41.3 % ตามลำดับ) ช่วงอายุที่ทำวิจัยมากที่สุดอยู่ระหว่าง อายุ 31 – 40 ปี (44.3 %) อายุ 41 – 50 ปี (25.9 %) และ อายุมากกว่า 50 ปี (19.9 %) ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ทำวิจัยน้อยที่สุด คือ ผู้มีอายุน้อยกว่า 31 ปี (10.0 %) วุฒิการศึกษาจำนวนมากกว่าสองในสามมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท (69.7 %) ระดับปริญญาเอกเกือบหนึ่งในสาม (26.4%) ส่วนที่เหลือจำนวนเล็กน้อยเป็นอาจารย์ระดับการศึกษาปริญญาตรี (4.0 %) ประเภทของตำแหน่งมากกว่าสองในสามเป็นข้าราชการ (69.2 %) รองลงมา

พนักงานมหาวิทยาลัย (19.4%) และลูกจ้างชั่วคราว (7.5 %) ตามลำดับ ส่วนที่เหลือจำนวนเพียงเล็กน้อยเป็นพนักงานราชการ (4.0 %) อาจารย์กลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ถึงสองในสาม (64.7%) รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวนหนึ่งในสาม (33.3%) ที่เหลือมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ (2.0 %) อายุราชการอยู่ระหว่าง 11 – 15 ปี มีอยู่จำนวนหนึ่งในสี่ (25.9 %) รองลงมา อายุราชการน้อยกว่า 6 ปี (20.4%) และอายุราชการมากกว่า 25 ปี (18.4%) ตามลำดับ อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ทำวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มากที่สุด คือ (25.4 %) รองลงมา เป็นอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ (14.9%) อาจารย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (12.4%) และอาจารย์จากวิทยาลัยการแพทย์แผนไทยทำวิจัยน้อยที่สุด (2.5%) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จำแนกตามผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553)

ข้อมูลทั่วไป	ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง		ทำวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	35	46.7	118	58.7
หญิง	40	53.3	83	41.3
รวม	75	100.0	201	100.0
ช่วงอายุ				
น้อยกว่า 31 ปี	17	22.7	20	10.0
31 – 40 ปี	28	37.3	89	44.3
41 – 50 ปี	15	20.0	52	25.9
มากกว่า 50 ปี	15	20.0	40	19.9
รวม	75	100.0	201	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	13	17.3	8	4.0
ปริญญาโท	49	65.3	140	69.7
ปริญญาเอก	13	17.3	53	26.4
รวม	75	100.0	201	100.0
ประเภทของตำแหน่ง				
ข้าราชการ	45	60.0	139	69.2
พนักงานมหาวิทยาลัย	13	17.3	39	19.4

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จำแนกตามผลงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553 (ต่อ))

ข้อมูลทั่วไป	ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง		ทำวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
พนักงานราชการ	2	2.7	8	4.0
ลูกจ้างชั่วคราว	15	20.0	15	7.5
รวม	75	100.0	201	100.0
ตำแหน่งทางวิชาการ				
อาจารย์	57	76.0	130	64.7
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	17	22.7	67	33.3
รองศาสตราจารย์	1	1.3	4	2.0
ศาสตราจารย์	0	0	0	0
อายุราชการ				
น้อยกว่า 6 ปี	21	28.0	41	20.4
6 – 10 ปี	10	13.3	31	15.4
11 – 15 ปี	16	21.3	52	25.9
16 – 20 ปี	9	12.0	28	13.9
21 – 25 ปี	2	2.7	12	6.0
มากกว่า 25 ปี	17	22.7	37	18.4
หน่วยงานที่สังกัด				
คณะวิศวกรรมศาสตร์	12	16.0	51	25.4
คณะบริหารธุรกิจ	5	6.7	30	14.9
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	5	6.7	18	9.0
คณะศิลปกรรมศาสตร์	11	14.7	14	7.0
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3	4.0	13	6.5
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	6	8.0	20	10.0
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2	2.7	8	4.0
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	8	10.7	25	12.4
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	10	13.3	6	3.0
คณะศิลปศาสตร์	10	13.3	11	5.5
วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	3	4.0	5	2.5
	75	100.0	201	100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 276 คน โดยมีค่าคะแนนเต็มเท่ากับ 5 คะแนน พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย มีระดับสูงสุด ($\bar{x} = 3.70$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ($\bar{x} = 3.46$) และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.10$) ตามลำดับ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในภาพรวม

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล			
1) ด้านทักษะเชิงวิจัย	3.75	0.66	มาก
2) ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.18	0.73	ปานกลาง
3) ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย	3.45	0.72	มาก
รวม	3.46	0.55	มาก
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย			
1) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	3.48	0.88	มาก
2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ	3.76	0.71	มาก
3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน	3.70	0.63	มาก
รวม	3.70	0.63	มาก
3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย			
1) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน	3.20	0.78	ปานกลาง
2) ด้านเงินทุนในการทำวิจัย	3.37	0.80	ปานกลาง
3) ด้านบรรยากาศวิจัย	3.04	0.73	ปานกลาง
4) ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.81	0.86	ปานกลาง
รวม	3.10	0.63	ปานกลาง

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านทักษะเชิงวิจัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.66) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านทัศนคติที่มีต่อการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.72) และด้านเวลาในการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ด้านทักษะเชิงวิจัย ระดับสูงสุด คือ การสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำวิจัย อย่างพอเพียง ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = 0.78) สำหรับด้านที่คะแนนน้อย คือ ประสบการณ์ในการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.96) และน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยระดับมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.47$, S.D. = 0.83) (ตารางที่ 12)

2) ด้านเวลาในการทำวิจัย ระดับสูงสุด คือ เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 1.14) และไม่มีเวลาทำวิจัยเนื่องจากภาระงานสอน และงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 1.21) ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การมีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย ($\bar{x} = 2.88$, S.D. = 1.04) และการมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 2.88$, S.D. = 1.04) (ตารางที่ 12)

3) ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ระดับสูงสุด คือ การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศาสตร์และสังคม ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 1.02) รองลงมา คือ เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน ($\bar{x} = 2.84$, S.D. = 1.12) และงานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 1.12) ตามลำดับ ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 1.14) การทำวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่า เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ($\bar{x} = 2.57$, S.D. = 1.19) (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
1. ด้านทักษะเชิงวิจัย			
1.1 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ท่านจะทำวิจัย อย่างพอเพียง	3.94	0.78	มาก
1.2 ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัย ระดับประเทศ	3.56	0.80	มาก
1.3 ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยระดับ มหาวิทยาลัย	3.47	0.83	มาก
1.4 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย	3.79	0.78	มาก
1.5 นำระเบียบวิธีและเทคนิคการวิจัยมาใช้กับงานวิจัย ได้อย่างเหมาะสม	3.76	0.78	มาก
1.6 ตั้งปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่าง ถูกต้อง	3.80	0.83	มาก
1.7 สืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง	3.96	0.77	มาก
1.8 สร้างและเลือกเครื่องมือในการวิจัยได้อย่าง เหมาะสม	3.75	0.79	มาก
1.9 เลือกใช้สถิติในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม	3.63	0.87	มาก
1.10 วิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง	3.72	0.86	มาก
1.11 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลได้	3.66	0.96	มาก
1.12 วิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลการวิจัย ได้	3.85	0.81	มาก
1.13 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย ได้	3.90	0.84	มาก
1.14 มีโอกาสได้เพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะจากการ ทำวิจัย	3.83	0.94	มาก
1.15 มีประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.61	0.96	มาก
รวม	3.75	0.66	มาก

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
2. ด้านเวลาในการทำวิจัย			
2.1 ท่านมีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย	2.88	1.04	ปานกลาง
2.2 ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง	2.88	1.04	ปานกลาง
2.3 ท่านไม่มีเวลาทำวิจัยเนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ	3.43	1.21	มาก
2.4 ภาระงานขั้นต่ำที่กำหนดให้อาจารย์ทำวิจัยทำให้สามารถจัดสรรเวลาสำหรับทำวิจัยได้	2.95	1.02	ปานกลาง
2.5 ท่านทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้	3.10	1.01	ปานกลาง
2.6 เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย	3.84	1.14	มาก
รวม	3.18	0.73	ปานกลาง
3. ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย			
3.1 งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย	3.81	1.12	มาก
3.2 ชื่อเสียงและเกียรติคุณของอาจารย์อยู่ที่ผลงานวิจัย	3.54	1.07	มาก
3.3 การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศาสตร์และสังคม	3.90	1.02	มาก
3.4 ความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยขึ้นอยู่กับการทำวิจัยของอาจารย์	3.59	1.12	มาก
3.5 เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน	3.84	1.12	มาก
3.6 ท่านมีความสุขที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย	3.61	1.07	มาก
3.7 การวิจัยทำให้ท่านเครียดและเหนื่อยล้า	3.12	1.12	ปานกลาง
3.8 การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก	3.08	1.14	ปานกลาง
3.9 การทำวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่า เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย	2.57	1.19	น้อย
รวม	3.45	0.72	มาก
รวมเฉลี่ยทั้งสิ้น	3.46	0.55	มาก

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.71) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.63) และ ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ระดับสูงสุด คือ ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.98) รองลงมา คือ การให้เกียรติคุณรางวัลยกย่องนักวิจัยมีผลต่อการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 1.08) และเพื่อนร่วมงานให้การยกย่องผู้ทำงานวิจัยว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุมอบรมสัมมนาเป็นประจำ ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 1.05) (ตารางที่ 13)

2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ระดับ สูงสุด คือ การทำวิจัยท้าทายความรู้ความสามารถ ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.84) ความรู้และความสามารถที่มีอยู่สามารถทำวิจัยได้ ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.82) และหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยต้องทำวิจัย ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 1.02) ตามลำดับ ส่วนข้อที่น้อยที่สุด คือ โอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่ ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.94) (ตารางที่ 13)

3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ระดับสูงสุด คือ การวิจัยทำให้ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.81) รองลงมา การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.87) และตำแหน่งทางวิชาการบ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญของผู้ดำรงตำแหน่ง ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาจารย์ที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 1.06) (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับ ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
1. ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ			
1.1 ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน	3.60	0.98	มาก
1.2 เพื่อนร่วมงานให้การยกย่องผู้ทำงานวิจัยว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง	3.50	0.94	มาก
1.3 ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักมีโอกาสร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	3.45	0.99	มาก
1.4 ผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือและไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย	3.44	0.99	มาก
1.5 ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุมอบรม สัมมนาเป็นประจำ	3.38	1.05	ปานกลาง
1.6 การให้เกียรติคุณ รางวัล ยกย่องนักวิจัยมีผลต่อการทำวิจัย	3.53	1.08	มาก
รวม	3.48	0.88	มาก
2. ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ			
2.1 การทำวิจัยท้าทายความรู้ความสามารถ	3.97	0.84	มาก
2.2 หน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยต้องทำวิจัย	3.79	1.02	มาก
2.3 งานสอนที่ดีต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย	3.78	0.92	มาก
2.4 งานที่ท่านปฏิบัติมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ และทักษะในงานวิจัยมาก	3.67	0.94	มาก
2.5 ความรู้และความสามารถที่ท่านมี สามารถทำวิจัยได้	3.95	0.82	มาก
2.6 ท่านมีโอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่	3.52	0.94	มาก
2.7 ท่านมีอิสระในการทำวิจัย	3.62	1.00	มาก
รวม	3.76	0.71	มาก

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
3. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน			
3.1 อาจารย์ที่ทำวิจัยมีโอกาสดำเนินงานมากกว่า อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย	3.66	1.06	มาก
3.2 ท่านจะทำงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่ง ที่สูงขึ้น	3.68	0.96	มาก
3.3 การวิจัยทำให้ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ และ ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	4.23	0.81	มากที่สุด
3.4 ตำแหน่งทางวิชาการบ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญ ของผู้ดำรงตำแหน่ง	3.77	0.98	มาก
3.5 การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความ เชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง	4.04	0.87	มาก
3.6 ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจของการทำงานวิจัย ของอาจารย์	3.76	0.98	มาก
รวม	3.86	0.74	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.70	0.63	มาก

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ค่าเฉลี่ยภาพรวมของปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านเงินทุนในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.80) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 0.78) ด้านบรรยากาศวิจัย ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 0.73) และ ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{x} = 2.81$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ โดยแต่ละด้านมีประเด็นต่างๆ ดังนี้

1) ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อที่มีระดับสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยมีการประกวดและเผยแพร่เกียรติคุณผลงานวิจัยดีเด่นของอาจารย์ ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.02) และการมีวารสารวิจัย และการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.08) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 1.13) และมหาวิทยาลัยส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ให้มี

ความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย ($\bar{x} = 3.31, S.D. = 1.00$) ตามลำดับ และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.14, S.D. = 0.94$) มหาวิทยาลัยนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ($\bar{x} = 3.08, S.D. = 1.15$) มหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัย ($\bar{x} = 2.71, S.D. = 1.17$) (ตารางที่ 14)

2) ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ระดับสูงสุด คือ ระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัยยุ่งยาก ($\bar{x} = 3.78, S.D. = 1.19$) ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและยุ่งยาก ($\bar{x} = 3.73, S.D. = 1.17$) และ ระบบการจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า ($\bar{x} = 3.72, S.D. = 1.15$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อย คือ ค่าผลตอบแทนนักวิจัยทำให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น ($\bar{x} = 3.52, S.D. = 0.94$) และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาจารย์มีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุนจากมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.52, S.D. = 0.94$) (ตารางที่ 14)

3) ด้านบรรยากาศวิจัย อยู่ในระดับปานกลางทุกด้านโดยคะแนนสูงสุด คือ การจัดประชุมสัมมนาวิชาการ และการนำเสนอผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.21, S.D. = 0.99$) รองลงมา คือ มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร วารสารด้านการวิจัย ($\bar{x} = 3.20, S.D. = 0.93$) และ ในสาขาวิชา มีการรวมกลุ่มทำวิจัย ($\bar{x} = 3.18, S.D. = 1.13$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากัน 2 ด้าน คือ หน่วยงานมีการประชุมระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย ($\bar{x} = 2.87, S.D. = 1.00$) และ มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการวิจัยและแลกเปลี่ยนบุคลากรโครงการวิจัย ($\bar{x} = 2.87, S.D. = 1.04$) (ตารางที่ 14)

4) ด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง และ ระดับน้อย โดยสูงสุด คือ ระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำวิจัย ($\bar{x} = 3.30, S.D. = 1.09$) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัย ก้าวหน้าพร้อมที่จะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง ($\bar{x} = 3.21, S.D. = 1.03$) และ หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงพอ สำหรับการค้นคว้า ทำวิจัย ($\bar{x} = 2.98, S.D. = 1.03$) ตามลำดับ และอาจารย์มีความเห็นในระดับน้อย คือ มหาวิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการให้คำปรึกษาการทำวิจัย ($\bar{x} = 2.52, S.D. = 1.08$) มีศูนย์บริการด้าน

จัดพิมพ์และจัดทำเอกสารงานวิจัยอย่างพอเพียง ($\bar{x} = 2.50, S.D. = 1.10$) และน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยจัดหาผู้ช่วยวิจัยให้แก่ผู้วิจัย ($\bar{x} = 2.38, S.D. = 1.11$) (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
1. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน			
1.1 มหาวิทยาลัยกำหนดทิศทางการวิจัยชัดเจน	3.21	0.97	ปานกลาง
1.2 มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของ อาจารย์อย่างชัดเจน	3.14	0.94	ปานกลาง
1.3 การทำวิจัยของท่านได้รับการสนับสนุนและ ส่งเสริมจากผู้บริหาร	3.27	1.01	ปานกลาง
1.4 สถาบันวิจัยและพัฒนา สนับสนุนและส่งเสริม การทำวิจัยของท่าน	3.17	1.07	ปานกลาง
1.5 มหาวิทยาลัยส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ให้มี ความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย	3.31	1.00	ปานกลาง
1.6 มหาวิทยาลัยมีการประกวดและเผยแพร่เกียรติ คุณผลงานวิจัยดีเด่นของอาจารย์	3.37	1.02	ปานกลาง
1.7 มหาวิทยาลัยนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อน ขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น	3.08	1.15	ปานกลาง
1.8 มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสเผยแพร่ ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ	3.32	1.13	ปานกลาง
1.9 มหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิด ความคล่องตัวในการทำวิจัย	2.71	1.17	ปานกลาง
1.10 การมีวารสารวิจัย และการนำผลการวิจัยไป เผยแพร่ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย	3.37	1.08	ปานกลาง
1.11 กลไกการประกันคุณภาพมีส่วนผลักดันให้ อาจารย์ ทำวิจัยเพิ่มขึ้น	3.26	1.08	ปานกลาง
รวม	3.20	0.78	ปานกลาง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อ
การทำวิจัย (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
2. ด้านเงินทุนในการทำวิจัย			
2.1 มหาวิทยาลัย จัดเงินอุดหนุนให้อย่าง พอเพียงและเหมาะสม	2.66	1.04	ปานกลาง
2.2 ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและ ยุ่งยาก	3.73	1.17	มาก
2.3 ระบบการจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัย ล่าช้า	3.72	1.15	มาก
2.4 ระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัย ยุ่งยาก	3.78	1.19	มาก
2.5 การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย ช่วยให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น	3.44	1.16	มาก
2.6 ค่าผลตอบแทนนักวิจัยทำให้อาจารย์ทำวิจัย มากขึ้น	3.24	1.16	ปานกลาง
2.7 รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัย ทำให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น	3.37	1.15	ปานกลาง
2.8 วงเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับไม่พอกับ ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย	3.43	1.14	มาก
2.9 ท่านมีความสามารถในการแสวงหาทุน จากแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุน จากมหาวิทยาลัย	2.98	1.00	ปานกลาง
รวม	3.37	0.80	ปานกลาง
3. ด้านบรรยากาศวิจัย			
3.1 สภาพแวดล้อมในที่ทำงานเอื้อต่อการทำวิจัย	2.98	1.10	ปานกลาง
3.2 ท่านได้รับความร่วมมือในการทำวิจัยจาก ฝ่ายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย	2.94	1.04	ปานกลาง
3.3 การจัดประชุม สัมมนาวิชาการ และการ นำเสนอผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย	3.21	0.99	ปานกลาง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อ
การทำวิจัย (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลผล
3. ด้านบรรยากาศวิจัย (ต่อ)			
3.4 มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร วารสารด้านการวิจัย	3.20	0.93	ปานกลาง
3.5 หน่วยงานมีการประชุมระหว่างนักวิจัยกับ ผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย	2.87	1.00	ปานกลาง
3.6 ในสาขาวิชาของท่านมีการรวมกลุ่มทำวิจัย	3.18	1.13	ปานกลาง
3.7 มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อ การวิจัยและแลกเปลี่ยนบุคลากร โครงการวิจัย	2.87	1.04	ปานกลาง
รวม	3.04	0.73	ปานกลาง
4. ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก			
4.1 ระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลในการทำวิจัย	3.30	1.09	ปานกลาง
4.2 หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพียงพอ สำหรับการค้นคว้าทำวิจัย	2.98	1.03	ปานกลาง
4.3 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัย ก้าวหน้า พร้อมที่จะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง	3.21	1.03	ปานกลาง
4.4 มีห้องทำงานและห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการ ทำวิจัย	2.81	1.07	ปานกลาง
4.5 มีวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ใน การทำวิจัยอย่างพอเพียง	2.75	1.03	ปานกลาง
4.6 มหาวิทยาลัยจัดหาผู้ช่วยวิจัยให้แก่ผู้วิจัย	2.38	1.11	น้อย
4.7 มีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์และจัดทำเอกสาร งานวิจัยอย่างพอเพียง	2.50	1.10	น้อย
4.8 มหาวิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการให้ คำปรึกษาการทำวิจัย	2.52	1.08	น้อย
รวม	2.81	0.86	ปานกลาง
รวมทั้งสิ้น	3.10	0.63	ปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยและปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .128 - .735 มีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อย กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัย (X_9) กับ ปัจจัยด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก (X_{10}) มีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .735 และ ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย (X_1) กับปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน (X_7) มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .128 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ (X_5) และปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .290 และ .278 ปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.157 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัย		X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y
ทักษะเชิงวิจัย	X ₁	1										
เวลาในการทำวิจัย	X ₂	.399**	1									
ทัศนคติต่อการทำวิจัย	X ₃	.262**	.621**	1								
การได้รับการยอมรับ นับถือ	X ₄	.202**	.568**	.670**	1							
ลักษณะงานที่ รับผิดชอบ	X ₅	.519**	.437**	.416**	.381**	1						
ด้านความก้าวหน้าใน ตำแหน่งงาน	X ₆	.354**	.321**	.437**	.422**	.702**	1					
การสนับสนุนจาก หน่วยงาน	X ₇	.128*	.392**	.382**	.435**	.319**	.370**	1				
เงินทุนในการทำวิจัย	X ₈	.305**	.523**	.577**	.481**	.285**	.264**	.416**	1			
บรรยากาศวิจัย	X ₉	.171**	.355**	.307**	.369**	.281**	.268**	.676**	.452**	1		
อุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	X ₁₀	.137*	.175**	.169**	.167**	.260**	.212**	.535**	.285**	.735**	1	
จำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553)	Y	.278**	.128*	.041	.075	.290**	.088	-.157**	-.006	-.003	-.026	1

** P < .01

* P < .05

สมมติฐานที่ 2 ระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของอาจารย์ที่ทำวิจัย (ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป) กับ อาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่องในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้วย t – test (Independent) ของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่องกับ อาจารย์ที่ทำ วิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) โดยปัจจัยย่อยทั้งหมด ได้แก่ ด้าน ทักษะเชิงวิจัย ด้านเวลา ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่ รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ด้านเงินทุนในการทำ วิจัย ด้านบรรยากาศวิจัย และ ด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า อาจารย์ที่มี ผลงานวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีระดับปัจจัยย่อย แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับอาจารย์ที่ไม่ ทำวิจัยเลยหรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง 3 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะเชิงวิจัย มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ($t = 5.74$) 2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ.01 ($t = 4.33$) และ 3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($t = 2.02$) (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบระดับปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยของอาจารย์ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไปกับ อาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่องในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553)

ปัจจัย	ผู้ทำวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป (n = 201)			ผู้ทำวิจัยเท่ากับ 0 (n = 75)			t	Sig.
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล		
1. ด้านทักษะเชิงวิจัย	3.88	.63	มาก	3.40	.61	ปานกลาง	5.74	.000**
2. ด้านเวลา	3.23	.73	ปานกลาง	3.05	.72	ปานกลาง	1.81	.071
3. ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย	3.49	.74	มาก	3.35	.66	ปานกลาง	1.43	.152
4. ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	3.50	.88	มาก	3.44	.86	มาก	.53	.595
5. ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ	3.87	.66	มาก	3.46	.77	มาก	4.33	.000**
6. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน	3.91	.71	มาก	3.71	.80	มาก	2.02	.044*
7. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน	3.19	.80	ปานกลาง	3.24	.71	ปานกลาง	-5.5	.580
8. ด้านเงินทุนในการทำวิจัย	3.41	.81	มาก	3.28	.79	ปานกลาง	1.21	.225
9. ด้านบรรยากาศวิจัย	3.07	.75	ปานกลาง	2.94	.68	ปานกลาง	1.37	.170
10. ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.83	.87	ปานกลาง	2.74	.84	ปานกลาง	.80	.419

** P < .01

* P < .05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย สามารถร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อพยากรณ์ การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้วยปัจจัยย่อย 10 ด้าน พบว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ (X_5) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (X_7) และทักษะเชิงวิจัย (X_1) สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยตัวแปรทั้งสามร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ร้อยละ 16.30 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ($S.E._{est}$) 2.539 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ขั้นตอน	ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	S.E. _{est}	F	P
1.	(X_5)	.290	.084	.081	2.661	25.191	.000
2.	(X_5, X_7)	.392	.153	.147	2.563	24.734	.000
3.	(X_5, X_7, X_1)	.415	.172	.163	2.539	18.845	.014
ตัวแปรพยากรณ์				b	β	t	Sig.
จำนวนวิจัย ใน 5 ปี				-1.381		-1.302	.194
ลักษณะงานที่รับผิดชอบ		X_5		1.147	.293	4.338**	.000
การสนับสนุนจากหน่วยงาน		X_7		-.963	-.271	-4.650**	.000
ทักษะเชิงวิจัย		X_1		.672	.160	2.477*	.014
R = .415		R ² = .172		Adjusted R ² = .163			
S.E. _{est} = 2.539		F = 18.845		a = -1.381			

** P < .01

* P < .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ (X_5) การสนับสนุนจากหน่วยงาน (X_7) และทักษะเชิงวิจัย (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 1.147, -.963, และ .672 ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .293, -.271 และ .160 ตามลำดับ และมีค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (a) เท่ากับ -1.381 โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.147 (\text{ลักษณะงานที่รับผิดชอบ}) - .963 (\text{การสนับสนุนจากหน่วยงาน}) + .672 (\text{ทักษะเชิงวิจัย}) - 1.381$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .293 (\text{ลักษณะงานที่รับผิดชอบ}) - .271 (\text{การสนับสนุนจากหน่วยงาน}) + .160 (\text{ทักษะเชิงวิจัย})$$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

“ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) เพื่อศึกษาถึงระดับและความสัมพันธ์ของปัจจัย ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจและ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ และ ค้นหาปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย และการอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัย ที่ร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 881 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร ใช้การคำนวณด้วยสูตรของ Yamane's และการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 275 คน ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา จำนวน 276 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.17 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยสูตรของ Yamane's

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และคำถามปลายเปิด ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย โดยข้อคำถามมีมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงอนุมาน เปรียบเทียบปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของผู้ที่ทำและไม่ทำวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) โดยการใช้ ค่า t -test (Independent) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิคแบบขั้นตอน (Stepwise)

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 276 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31- 44 ปี สองในสามมีการศึกษาในระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ (66.7%) เป็นตำแหน่งอาจารย์ถึงสองในสาม อีกหนึ่งในสามดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกือบหนึ่งในสี่ มีอายุราชการอยู่ ระหว่าง 11– 15 ปี (24.6%) เป็น ผู้มีผลงานวิจัยที่ทำมาทั้งหมด ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป จำนวน 220 คน (79.7%) และ เป็นผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 56 คน (20.3%) ซึ่งในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) มีผลงานวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป จำนวน 201 คน (72.8%) และไม่มีผลงานวิจัยเลย จำนวน 75 คน (27.2%) ปัจจุบัน ผู้มีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ จำนวน 170 คน (ร้อยละ 61.6) และไม่มีงานวิจัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการเลย จำนวน 106 คน (38.4%) ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่าง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2554 พบว่า ครั้งหนึ่งเคยเป็น

ผู้ทำวิจัยร่วม (52 %) มากกว่าหนึ่งในสาม เคยทำเป็นคณะโดยตนเองเป็นหัวหน้าโครงการ (43.84 %) และ หนึ่งในสี่ทำคนเดียว (26.5 %) ขณะที่อยู่ระหว่างดำเนินการ (พ.ศ.2554) พบว่า เป็นผู้ทำวิจัยร่วมมากที่สุด (27.1 %) ทำเป็นคณะโดยตนเองเป็นหัวหน้าโครงการ (24.6%) และ ทำคนเดียว (26.5 %)

เหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) ส่วนใหญ่เพราะตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ ทำเพื่อนำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน และเพราะความสนใจใคร่รู้ ส่วนเหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไม่ทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) ระดับสูงสุด คือ มีภาระงานสอนมาก ไม่มีเวลา เพราะขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย และการขอทุนสนับสนุนขั้นตอนมากยุ่งยาก ตามลำดับ

แหล่งทุนอุดหนุนการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553) มากที่สุด คือ งบประมาณแผ่นดิน รองลงมา คือ งบรายได้ และ ทุนภาครัฐในประเทศ ตามลำดับ สำหรับแหล่งทุนที่ใช้น้อยที่สุด คือ แหล่งทุนต่างประเทศ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และ ด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยในแต่ละด้าน พบว่า

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ในด้านทักษะเชิงวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยลำดับน้อยที่สุด คือ ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งหมายถึงอาจารย์มีทักษะเชิงวิจัยในระดับมาก แต่มีความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยของมหาวิทยาลัย ไม่มากนัก ด้านเวลา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยอาจารย์มีความคิดเห็นว่าเวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีเวลาทำวิจัยเนื่องจากภาระงานสอน และงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง และตามระยะเวลาที่วางแผนไว้ ใน ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ในภาพรวมเป็นไปในทางบวก โดยระดับสูงสุด เห็นว่าการทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศาสตร์และสังคม เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน และงานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และไม่เห็นว่าการทำงานวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่า เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน การให้เกียรติคุณรางวัล ยกย่องนักวิจัยมีผลต่อการทำวิจัย และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ การทำวิจัยทำทนายความรู้ความสามารถอยู่ในระดับสูงสุด ความรู้และความสามารถที่มีอยู่สามารถทำวิจัยได้ และหน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยต้องทำวิจัย ตามลำดับ ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ โอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่ ส่วนในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีความเห็นพ้องกันมากที่สุด คือ การวิจัยทำให้ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ และประสบการณ์เพิ่มขึ้นมากที่สุด และการวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาจารย์ที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย

3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย พบว่า ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับสูงสุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ มหาวิทยาลัยมีการประกวดและเผยแพร่เกียรติคุณผลงานวิจัยดีเด่นของอาจารย์ และ การมีวารสารวิจัย และการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย และเห็นด้วยน้อย คือ มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์อย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น และมหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัยในด้านเงินทุนในการทำวิจัย อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่าระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัยยุ่งยาก ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและยุ่งยาก และ ระบบการจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อย คือ ค่าผลตอบแทนนักวิจัยทำให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น และเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ อาจารย์มีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุนจากมหาวิทยาลัย ส่วนในด้านบรรยากาศวิจัย อาจารย์มีความเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเห็นด้วยว่า การจัดประชุม สัมมนาวิชาการ และการนำเสนอผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย และมหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร วารสารด้านการวิจัย ส่วนด้านที่เห็นด้วยน้อยที่สุด เท่ากัน 2 ด้าน คือ หน่วยงานมีการประชุมระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางวิจัย และ มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการวิจัยและแลกเปลี่ยนบุคลากร โครงการวิจัย และด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยส่วนใหญ่เห็นว่า ระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำวิจัย ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัย ก้าวหน้าพร้อมที่จะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง และเห็นด้วย

ในระดับน้อยกว่า มหาวิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการให้คำปรึกษาการทำวิจัย มีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์และจัดทำเอกสารงานวิจัยอย่างพอเพียง และน้อยที่สุด คือ มหาวิทยาลัยจัดหาผู้ช่วยวิจัยให้แก่ผู้วิจัย

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัย ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป กับ อาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลยหรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) โดยตัวแปรทั้งหมด ได้แก่ ด้านทักษะเชิงวิจัย ด้านเวลา ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ด้านเงินทุนในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศวิจัย และด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ด้าน คือ 1) ทักษะเชิงวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.74$) 2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.33$) และ 3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.02$)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัยและปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และจำนวนงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .128 - .735 และ ปัจจัยย่อยมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัย กับ ปัจจัยด้านอุปกรณ์เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .735 และ ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย กับ ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .128 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยย่อยในด้านต่าง ๆ กับ จำนวนงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) แล้ว พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ และปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .290 และ .278 ปัจจัยด้านเวลา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .128 และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.157

2. เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยย่อยของปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย และปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย ด้วย t – test (Independent) ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ไม่ทำวิจัยเลย หรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่องกับอาจารย์ที่ทำวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) พบว่า อาจารย์ที่มีผลงานวิจัยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัยเลยหรือ ทำวิจัยเท่ากับ 0 เรื่อง 3 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะเชิงวิจัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 (t = 5.74) 2) ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.01 (t = 4.33) และ 3) ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (t = 2.02)

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้เทคนิควิธี Stepwise เพื่อค้นหาปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ในการทำนายพฤติกรรมการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจากตัวแปร 10 ตัวแปร พบว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ การสนับสนุนจากหน่วยงาน และทักษะเชิงวิจัย สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 โดยตัวแปรทั้งสามร่วมกันพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ร้อยละ 16.30 โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.147 (\text{ลักษณะงานที่รับผิดชอบ}) - .963 (\text{การสนับสนุนจากหน่วยงาน}) \\ + .672 (\text{ทักษะเชิงวิจัย}) - 1.381$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .293 (\text{ลักษณะงานที่รับผิดชอบ}) - .271 (\text{การสนับสนุนจากหน่วยงาน}) \\ + .160 (\text{ทักษะเชิงวิจัย})$$

จากสมการพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีพบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้สูงที่สุด คือ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ รองลงมาคือการสนับสนุนจากหน่วยงานและทักษะเชิงวิจัย ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจและ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมถึงการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำและไม่ทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 –พ.ศ. 2553) มีประเด็นและผลการวิจัยที่ควรแก่การอภิปรายผล ดังนี้

ด้านทักษะเชิงวิจัย

จากผลการวิจัยด้านทักษะเชิงวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในระดับมาก รวมถึง มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และมีโอกาสได้เพิ่มพูนทักษะการทำวิจัยในระดับมาก จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยย่อย พบว่า ปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย มีความสัมพันธ์กับ ลักษณะงานที่รับผิดชอบมากที่สุด และมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่ำที่สุด โดยปัจจัยด้านทักษะเชิงวิจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนงานวิจัยในช่วง (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนอกจากนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบทักษะเชิงวิจัยของผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย หรือ เท่ากับ 0 เรื่อง กับผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ทักษะเชิงวิจัย สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน จึงวิเคราะห์ได้ว่า ทักษะเชิงวิจัยมีผลต่อผลผลิตงานวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ในระดับมากและ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และการมีทักษะเชิงวิจัยของอาจารย์เกิดจากลักษณะงานที่รับผิดชอบ เป็นความรู้ที่เกิดจากผลการปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายให้อาจารย์ต้องรับผิดชอบทำวิจัย ในบทบาทหน้าที่ของการเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงพื้นฐานความรู้ซึ่งอยู่ในระดับ

ปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ (68.5 %) ทั้งนี้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับ เหตุผลของการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีคะแนนสูงสุด คือ การตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ และทำเพื่อนำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัย ของ Yoakum, 1993 (อ้างถึงใน ศจิมาศ ขวัญเมือง, 2548) ที่พบว่า คำนี้อัตราผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยสาขา คหกรรมศาสตร์มีความสัมพันธ์กับระดับทักษะเชิงวิจัย และ ฟิลิปและรัสเซลล์ Philips and Russell, 1994 (อ้างถึงใน อัจริยา วัชรวิวัฒน์, 2544) พบว่า ความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัยมีความสัมพันธ์ ต่อผลิตภาพการวิจัย

ด้านเวลาในการทำวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นว่า เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย โดยสภาพในปัจจุบันอาจารย์ไม่มีเวลามากพอที่จะทำงานวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีภาระงานสอนและงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ แต่จากการ เปรียบเทียบปัจจัยด้านเวลาระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าตนเองไม่มีเวลามากพอที่จะทำงานวิจัย ได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านเวลา มีความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไม่ทำวิจัย (ในช่วง พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) ซึ่งระดับสูงสุด คือ มีภาระงาน สอนมาก ทำให้ไม่มีเวลา แต่ผลจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยด้านเวลา ไม่สามารถ พยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า การไม่มีเวลาเป็นเหตุผลสูงสุดของผู้ไม่ทำวิจัย เวลาที่มีผลต่อจำนวนงานวิจัย แต่เวลา ไม่ใช่ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทั้งหมด เท่ากับปัจจัยด้านลักษณะของงาน ด้านการสนับสนุนของหน่วยงาน และด้านทักษะเชิงวิจัย ซึ่งจะเห็น ได้ว่าอาจารย์ที่ทำวิจัยมีเวลาในการทำวิจัยน้อยไม่แตกต่างจากอาจารย์ที่ไม่ทำวิจัย แต่ปัจจัยด้านอื่น ๆ ส่งผลมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับจากการวิจัยของ วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ (2541) เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่พบว่าปัญหา

อุปสรรคการทำวิจัย คือมีภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มาก ทำให้ไม่มีเวลา และการวิจัยของ นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548) ที่พบว่า อาจารย์ประจำมีปัญหาอุปสรรคด้านเวลา และการบริหารเวลา ไม่สามารถจัดสรรเวลาได้อย่างอิสระเท่ากับไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นต้องรับผิดชอบมาก และไม่มีเวลาทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทัศนคติต่อการทำวิจัยในทางบวก โดยส่วนใหญ่เห็นว่าการทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนา ศาสตร์และสังคม เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน และ งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย โดยไม่เห็นว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก เสียเวลาและสูญเปล่า จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย ระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้ที่มีผลงานวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่อง ขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2554) พบว่า ทัศนคติ ต่อการทำวิจัย ของทั้ง 2 กลุ่ม เป็นไปในทางบวก และไม่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการยอมรับนับถือมากที่สุด แต่กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2554) มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลจากการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ พบว่า ทัศนคติต่อการทำวิจัยของอาจารย์ ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า ทัศนคติต่อ การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีส่วนใหญ่เป็นไปในทางบวก และเห็น ว่าการทำวิจัยมีผลต่อการยอมรับนับถือของผู้อื่น แต่ไม่มีผลต่อการผลิตงานวิจัยมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา แก้วใจบุญ (2541: 27) ซึ่งกล่าวว่า หากบุคคลใดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการวิจัย ก็จะทำให้เกิด ความรู้สึกในทางลบ เห็นว่าการทำวิจัยไม่มีประโยชน์ ไม่คุ้มค่า สูญเสียงบประมาณและเวลา ก็จะไม่ชอบ ไม่อยากทำวิจัย ขาดการยอมรับนับถือความสำคัญของการวิจัย

ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเห็นว่า ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน และยกย่องผู้ทำ

งานวิจัยว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง และจากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับถือระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้ที่มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า มีความเห็นไม่แตกต่างกัน การยอมรับนับถือ กับทัศนคติต่อการทำวิจัยมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยที่ทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ จากการวิจัย ของ นัสติ ทรัพย์บุญญิตี (2546) พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่า การได้รับการยอมรับนับถือมีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าการเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษานอกจากการสอนแล้ว งานวิจัยก็มีความสำคัญและเป็นงานที่จำเป็นอย่างยิ่ง การทำวิจัย มีความน่าสนใจท้าทายต่อ ความรู้ความสามารถของผู้วิจัยที่ได้ศึกษาหรือทำวิจัย ชวนให้ปฏิบัติไม่น่าเบื่อ และตนเองมีความรู้และความสามารถทำวิจัยได้ แต่มีโอกาสรับผิดชอบงานวิจัยได้ไม่เต็มที่นัก ทั้งนี้ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับ เหตุผลของการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีคะแนนสูงสุด คือ การตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ และเพื่อนำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้ที่มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย พบว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ กับ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มากที่สุด และมีความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นระดับที่สูงที่สุด ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ลักษณะงานที่รับผิดชอบ เป็นปัจจัยที่มีส่งผลสูงสุดต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่เป็นเหตุผลสูงสุดที่อาจารย์ทำวิจัย โดยผลที่ได้รับคือด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นัสติ ทรัพย์บุญญิตี (2546: 82) ที่

พบว่า ด้านลักษณะของงาน มีผลต่อการทำงานวิจัยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากตำแหน่งอาจารย์มีหน้าที่หลักคือ การสอน และการสอนก็ต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย ทำให้อาจารย์ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ ดังนั้นอาจารย์จึงมีความเห็นว่า การเป็นอาจารย์นั้นทำให้มีโอกาสได้เพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะในงานวิจัยได้มากไม่เหมือนตำแหน่งอื่นซึ่งอาจไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่เรียนมาอย่างเต็มที่ และจากการวิจัย อัจฉรา ถาวร (2545) ได้วิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า อาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีแรงจูงใจในการทำวิจัย ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะงานและความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงานและด้านการได้รับความยอมรับนับถือ

ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีส่วนใหญ่รู้ว่าการทำวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง และในขณะเดียวกันก็เห็นว่าการทำงานวิจัยเป็นที่มาของความก้าวหน้าในตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง ระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่าความเห็นด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งของผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัย พบว่าด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์ กับลักษณะงานที่รับผิดชอบมากที่สุด และความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า ความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่า ผู้มีผลงานวิจัยให้ความสำคัญกับด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มากกว่าผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย แต่เหตุผลด้านความก้าวหน้า ไม่ได้มีผลต่อการทำหรือไม่ทำงานวิจัยมากนัก แต่จากลักษณะของงานในบทบาทอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ทำให้รู้ว่าการก้าวหน้าในตำแหน่งขึ้นอยู่กับผลงานการวิจัย

ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเห็นว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่ได้ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัยมากนัก นโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยยังไม่ชัดเจน กลไกการประกันคุณภาพมีส่วนผลักดันให้อาจารย์ทำวิจัยเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง รวมถึงสถาบันวิจัยและพัฒนาสนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ไม่มากเท่าที่ควร

จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน ระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัยกับผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 ขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อสังเกตว่าผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัยมองการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับที่สูงกว่าผู้มีผลงานวิจัย ซึ่งอาจแปลความหมายได้ว่า ผู้ที่ลงมือทำวิจัยจะพบปัญหาต่าง ๆ จากการสนับสนุนจากหน่วยงานจึงให้คะแนนต่ำกว่าผู้ที่ยังไม่ได้ทำวิจัย จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัย พบว่าการสนับสนุนจากหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศวิจัย มากที่สุด มีความสัมพันธ์กับทักษะเชิงวิจัยน้อยที่สุด และความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยการสนับสนุนจากหน่วยงาน สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า การสนับสนุนจากหน่วยงานอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย มีผลกับการสร้างบรรยากาศทางวิชาการมากที่สุด แต่สนับสนุนในเรื่องทักษะเชิงวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วันทนา ชูช่วย (2534) ที่ระบุว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโดยกำหนดนโยบาย สนับสนุนการอบรมและอำนวยความสะดวก เป็นแรงกระตุ้นให้นักวิจัยประสบความสำเร็จ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) ซึ่งศึกษาปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงาน พบว่า ตัวแปรขนาดของ

หน่วยงาน การสนับสนุนจากหน่วยงาน ความเป็นธรรมในการจัดสรรทุนวิจัย การเห็นความสำคัญของผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และการนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนนโยบายการตัดสินใจในระดับมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลิตภาพงานวิจัย สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลิตภาพงานวิจัยได้ และ งานวิจัยของ สุนิภา ชินวุฒิ (2538) พบว่า นโยบายและการบริหารตลอดจนการสนับสนุนจากหน่วยงานเป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์กับบทบาทการวิจัยของอาจารย์พยาบาล

ด้านเงินทุนในการทำวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเห็นในระดับมากกว่าระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัยยุ่งยาก ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและยุ่งยาก และระบบการจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า รวมถึงมหาวิทยาลัย จัดเงินอุดหนุนให้อย่างไม่พอเพียง และไม่เหมาะสม

จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านเงินทุนในการทำวิจัย ระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย หรือเท่ากับ 0 เรื่อง กับผู้มีผลงานวิจัย ตั้งแต่ 1 เรื่อง ขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผู้มีผลงานวิจัยมีความเห็นในทางลบมากกว่าผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ลงมือทำวิจัยจะพบปัญหาต่าง ๆ จากการขอทุนสนับสนุนจากหน่วยงาน จึงให้คะแนนต่ำกว่าผู้ที่ยังไม่ได้ทำวิจัย จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย พบว่าปัจจัยด้านเงินทุนวิจัย มีความสัมพันธ์ กับทัศนคติต่อการทำวิจัย มากที่สุด และความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าปัจจัยด้านเงินทุนวิจัย ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยด้านเงินทุนวิจัยมีผลทำให้ทัศนคติต่อการทำวิจัยของอาจารย์เป็นไปในทางลบ โดยระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัยยุ่งยาก ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและยุ่งยาก และระบบการจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า รวมถึงมหาวิทยาลัยจัดเงินอุดหนุนให้อย่างไม่พอเพียง และไม่เหมาะสมแต่ปัจจัยด้านเงินทุนวิจัยไม่ได้มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับนาถอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548: 56) ที่พบว่า ปัญหาอุปสรรคที่พบมาก คือ ระบบการจ่ายทุนอุดหนุนล่าช้าร้อยละ 87.0 และระบบการขอทุนมีขั้นตอนยุ่งยากร้อยละ 82.6 เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีลักษณะเป็นระบบราชการเต็มตัว

บรรยากาศวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความเห็นว่า บรรยากาศวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับปานกลาง จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัย ระหว่างผู้ที่ไม่มีผลงานวิจัย กับผู้มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 1 เรื่องขึ้นไป ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) พบว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นเหมือนกันว่า บรรยากาศวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ในระดับปานกลางแต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย พบว่าปัจจัยด้านบรรยากาศวิจัยมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากหน่วยงาน มากที่สุด หมายความว่า การสนับสนุนจากหน่วยงาน มีส่วนในการสร้างบรรยากาศวิจัย และความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยด้านบรรยากาศการวิจัย ไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงหมายความว่า บรรยากาศวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับการสนับสนุนการวิจัย มีส่วนในการสร้างบรรยากาศวิชาการอย่างมาก มหาวิทยาลัยฯ ยังขาดในเรื่องความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เช่น การประชุมระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย และการรวมกลุ่มทำวิจัยในสาขาวิชาซึ่งมีน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) ที่ได้กำหนดปัจจัยประเภทสภาพแวดล้อมในองค์กรเป็นลักษณะของบรรยากาศการวิจัยเพื่อใช้ศึกษาความสัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัย ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัยของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิจัย และการประสานความเข้าใจในหมู่นักวิจัยเอง และ นัยนา กนกสุนทรรัตน์ (2540) ศึกษาเรื่องความพร้อมในการทำวิจัยของข้าราชการกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์พบว่า ความร่วมมือจากผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิจัย พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีความเห็นว่า อุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย โดยมีระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำวิจัย เป็นปัจจัยด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ในระดับสูงที่สุด และในระดับน้อย ได้แก่จัดหาผู้ช่วยวิจัยให้แก่ผู้วิจัย การมีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์และจัดทำเอกสารงานวิจัย การมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการให้คำปรึกษาการทำวิจัย จากการเปรียบเทียบปัจจัยด้าน อุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกระหว่างผู้ที่ไม่มีความเห็นเหมือนกับว่าอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย พบว่า มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศวิจัยมากที่สุด ความสัมพันธ์กับจำนวนงานวิจัยในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกไม่สามารถพยากรณ์การทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ ซึ่งหมายความว่า อุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย ทำให้มีผลถึงบรรยากาศวิจัยมีระดับน้อยไปด้วย แต่ปัจจัยด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยฯ ก็ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมากนัก ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของเพชรรัตน์ พงษ์เจริญสุข, มนทยา สุนันท์วัฒน์ และ พัชรี คงสมัย, 2543 (อ้างถึงใน นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์, 2548: 57) ที่ได้สำรวจงานวิจัยของเภสัชกรในโรงพยาบาลของรัฐพบว่า ปัญหาอุปสรรคของการทำวิจัยอย่างหนึ่งคือ ไม่มีผู้ช่วยทำวิจัย และ สอดคล้องกับ นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัย ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์ประจำ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี พบว่า อาจารย์ประจำมีปัญหาเรื่องไม่มีเครือข่ายติดต่อกับสถาบันอื่นร้อยละ 87.0 ไม่จัดให้มีผู้ช่วยพิมพ์ร้อยละ 84.8 ขาดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาร้อยละ 82.6

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในประเด็นคุณลักษณะส่วนบุคคล

1.1 มหาวิทยาลัยฯ ควรส่งเสริมให้อาจารย์ซึ่งส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำวิจัยอยู่แล้ว ให้มีโอกาสในการทำวิจัยมากขึ้น โดยการสนับสนุน เกี่ยวกับทุนวิจัย เวลาในการทำวิจัย และการสนับสนุนให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัยให้มากขึ้น และมหาวิทยาลัยฯ ควรเพิ่มบทบาทในการส่งเสริมทักษะวิจัยของอาจารย์ให้มากขึ้น โดยให้อาจารย์ที่อาจไม่ได้ทำวิจัยมาเป็นเวลานาน หรืออาจารย์ที่ต้องการเปลี่ยนประเภทการวิจัยที่ต่างจากที่เคยทำมา ได้ทบทวน และเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ ในการทำวิจัย โดยการจัดฝึกอบรม หรือให้ทุนฝึกอบรม เป็นต้น

1.2 มหาวิทยาลัยฯ ควรจัดสรรเวลาเกี่ยวกับภาระงานสอนและการวิจัยให้ชัดเจน ให้อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น ลดภาระงานอื่น เช่น งานธุรการให้น้อยลง โดยเพิ่มจำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในคณะให้มากขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระงานของอาจารย์ ให้มีเวลาทำวิจัยมากขึ้น และควรถือว่าเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย เป็นเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ ควรสนับสนุนให้ความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยให้กับอาจารย์ที่ไม่มีผลงานวิจัย และควรมีผู้เชี่ยวชาญคอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

1.3 มหาวิทยาลัยฯ ควรมีการกระตุ้นและเสริมสร้างความรู้สึกรักต่อการทำวิจัยในทางบวกให้มากขึ้น โดยการเสริมสร้างวัฒนธรรมการทำวิจัยให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ลดเหตุซึ่งมีผลต่อความรู้สึกในทางลบ เช่น ขั้นตอนการขอเงินทุนวิจัย การเบิกจ่ายเงินทุน ที่ยุ่งยาก ล้าช้า ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการทำวิจัย หรือการไม่มีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในประเด็นแรงจูงใจในการทำวิจัย มหาวิทยาลัยฯ ควรผลักดันการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้เปิดในทุกคณะ และ เปิดสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้มากขึ้น และจากภาระงานและลักษณะงานในระดับบัณฑิตศึกษา จะทำให้อาจารย์ผลักดันตนเองให้ทำวิจัยมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในประเด็นคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

3.1 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด ไม่ได้ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัยมากนัก นโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยยังไม่ชัดเจน เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำวิจัยให้มากขึ้น มหาวิทยาลัย ควรดำเนินการ ดังนี้

1) กำหนดนโยบายด้านวิจัยที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยเน้นให้เกิดความคล่องตัว และควรมีการประชุมเพื่อสร้างเครือข่าย เวียนแจ้งให้อาจารย์ ได้รับ ทราบนโยบายและแนวทางปฏิบัติ อย่างชัดเจน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

2) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร กับอาจารย์ในด้านความร่วมมือการทำวิจัย เพื่อสร้างความ รู้สึกต่อการทำวิจัยในทางบวก โดยการจัดประชุม สัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ร่วมกัน พิจารณาปัญหาและแนวทางแก้ไข เป็นต้น

3) สนับสนุนให้มีการเผยแพร่งานวิจัย จัดกิจกรรมเพื่อเสนอผลการวิจัยและผลงาน วิชาการ การประกวดผลงานวิจัย อย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์เกิดความตื่นตัวทางวิชาการ และสนใจการทำวิจัยเพิ่มขึ้น

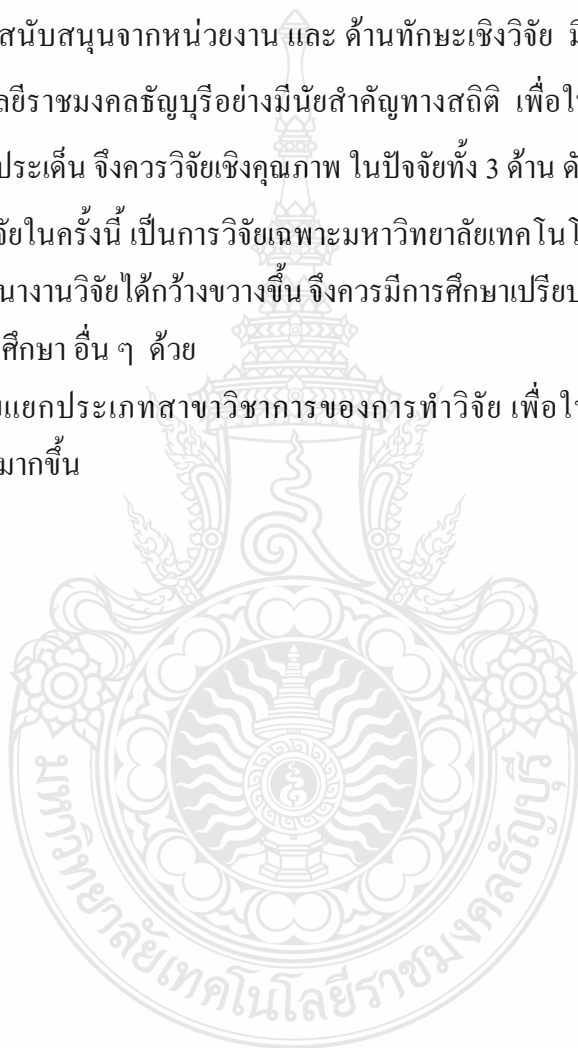
3.2 มหาวิทยาลัยควรแก้ไขระเบียบการเบิกจ่ายเงินวิจัยให้ง่ายขึ้น ลดขั้นตอน และความ ยุ่งยาก เนื่องจาก เป็นสาเหตุของความเบื่อบ้านในการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ทำให้อาจารย์ ไม่อยากทำวิจัย ควรจัดเงินอุดหนุนการทำวิจัยให้พอเพียง กับความต้องการของอาจารย์

3.3 มหาวิทยาลัย ควรจัดประชุมหรือกิจกรรมที่จะทำให้อาจารย์กับผู้บริหารได้พบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ และสร้างบรรยากาศการวิจัย ที่ดี รวมถึงหน่วยงานระดับคณะ ควรมีการรวมกลุ่ม พูดคุย ให้คำปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การ ทำวิจัยในสาขาวิชา เช่นกัน

3.4 มหาวิทยาลัยควรสนับสนุน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเพื่อการวิจัย โดยสนับสนุน หน่วยงานระดับคณะ ในการพัฒนาห้องสมุดของคณะให้มีระบบค้นคว้าที่ทันสมัย มีเอกสารตำรา วิชาการ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ที่ตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอน เพื่อให้ตรงตามความต้องการ ของผู้วิจัยในแต่ละสาขาวิชาอย่างแท้จริง รวมทั้งจัดตั้งคณะที่ปรึกษาด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัยอย่าง เป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านแรงจูงใจและ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย จึงควรศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพของงานวิจัย เพิ่มเติมด้วย
2. จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งพบว่า ตัวแปรด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน และ ด้านทักษะเชิงวิจัย มีผลต่อการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน หลายมิติ และได้ข้อแก้ไขที่ตรงประเด็น จึงควรวิจัยเชิงคุณภาพ ในปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าว
3. การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนางานวิจัยได้กว้างขวางขึ้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินการในการทำวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา อื่น ๆ ด้วย
4. ควรวิจัยแยกประเภทสาขาวิชาการของการทำวิจัย เพื่อให้ได้เห็นสภาพการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชาการมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กฤติยา วงศ์ก้อม. 2543. ความต้องการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยของคณาจารย์ สถาบันราชภัฏ นครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. (วิจัยการศึกษา) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กานดา พูนลาภทวี. 2524. การสัมมนาผู้เกี่ยวข้องกับการใช้นักวิจัยและมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541. มหาวิทยาลัยที่ทางแยก: จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต. กรุงเทพมหานคร: ชัศเชสมีเดีย.
- คุณวุฒิ คนฉลาด และ คณะ. 2532. ผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรในระบบอุดมศึกษา โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว. ทบวงมหาวิทยาลัย.
- จรรยา แก้วใจบุญ. 2541. ปัจจัยที่จูงใจให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เขตภาคเหนือ ทำวิจัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. 2534. บนเส้นทางสู่มหาวิทยาลัยวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรัส สุวรรณเวลา และคณะ. 2540. บนเส้นทางอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรินทร์ เสโตบล. 2544. ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยนเรศวร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุณี จตุรพรเพิ่ม และ คณะ. 2544. ปัจจัยและอุปสรรคในการทำวิจัยของข้าราชการ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ เขต 4 ราชบุรี. วารสารสาธารณสุขมูลฐานภาคกลาง.
- จุมพล สวัสดิ์ดิยากร. 2529. การปฏิวัติงานวิจัยของประเทศไทย. วารสารวิจัยสังคมศาสตร์. (ตุลาคม 2529) หน้า 16 - 25 .
- เชิดศักดิ์ โหมวาสินธ์. 2522. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิตติพร ตันติศรียานุรักษ์, รัชฎา ชิโสภา และ อรดา เกรียงสินยศ. 2548. **ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ**. กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี.
- เดือนจิตต์ จิตต์อารีย์. 2537. **ปัจจัยที่ส่งผลให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการสอน บริหารวิชาการวิจัย และบริการชุมชน**. ข่าวสารวิจัยการศึกษา. ปีที่17 ฉบับที่ 3 (กุมภาพันธ์ 2537).
- นัยนา กนกสุนทรรัตน์. 2540. **ความพร้อมในการทำวิจัยของข้าราชการกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์**. ภาคนิพนธ์สาทรณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัย สาทรณสุข, คณะสาทรณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นัสติ ททรัพย์บัญญัติ. 2546. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นาฏอนงค์ สุวรรณจิตต์. 2548. **ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี**. สถาบันพระบรมราชชนก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี.
- นิภา ศรีไพโรจน์. 2527. **หลักการวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: วิกตอรีเพาเวอร์พอยท์จำกัด.
- นิภา ศรีไพโรจน์. 2533. **เอกสารประกอบคำสอน. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นิภา ศรีไพโรจน์. 2547. **เอกสารประกอบคำสอน. ประเภทของการวิจัย**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- บุญเรียง ขจรคิงปี. 2542. **สถิติวิจัย I**. กรุงเทพมหานคร: พีเอ็นการพิมพ์.
- ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และ สมบัติ ทิมทรัพย์. 2551. **การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงาน วิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน**. การประชุมวิชาการ ชนบุรีวิจัย. ครั้งที่ 1 3 กันยายน 2551 คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยชนบุรี.
- ประเวศ วะสี. 2546. **ระบบการวิจัยของประเทศ: ระบบสมองของประเทศ**. โครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศ. มูลนิธิสาทรณสุขแห่งชาติ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พงษ์พัชรินทร์ พุชวิฒนะ. 2550. นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). 2539. ปาฐกถาการศึกษากับการวิจัยเพื่ออนาคตของประเทศไทย.
พิศิษฐ์ หิรัญกิจ. 2544. การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของข้าราชการในสังกัด
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. รายงานจากสถาบันวิจัยและพัฒนา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิริวัฒน์ วงษ์พรหม. 2533. สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 10 กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชรรัตน์ พงษ์เจริญสุข, มนทยา สุนันทวิวัฒน์ และพัชรี คงสมัย. 2543. ตำรวจงานวิจัยของเภสัชกร
ในโรงพยาบาลรัฐ. วารสารเภสัชกร โรงพยาบาล. ปีที่10 ฉบับที่ 2 , หน้า 108 - 116.
อ่าถึงใน นาถอนงค์ สุวรรณจิตต์. 2548. ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี. สถาบันพระบรมราชชนก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชลบุรี.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. 2545. การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาธร. 2526. หลักการบริหารการศึกษา กรุงเทพฯ: องค์การคำครุสภา.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้เงินกองทุนส่งเสริม
งานวิจัยระเบียบว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. 2551.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ประกาศ หลักเกณฑ์การจ่ายเงินและรางวัลสนับสนุนการ
ตีพิมพ์บทความวิจัย พ.ศ. 2553.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี พ.ศ.2553 – 2556. งานนโยบายและแผนยุทธศาสตร์
กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2551. สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี.
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. แผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ.2552 – 2555.
 งานนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี.
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. รายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา
 2552. สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี.
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. รายงานการตรวจประเมินคุณภาพภายใน ประจำปีการศึกษา
 2553. สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำนักงานอธิการบดี.
 มนต์ สุวรรณ. 2544. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
 โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์
 มานิดา เพชรรัตน์. 2529. การศึกษาปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัย
 ในภาคใต้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา .
 มุลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. 2545. ระบบวิจัยโลกกับระบบวิจัยไทย. เอกสารการประชุมวิชาการ.
 วันที่ 25 - 27 พฤศจิกายน 2545 โรงแรมรามาร์คเด้น. กรุงเทพมหานคร.
 รัตนา เพ็ชรอุไร. 2542. ประสบการณ์และวิธีการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ. ประชาคมวิจัย.
 ฉบับที่ 28 (พฤศจิกายน).
 วันทนา ชูช่วย. 2534. การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาศึกษา.
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 วลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์. 2541. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารพระจอมเกล้าลาดกระบัง. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1.
 วิจารย์ พานิช. 2540. การบริหารงานวิจัยแนวคิดจากประสบการณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดวงกมล.
 ศิมาศ ขวัญเมือง. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ
 การวิเคราะห์หาลิสเรลและเครือข่ายประสาท. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สภาวิจัยแห่งชาติ. 2541. **แนวทางปฏิบัติ จรรยาบรรณนักวิจัย**. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- สมชาย ศุภรงค์เดช. 2543. **ความผิดพลาดที่สำคัญในการทำวิจัย**. วารสารอาหารและยา. ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2543). หน้า 72 - 73.
- สมใจ จิตพิทักษ์. 2532. **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพการวิจัย** ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สัมมา รณิษฐ์. 2536. **การบริหารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตภาพการวิจัยของวิทยาลัยครู :**
กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา สุวรรณากินทร์. 2534. **สภาพแวดล้อมทางวิชาการของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือในทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุนิภา ชินวุฒิ. 2538. **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับบทบาทการวิจัยของอาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภรณ์ ศรีพหล. 2519. **ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร**, อ้างถึงใน อัจฉรา ถาวร. 2545. **แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2536. **แผนการวิจัยทางการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 6**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2559)**. สำนักนายกรัฐมนตรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ. **เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548.**
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2550. **กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565).**
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2541. **จรรยาบรรณนักวิจัย 2541.** กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2550. **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.2551 – 2553).** โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2552. **การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ภารกิจนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัย.** 196 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2552 – 2555).** สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. 2550. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10.** พ.ศ. 2550 – 2554 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. 2552. **แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2552 – 2554.** สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อมรา นาวารวงศ์. 2538. **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการผลิตงานวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลในเขตภาคเหนือ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉรา ถาวร. 2545. **แรงจูงใจในการทำวิจัยของอาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.** กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อัจฉริยา วัชรวิวัฒน์. 2544. **การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับ
นักศึกษพยาบาลศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต. สาขาการวิจัยและพัฒนา
หลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัปสร เข้มสุวรรณ. 2539. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.** สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อภิญา หิรัญวงษ์. 2547. **ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลิตภาพการวิจัยของนักการศึกษาสาขาอาชีวศึกษา
ในระดับอุดมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาทิตยา ช้างสีสังข์. 2545. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลสังกัด
กระทรวงกลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.** รายงานวิจัยของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ,
อ้างถึงใน ศจีมาศ ขวัญเมือง. 2548. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ของรัฐการวิเคราะห์ลิสรเรลและเครือข่ายใยประสาท.** กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎี
บัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารมณี สนานภู. 2545. **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานวิจัย.** ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร.
- อุทุมพร จามรมาน. 2536. **หน่วยที่ 1 วิจัยทางการศึกษา.** ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยบริหาร
การศึกษา. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อำนาจ ถาวร. 2526. **ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง.**
วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- Barelson, Bernard ; Steiner, Gray A. 1964. **Human Behavior.** New York : Harcourt,
Brace and World.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. 1989. **Research in Education** (6th ed.). Boston.
- Hackman, J.R., & Oldham, G.R. 1976. **Motivation through the design of work : test of a theory.**
Organisational Behavior and Human Performance, 16 : 250-279.
- Hoy, W.K. and C.G. Miskel. 1982. **Educational Administration : Theory, Research and
Practice.** 2 nd ed. New York : Random House.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Maslow, A.H. 1970. **Motivation and Personality**. (2nd ed.). New York: Harper and Row Publishers, อ้างถึงใน ประสงค์ อุทัย, ณัฐรัตน์ สมนาม และ สมบัติ ทิมทรัพย์. 2551.

การสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพงาน วิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. การประชุมวิชาการธนบุรีวิจัย ครั้งที่ 1 3 กันยายน 2551 คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธนบุรี
McClelland, D.C. 1970. **The Achievement Motivation Theory**. New York: Harper and Row Publishers, อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์. 2547. ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลิภาพการวิจัยของนักการศึกษาสาขาอาชีพศึกษาในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Phillips, J.C. & Russell, R.K. 1994. **Research self-efficacy, the research training environment, and research productivity among graduate students in counseling psychology**, อ้างถึงใน อัจริยา วัชรวิวัฒน์. 2544. การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางการวิจัยสำหรับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต. สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Waworuntu, B. 1986. "The Research Productivity of Faculty in Indonesian Public Higher Education". **Digital Dissertations**. Available: August 15, 2000. อ้างถึงใน อภิญา หิรัญวงษ์. 2547. ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลิภาพการวิจัยของนักการศึกษาสาขาอาชีพศึกษาในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Vroom, H Victor. 1964. **Work and Motivation**. Now York : Wiley and Sons Inc.

Yoakum, J.C. 1993. Research Productivity of Home Economics Education Faculty in Public Doctorate-Granting Universities". August 15, 2000. อ้างถึงใน ศจีมาศ ขวัญเมือง. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐการวิเคราะห์ผลิและเครือข่ายใยประสาท. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โทร. 02 5493207

ที่ ศษ 0578.02 / 1428

วันที่ ๒ กันยายน 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาระดับปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูล

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย นางช่อลดา วิชัยพานิชย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำลังจัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนทลี ทรรศวินวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้แก่ นางช่อลดา วิชัยพานิชย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ โดยนักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานเกี่ยวกับวันและเวลาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อสำรวจความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัย

2. แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ มีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัย

3. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงอย่าง
อิสระ เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

4. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และนำเสนอผลเป็นรายงานใน
ภาพรวม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบบวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรีเท่านั้น

นางช่อลดา วิชัยพาณิชย์ (ผู้วิจัย)

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
4. ประเภทของตำแหน่ง

☐ ข้าราชการ	☐ พนักงานมหาวิทยาลัย
☐ พนักงานราชการ	☐ ลูกจ้างชั่วคราว
5. ตำแหน่งทางวิชาการ

☐ อาจารย์	☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ รองศาสตราจารย์	☐ ศาสตราจารย์
6. อายุราชการปี.....เดือน
7. หน่วยงานที่สังกัด

☐ คณะวิศวกรรมศาสตร์	☐ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ คณะบริหารธุรกิจ	☐ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	☐ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
☐ คณะศิลปกรรมศาสตร์	☐ คณะศิลปศาสตร์
☐ คณะเทคโนโลยีการเกษตร	☐ วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย
☐ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	
8. สาขาวิชาที่สังกัด.....
9. งานวิจัยที่ท่านทำมาทั้งหมด (ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ) จำนวน.....เรื่อง
10. งานวิจัยที่ท่านทำเสร็จในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.2549 – พ.ศ.2553) จำนวนเรื่อง

11. ลักษณะการทำวิจัยของท่าน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

- ทำคนเดียว จำนวน.....เรื่อง ทำเป็นคณะ(ท่านเป็นหัวหน้าโครงการ).....เรื่อง
 เป็นผู้วิจัยร่วม.....เรื่อง

12. ปัจจุบันท่านมีงานวิจัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน.....เรื่อง

- ทำคนเดียว จำนวน.....เรื่อง ทำเป็นคณะ(ท่านเป็นหัวหน้าโครงการ)เรื่อง
 เป็นผู้วิจัยร่วม.....เรื่อง

13. กรุณาเลือกข้อที่ท่านคิดว่าสำคัญที่สุดเพียง 4 ข้อ

ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาหากท่านทำวิจัย เหตุผลที่ท่านทำวิจัยเนื่องจาก	ในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมาหากท่านไม่ทำวิจัย เหตุผลที่ท่านไม่ทำวิจัยเนื่องจาก
☐ 1. ตระหนักว่าเป็นภาระหน้าที่ ☐ 2. ต้องการแสดงผลงานเพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งทางวิชาการ ☐ 3. ต้องการความยอมรับและชื่อเสียงทางวิชาการ ของตนเอง ☐ 4. นำมาประกอบการสอนหรือการทำงาน ☐ 5. ต้องการหารายได้พิเศษ ☐ 6. ความสนใจใคร่รู้ ☐ 7. ได้รับการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ☐ 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	☐ 1. ขาดความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย ☐ 2. ไม่มีเวลา ☐ 3. ไม่ชอบการทำวิจัย ☐ 4. มีภาระงานสอนมาก ☐ 5. การขอทุนสนับสนุนขั้นตอนมากยุ่งยาก ☐ 6. ทุนสนับสนุนการวิจัยน้อยเกินไป ☐ 7. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากคณะ/มหาวิทยาลัย ☐ 8. ไม่มีแหล่งค้นคว้า อุปกรณ์สนับสนุนการทำวิจัย ☐ 9. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

14. ในปีการศึกษา 2549 – 2553 ท่านได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งใดบ้าง
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. งบประมาณแผ่นดินของมหาวิทยาลัยฯ จำนวนเงิน..... บาท
 2. งบประมาณรายได้ของมหาวิทยาลัยฯ จำนวนเงิน..... บาท
 3. ทุนวิจัยภาครัฐภายในประเทศ จำนวนเงิน..... บาท
 4. ภาครัฐกิจและภาคอุตสาหกรรม จำนวนเงิน..... บาท
 5. แหล่งทุนจากต่างประเทศ จำนวนเงิน..... บาท
 6. ทุนส่วนตัว จำนวนเงิน..... บาท
 7. ไม่ได้รับทุน จำนวนเงิน..... บาท
 8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงของท่าน มากที่สุด ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	5	เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยมาก	4	เห็นด้วยน้อยที่สุด	1
เห็นด้วยปานกลาง	3		

2.1 ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านทักษะเชิงวิจัย					
1. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ท่านจะทำวิจัยอย่างพอเพียง					
2. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยระดับประเทศ					
3. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับนโยบายและทิศทางการวิจัยระดับมหาวิทยาลัย					
4. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย					
5. ท่านนำระเบียบวิธีและเทคนิคการวิจัยมาใช้กับงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
6. ท่านตั้งปัญหาวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัยได้อย่างถูกต้อง					
7. ท่านสืบค้น เอกสาร และงานวิจัยจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ถูกต้อง					
8. ท่านสร้างและเลือกเครื่องมือในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
9. ท่านเลือกและใช้สถิติในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม					
10. ท่านวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลได้อย่างถูกต้อง					
11. ท่านสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลได้					
12. ท่านสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลการวิจัยได้					
13. ท่านสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยได้					
14. ท่านมีโอกาสได้เพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะจากการทำวิจัย					
15. ท่านมีประสบการณ์ในการทำวิจัย					

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านเวลา					
16. ท่านมีเวลาเพียงพอในการทำวิจัย					
17. ท่านมีเวลาทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่อง					
18. ท่านไม่มีเวลาทำวิจัยเนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบ					
19. จากภาระงานชั้นต่ำที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนดให้อาจารย์ทำวิจัยทำให้สามารถจัดสรรเวลาสำหรับทำวิจัยได้					
20. ท่านสามารถทำวิจัยตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้					
21. เวลาที่เพียงพอเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อคุณภาพงานวิจัย					
ด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย					
22. งานวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย					
23. ชื่อเสียงและเกียรติคุณของอาจารย์อยู่ที่ผลงานวิจัย					
24. การทำวิจัยเป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาศาสตร์และสังคม					
25. ความเป็นเลิศทางวิชาการของมหาวิทยาลัยขึ้นอยู่กับการทำวิจัยของอาจารย์					
26. เป้าหมายของการทำวิจัยอยู่ที่ประโยชน์ทางวิชาการมากกว่าเงินตอบแทน					
27. ท่านมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย					
28. การวิจัยทำให้ท่านเครียดและเหนื่อยล้า					
29. การทำวิจัยเป็นเรื่องยุ่งยาก					
30. การทำวิจัยทำให้เสียเวลาและสูญเปล่า เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย					

2.2 ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ					
1. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักได้รับการยอมรับในด้านวิชาการจากเพื่อนร่วมงาน					
2. เพื่อนร่วมงานให้การยกย่องผู้ทำงานวิจัยว่าเป็นผู้มีความสามารถสูง					
3. ผู้ที่มีผลงานวิจัยมักมีโอกาสร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย					
4. ผู้บังคับบัญชามักให้ความเชื่อถือและไว้วางใจผู้ที่มีผลงานวิจัย					
5. ผู้วิจัยได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม อบรม สัมมนาเป็นประจำ					
6. การให้เกียรติคุณ รางวัล ยกย่องนักวิจัยมีผลต่อการทำวิจัย					

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ					
7. การทำวิจัยทำทหายความรู้ความสามารถของท่าน					
8. หน้าที่ของอาจารย์มหาวิทยาลัยต้องทำวิจัย					
9. งานสอนที่ดีต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย					
10. งานที่ท่านปฏิบัติมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะในงานวิจัยมาก					
11. ความรู้และความสามารถที่ท่านมี สามารถทำวิจัยได้					
12. ท่านมีโอกาสรับผิดชอบงานวิจัยอย่างเต็มที่					
13. ท่านมีอิสระในการทำวิจัย					
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน					
14. อาจารย์ที่ทำวิจัยมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าอาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัย					
15. ท่านจะทำงานวิจัยเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น					
16. การวิจัยทำให้ได้รับองค์ความรู้ใหม่ ๆ และประสบการณ์เพิ่มขึ้น					
17. ตำแหน่งทางวิชาการบ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญของผู้ดำรงตำแหน่ง					
18. การวิจัยเป็นวิธีการแสวงหาความรู้สร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทางแก่ตนเอง					
19. ตำแหน่งวิชาการเป็นสิ่งจูงใจของการทำงานวิจัยของอาจารย์					

2.3 ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน					
1. มหาวิทยาลัยกำหนดทิศทางการวิจัยชัดเจน					
2. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์อย่างชัดเจน					
3. การทำวิจัยของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากผู้บริหาร					
4. สถาบันวิจัยและพัฒนา สนับสนุนและส่งเสริมการทำวิจัยของท่าน					
5. มหาวิทยาลัยส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย					
6. มหาวิทยาลัยมีการประกวดและเผยแพร่เกียรติคุณผลงานวิจัยดีเด่นของอาจารย์					

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7. มหาวิทยาลัยนำผลงานวิจัยในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น					
8. มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมระดับชาติและนานาชาติ					
9. มหาวิทยาลัยมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่ทำให้เกิดความคล่องตัวในการทำวิจัย					
10. การมีวารสารวิจัย และการนำผลการวิจัยไปเผยแพร่ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย					
11. กลไกการประกันคุณภาพมีส่วนผลักดันให้อาจารย์ทำวิจัยเพิ่มขึ้น					
ด้านเงินทุนในการทำวิจัย					
12. มหาวิทยาลัย จัดเงินอุดหนุนให้อย่างพอเพียงและเหมาะสม					
13.ระบบการขอเงินทุนวิจัยมีขั้นตอนมากและยุ่งยาก					
14. ระบบการจ่ายเงินทุนอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า					
15. ระเบียบการเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัยยุ่งยาก					
16. การสนับสนุนเงินทุนวิจัยของมหาวิทยาลัยช่วยให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น					
17. ค่าผลตอบแทนนักวิจัยทำให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น					
18. รางวัลสนับสนุนการตีพิมพ์บทความวิจัยทำให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น					
19. วงเงินอุดหนุนการวิจัยที่ได้รับไม่พอกับค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย					
20. ท่านมีความสามารถในการแสวงหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ต้องพึ่งแหล่งทุนจากมหาวิทยาลัย					
ด้านบรรยากาศวิจัย					
21. สภาพแวดล้อมในที่ทำงานของท่านเอื้อต่อการทำวิจัย					
22. ท่านได้รับความร่วมมือในการทำวิจัยจากฝ่ายต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย					
23. การจัดประชุม สัมมนาวิชาการ และการนำเสนอผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย ช่วยส่งเสริมการทำวิจัย					
24. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร วารสารด้านการวิจัย					

ข้อความ/รายการ	ระดับความความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
25. หน่วยงานมีการประชุมระหว่างนักวิจัยกับผู้บริหารเพื่อกำหนดทิศทางการวิจัย					
26. ในสาขาวิชาของท่านมีการรวมกลุ่มทำวิจัย					
27. มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการวิจัยและแลกเปลี่ยนบุคลากร โครงการวิจัย					
ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวก					
28. ระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำวิจัย					
29. หนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงพอสำหรับการค้นคว้าทำวิจัย					
30. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัย ก้าวหน้าพร้อมที่จะศึกษาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง					
31. มีห้องทำงานและห้องปฏิบัติการที่เอื้อต่อการทำวิจัย					
32. มีวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ในการทำวิจัยอย่างพอเพียง					
33. มหาวิทยาลัยจัดหาผู้ช่วยวิจัยให้แก่ผู้วิจัย					
34. มีศูนย์บริการด้านจัดพิมพ์และจัดทำเอกสารงานวิจัยอย่างพอเพียง					
35. มหาวิทยาลัยมีผู้เชี่ยวชาญ และชำนาญการ ให้คำปรึกษาการทำวิจัย					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี

- 1.....
.....
- 2.....
.....

ขอบคุณในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา หิรัญวงษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ดร.ราชัญ บุญธิมา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. รองศาสตราจารย์ ดร. อุษาพร เสวกวิ หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วสันต์ รังรองรัตน์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ที่ ศร 0578.02 / 0326

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๗ เมษายน 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รศ.ดร.อภิญา ทิರುವงษ์

ด้วย นางช่อฉกา วิชัยพาณิชย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี" โดยมี ผศ.ดร.นนทลี พรรณาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบด้านเนื้อหาให้แก่ นางช่อฉกา วิชัยพาณิชย์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ มั่นปทุมรัฐ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / 0325

คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

พ. เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วราพันธ์ บุญธิมา

ด้วย นางช่อฉลา วิชัยพาณิชย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี" โดยมี ศศ.ดร.นนทลี พรวราคารวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบด้านเนื้อหาให้แก่ นางช่อฉลา วิชัยพาณิชย์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ที่ ศธ 0578.02 / 0324

คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รศ.ดร.อนุพร เสวกวิ

ด้วย นางช่อฉลา วิชัยพาณิชย์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี ผศ.ดร.นนทธี พุทธาวิทย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

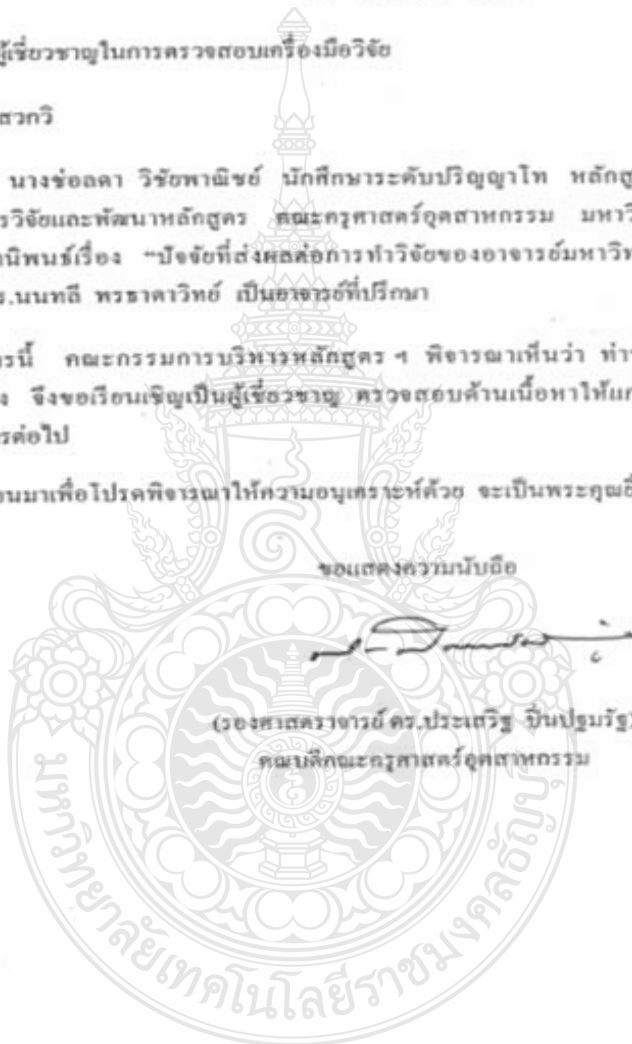
ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบด้านเนื้อหาให้แก่ นางช่อฉลา วิชัยพาณิชย์ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

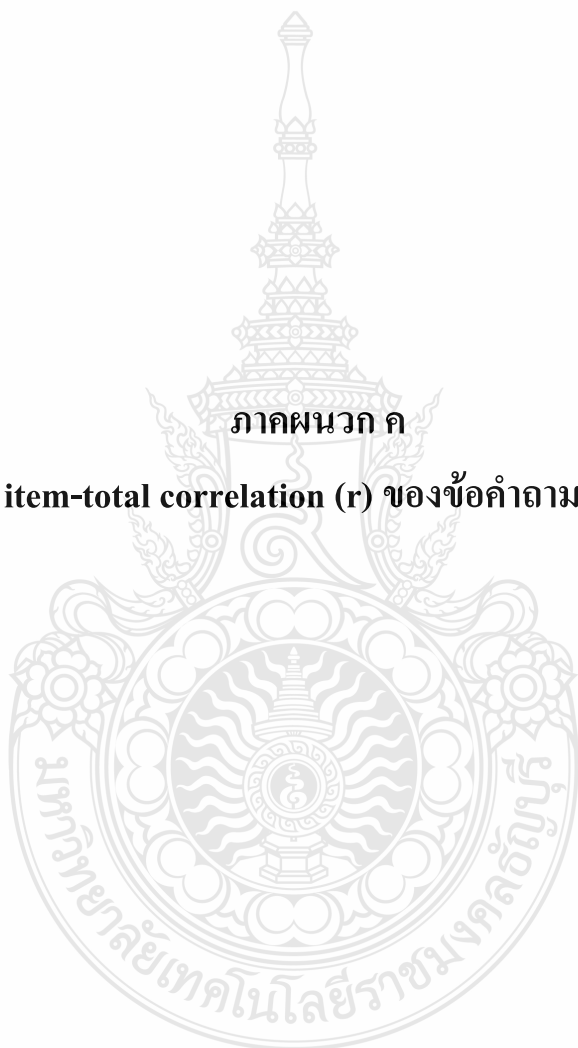
(วงศ์ศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ บินปฐมรัฐ)
คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 0 2549 3207
โทรสาร 0 2577 5020

ภาคผนวก ค

ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายข้อ

1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตารางผนวกที่ ค.1 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านทักษะเชิงวิจัย

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
1	.8939
2	.9054
3	.9032
4	.8895
5	.8877
6	.8819
7	.8859
8	.8847
9	.8847
10	.8915
11	.9008
12	.8854
13	.8829
14	.8966
15	.8875

ตารางผนวกที่ ค.2 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านเวลา

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
16	.6437
17	.6926
18	.7946
19	.7362
20	.8138
21	.8409

ตารางผนวกที่ ค.3 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านทัศนคติต่อการทำวิจัย

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
22	.5091
23	.5164
24	.6237
25	.5139
26	.6786
27	.6851
28	.4652
29	.7492
30	.6498

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย

ตารางผนวกที่ ค.4 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านการได้รับการยอมรับนับถือ

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
1	.8394
2	.8302
3	.8289
4	.8138
5	.8649
6	.8426

ตารางผนวกที่ ค.5 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านลักษณะงานที่รับผิดชอบ

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
7	.8480
8	.8178
9	.8216
10	.8200
11	.8563
12	.8500
13	.8510

ตารางผนวกที่ ค.6 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านความก้าวหน้า
ในตำแหน่งงาน

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
14	.8265
15	.7293
16	.8166
17	.7857
18	.7630
19	.7762

3. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

ตารางผนวกที่ ค.7 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านการสนับสนุน
จากหน่วยงาน

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
1	.8386
2	.8366
3	.8232
4	.8245
5	.8233
6	.8540
7	.8486
8	.8198
9	.8331
10	.8387
11	.8224

ตารางผนวกที่ ค.8 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านเงินทุนในการ
ทำวิจัย

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
12	.7726
13	.7064
14	.7082
15	.7276
16	.7152
17	.7650
18	.7364
19	.7683
20	.8213

ตารางผนวกที่ ค.9 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านบรรณาสถิติศาสตร์

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
21	.8243
22	.7889
23	.8086
24	.8056
25	.8096
26	.8330
27	.9152

ตารางผนวกที่ ค.10 ค่า item-total correlation (r) ของข้อคำถามรายชื่อจากแบบวัดด้านอุปกรณ์
เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	ค่า item-total correlation (r)
28	.9120
29	.8966
30	.8945
31	.9011
32	.8872
33	.8859
34	.8867
35	.8906

Regression

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
จำนวนวิจัย ใน 5 ปี	2.36	2.775	276
ทักษะ	3.7500	.66155	276
เวลา	3.1812	.73195	276
ทัศนคติ	3.4517	.72160	276
ยอมรับ	3.4837	.87527	276
ลักษณะ	3.7567	.70984	276
ก้าวหน้า	3.8575	.73938	276
สนับสนุน	3.2009	.78045	276
ทุน	3.3716	.80236	276
บรรยากาศ	3.0362	.73210	276
อุปกรณ์	2.8071	.86144	276

Variables Entered/Removed(a)

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ลักษณะ		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
2	สนับสนุน		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).
3	ทักษะ		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter \leq .050, Probability-of-F-to-remove \geq .100).

a Dependent Variable: จำนวนวิจัย ใน 5 ปี

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.290(a)	.084	.081	2.661	.084	25.191	1	274	.000
2	.392(b)	.153	.147	2.563	.069	22.318	1	273	.000
3	.415(c)	.172	.163	2.539	.019	6.136	1	272	.014

a Predictors: (Constant), ลักษณะ

b Predictors: (Constant), ลักษณะ, สนับสนุน

c Predictors: (Constant), ลักษณะ, สนับสนุน, ทักษะ

ANOVA(d)

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	178.307	1	178.307	25.191	.000(a)
	Residual	1939.461	274	7.078		
	Total	2117.768	275			
2	Regression	324.879	2	162.439	24.734	.000(b)
	Residual	1792.890	273	6.567		
	Total	2117.768	275			
3	Regression	364.431	3	121.477	18.845	.000(c)
	Residual	1753.337	272	6.446		
	Total	2117.768	275			

a Predictors: (Constant), ลักษณะ

b Predictors: (Constant), ลักษณะ, สนับสนุน

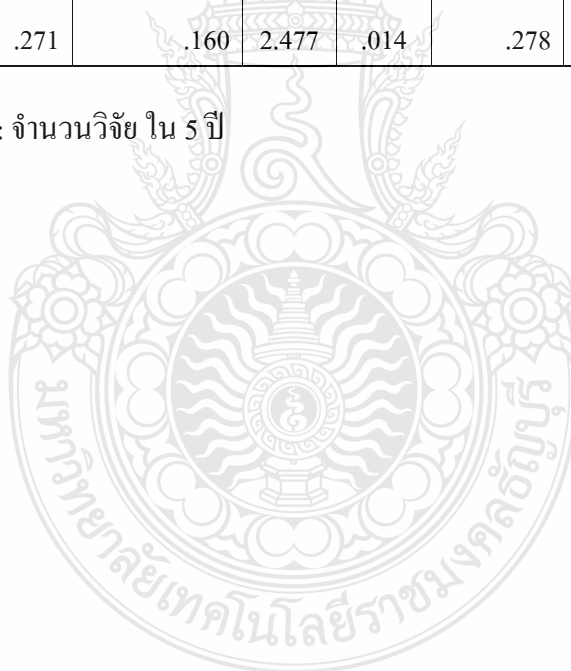
c Predictors: (Constant), ลักษณะ, สนับสนุน, ทักษะ

d Dependent Variable: จำนวนวิจัย ใน 5 ปี

Coefficients (a)

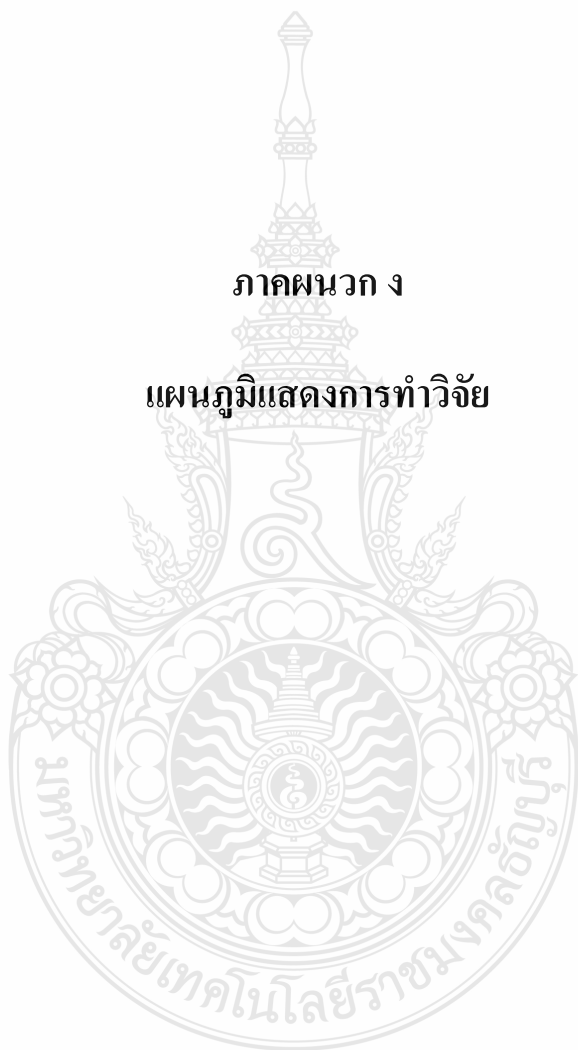
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
	B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1 (Constant)	-1.899	.864		-2.198	.029					
ลักษณะ	1.134	.226	.290	5.019	.000	.290	.290	.290	1.000	1.000
2 (Constant)	-.039	.921		-.043	.966					
ลักษณะ	1.480	.230	.379	6.444	.000	.290	.363	.359	.898	1.113
!	-.987	.209	-.278	-4.724	.000	-.157	-.275	-.263	.898	1.113
3 (Constant)	-1.381	1.061		-1.302	.194					
ลักษณะ	1.147	.264	.293	4.338	.000	.290	.254	.239	.666	1.502
สนับสนุน	-.963	.207	-.271	-4.650	.000	-.157	-.271	-.257	.897	1.115
ทักษะ	.672	.271	.160	2.477	.014	.278	.149	.137	.729	1.372

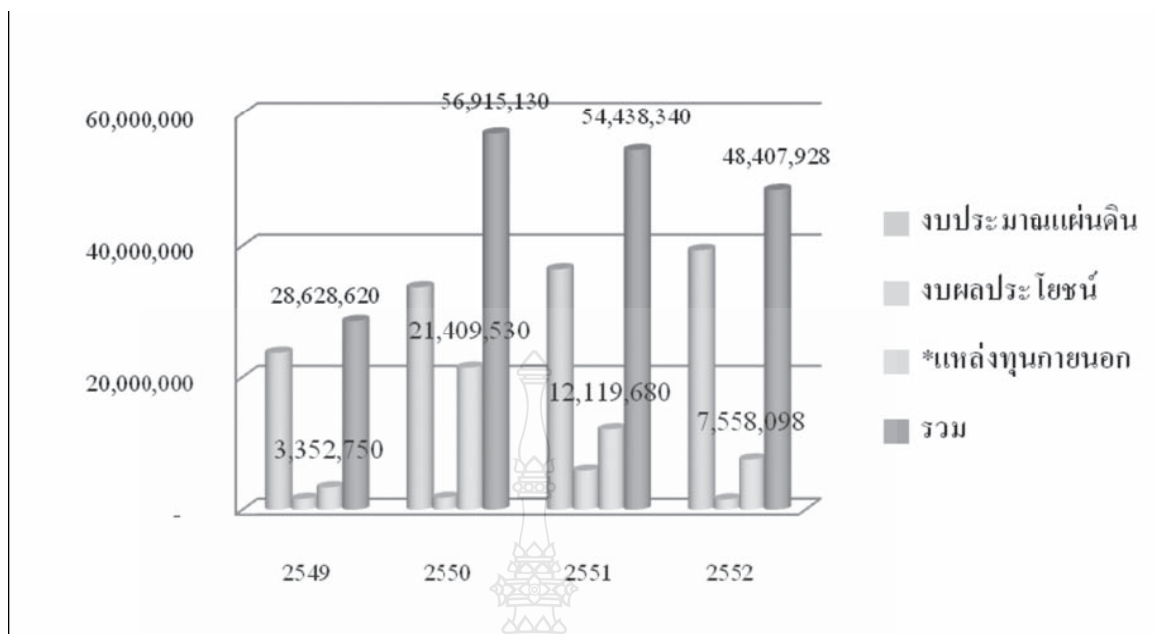
a Dependent Variable: จำนวนวิจัย ใน 5 ปี

ภาคผนวก ง

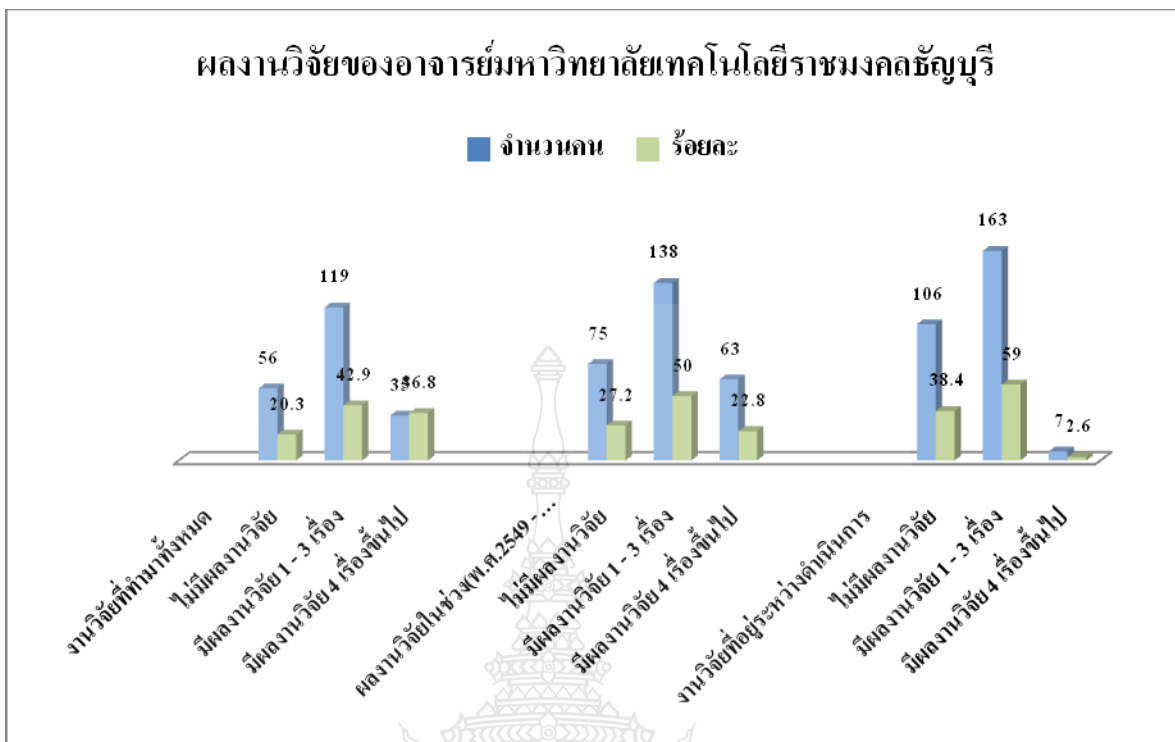
แผนภูมิแสดงการทำวิจัย

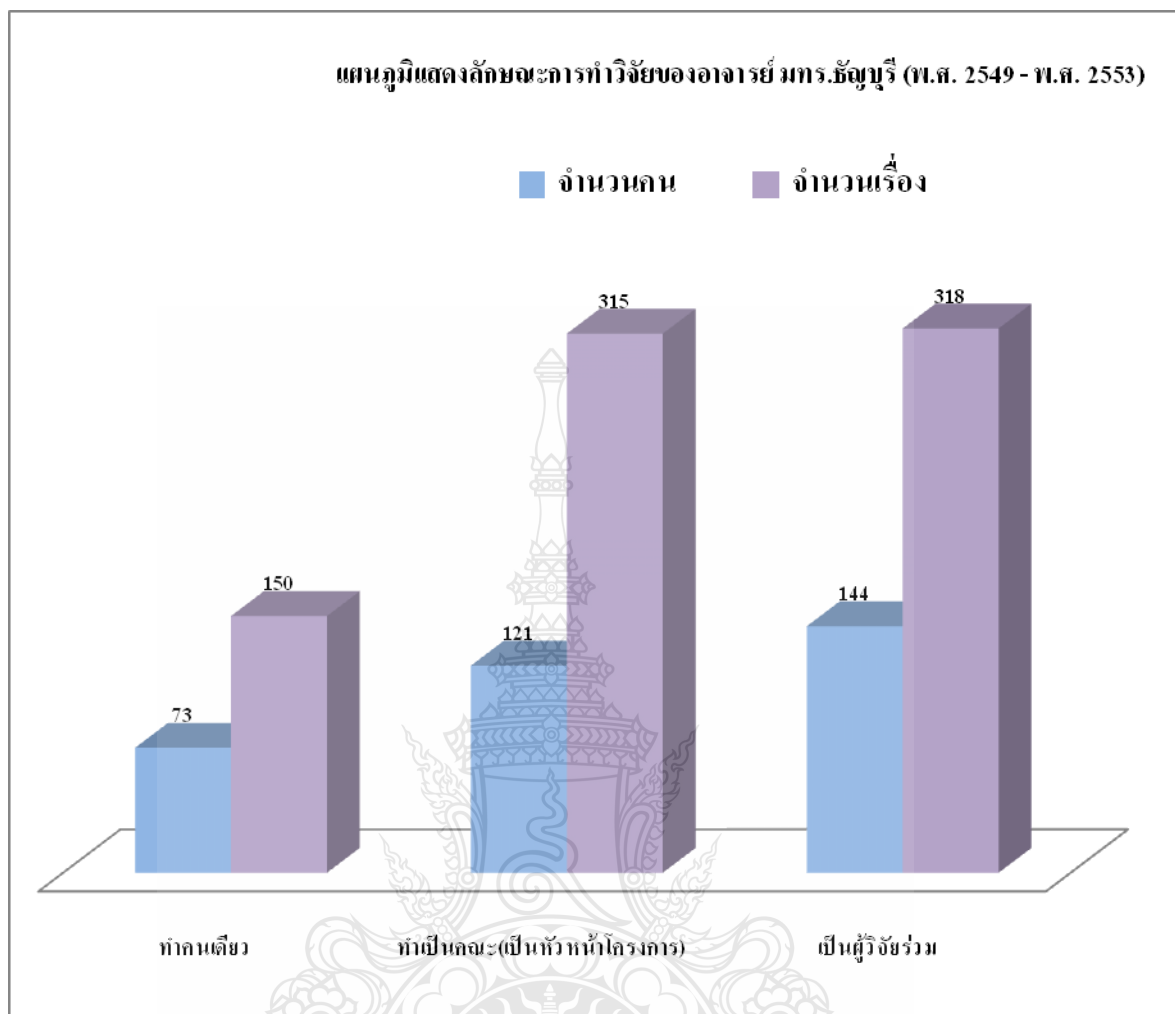
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงงบประมาณด้านวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในปีงบประมาณ 2549 - 2552

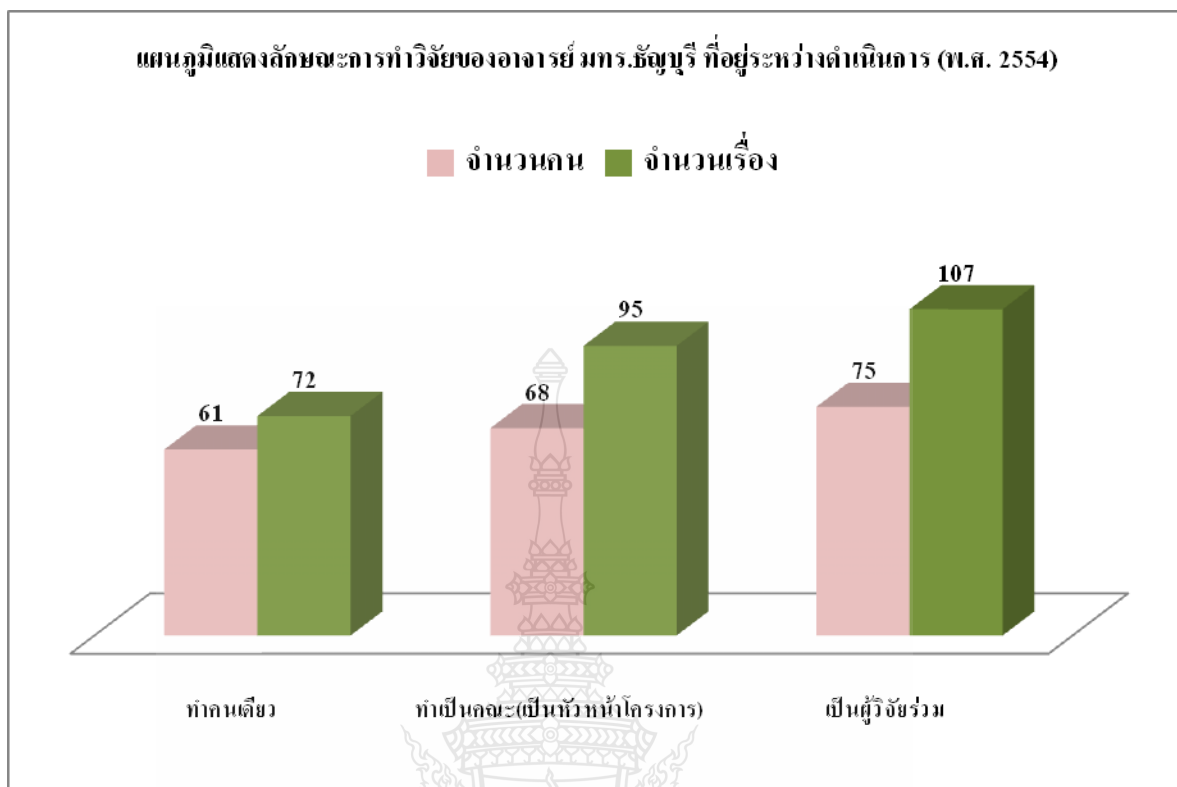

ภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงผลงานวิจัยอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

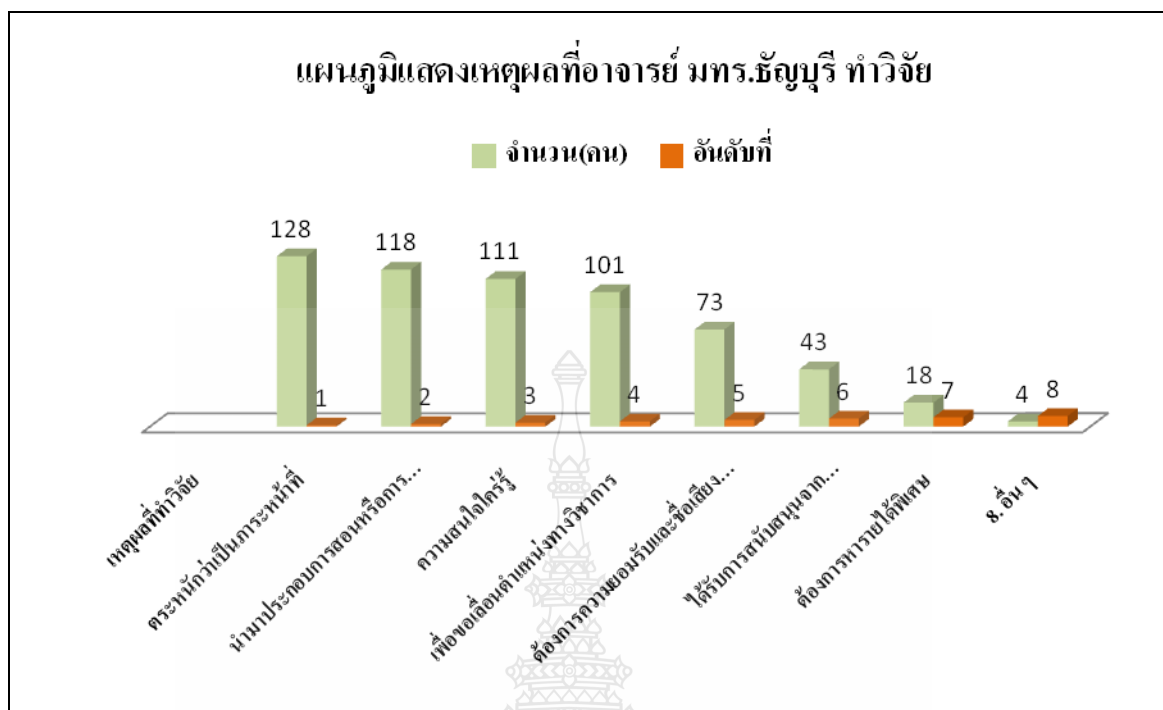

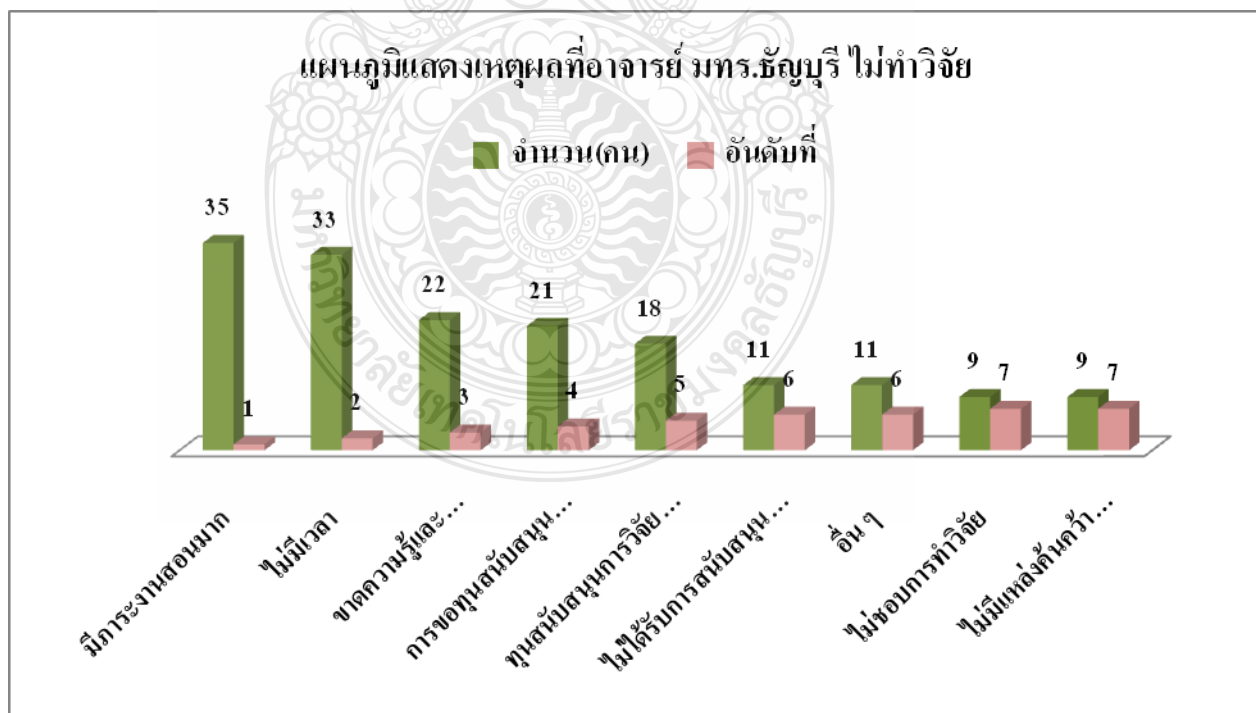
ภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (พ.ศ.2549 – พ.ศ. 2553)

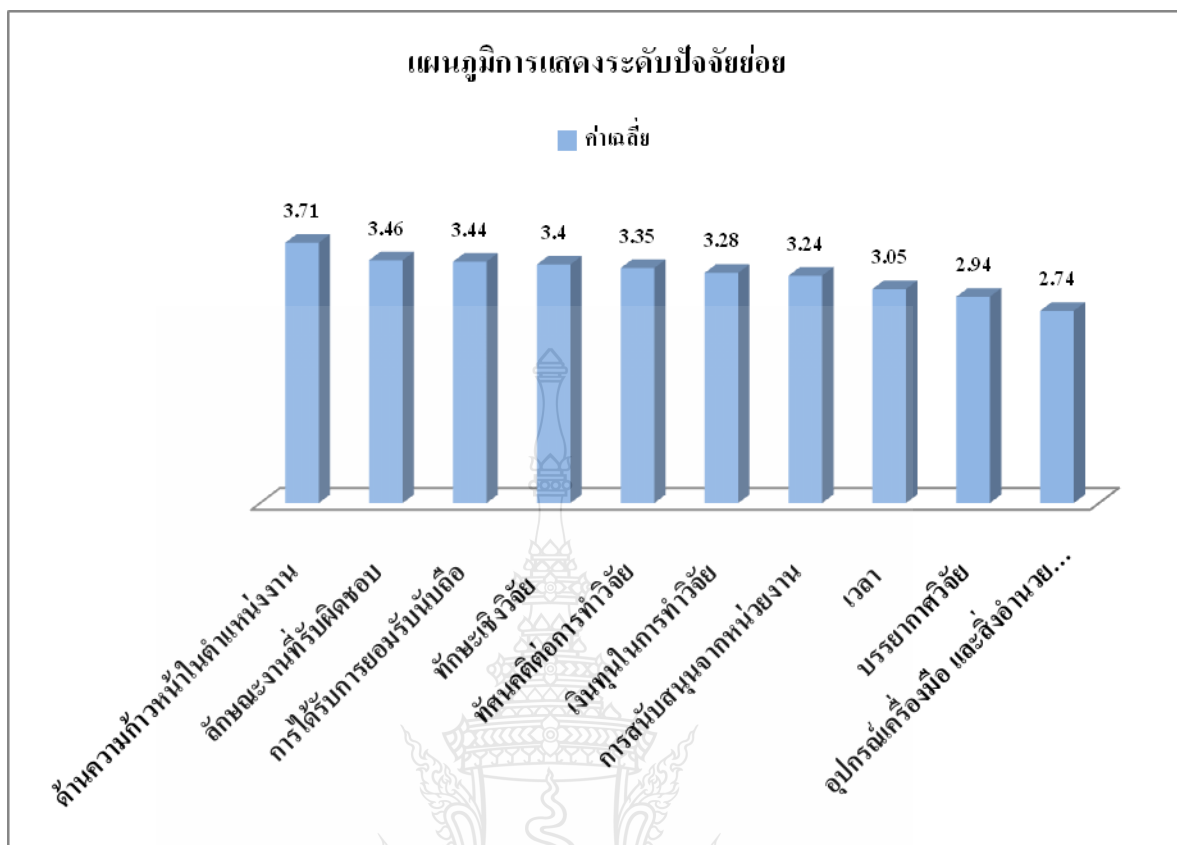
ภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน (พ.ศ.2554)

ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงเหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทำวิจัย

ภาพที่ 6 แผนภูมิแสดงเหตุผลที่อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไม่ทำวิจัย

ภาพที่ 7 แผนภูมิแสดงระดับปัจจัยย่อย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล	นางช่อตดา วิชัยพาณิชย์
วัน เดือน ปีเกิด	8 มิถุนายน 2500
ที่อยู่	55/436 ตำบลลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110
การศึกษา	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ) วิชาเอก ประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2522 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง อาจารย์ และนักวิชาการศึกษา ปัจจุบัน ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษารักษานาฏการพิเศษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

